

प्रवेश सं० १८२३५

विषयः पुराणेतिहासम्

क्रम सं०

सम भागवतम् (सुक्तादशस्कन्धः)

पत्र सं० १-१२, १४, १६-२३
(१-३१ अध्यायः)

ग्रन्थकार

श्लोक सं०

अक्षर सं० (पंक्तौ)

४४

पंक्ति सं० (पृष्ठे)

७

आकारः १३.६" x ५.६"

लिपिः दे. ना.

आधारः का.

वि० विवरणम् ~~सू~~ अपू०

14438

नं. ३२५०

पी० एस० यू० पी०--७७ एस० सी० ई०--१६५१--५० ०००

महोदय -
३०५

Indira Gandhi National
Centre for the Arts

भा. ए.
१९

कृत्वा देयवधं कलः सरामोयदुभिर्द्वेनः भुवोवतारयद्गारंजविष्टं जन
युनक्लिं १ येकोपिताः सुवहृपादुसुताः सपत्नैर्दुर्दृतेहेलनकचयहणादिभिस्तानाः कृत्वा निमित्तमितरेतरतः स
मेतान्दत्त्वा नृपान्निरहरत् किंतिभारमीषाः २ भूभारराजपुतनायदुभिर्नरस्यगुतेः स्वबाहूभिरचितयदप्रमे
यः मन्यैः वनेर्ननुगतोप्यगतेहिभारंयद्यादवंकुलमहोऽविपस्यमासे ३ नैवान्यतः परिभेवोऽस्यभवेत्कथंचि
न्मत्तेश्रयस्यविभवेन्नहनस्यनित्यं अतः कलियदकुलस्यविधायवेणुस्तवस्यवद्विमिवशांतिमुपैतधाम ४
एवंव्यवसितोराजनसत्यसैकस्यैश्वरः शापव्याजेनविप्राणां सज्जहैस्वेकुलविभुः पस्वर्मस्यलोकलावण्यनिर्मुक्त्यलो
चनेनृणां गीर्भिस्ताः स्मरतोचिंतयेदस्लानीकतांक्रियाः आच्छिद्यकीर्तिमुश्लोकां वितत्यत्यजमानुको तमोः

शाम १
९

नयातरिष्येतीत्यः गच्छेत्पदमीश्वरः ७ श्रीराजोवाच ब्रह्मणोवादान्यानां नित्यं दृष्टोपसेविता
विप्रशापः कथमश्नुह्युस्तीतोहस्तचेतसां ८ यन्निमित्तः सर्वेशायादृष्टो द्विजसत्तमा कथमेकात्मनो
भेद एतत्सर्वं वदस्व मे ९ श्रीशुक उवाच विश्वद्वयः सकलमुदरमेनिवेशकमोचरत्रुविमुग्गलमा
प्तकामः आस्थायधामरममाण उदारकीर्तिः सहस्रं मेष्ठतकुलं स्थितकृत्यशेषः १० कर्माणि सुगुण
निवहानि सुमेगलानि गायज्जगत्कलिमलापहराणि कृत्वा कालात्मनो निवसतामुददेवगहे पिंडारकं
मगमन्मुनयानि सृष्टाः ११ दिष्ट्यामित्रोऽसितः काण्डोदुर्वासामुगुरगिराः कश्यपो मदेवोऽत्रिवेभिक्षो नारद
दयः १२ क्रोदतस्मात्तु पञ्चन्य कुमारयदुन्दनाः उपसृष्टा यप्रचुरविनीता विनीतवत् १३ तेषामिच्छा
वेष्टेः संवेजोवत् सुतं एषाष्टछतिवोविश्रायंतवन्मः सितेहृगा १४ पृष्टुविलज्जती साक्षात्पञ्चताः

एका
९

मोघदर्शनाः प्रसोष्यंतां पुत्रकामा किंस्वितं जनयिष्यति १५ एवं प्रलब्धामुनयस्तावत् कुपिता नृप
जनयिष्यति वामं दामुसलकुलनाशने १६ तच्छ्रुत्वा तेऽति संवत्ता विमुच्य मरुतोदराः सावस्पदं दृष्टु
मस्मिन्मुसले खल्वेयमयं १७ किं कृतं मे दंभा गैर्नः किं वदिष्येति नोजनाः इति विह्वलिता गेहानारा
यमुसले पयुः १८ तच्चोपनाय सदसि परिस्नानमुराश्रयः राज्ञा वेदया वक्रः सर्वयादव सन्निवो
१९ श्रुत्वा मोघं विप्रशायं दृष्ट्वा च मुसले नृपा विस्मिता भय संवत्ता वभूवुर्दूरकोकसः २० तच्च गपि
त्वामुशलं यदुगजः सञ्जाडकः समुद्रसलिले प्रास्पृक्ष्यो हं चाऽस्यावशेषित २१ काश्चित्मत्स्यो यस्मिंश्चो ह
वृणी नितरलैस्ततः उत्समाना निवलायां लप्यान् साकिलेरकाः २२ मत्स्यगृहीता मत्स्यैर्जीलेनो
नैः सह आनिताः सारगतलोहसशस्त्रेणुवृकोकरोत् २३ भगवान् ज्ञातमर्कथैर्दृष्ट्वा रोषित दन्यथा ॥

कृष्ण
९

कञ्चुनैर्द्विप्रशायं कालरूपः बभूव १४ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशोऽध्यायः १
श्रीशुक उवाच गोविन्द भृगु शायोद्धारवत्पाकुलदहः अवात्सी ज्वरदोभी हां कृष्णोपमनला लसः
१ कोनुगजत्रिंश्रियवान् कुन्दवराणां बुजे न भजे सर्वतो मृत्करुपास्य ममरोत्तमैः २ तमेकदा तु देवर्षि
वसुदेवो गृहगतो अर्चिते मुखमासीन मभिवाद्ये दमवतीत ३ वसुदेव उवाच भगवन् प्रवतो यात्रा स्व
स्तये स वेदेहि नो कृपणानो यथापि वीरुत मञ्जो कवत्मेनो ४ भूतानां देववरिते दुःखा यवसुखा यव
सुखा ये बहिः प्राधूना त्वा दृशा मच्युतात्मनां ५ भजंति ये यथा देवान् देवा अपि तथैव तानां छाये बक
मैः स विवाः साधवादीन वत्सलाः ६ ब्रह्मस्तथापि पृच्छामो घमो ज्ञागवतोस्तवा यान् शुक्लाश्रद्धया मत्स्य
मुच्यते सर्वतो मयात ७ अहं किल पुरा न ते घजा योषु विमुक्तिदं अप्रजयेन मोक्षाय मोहितो देवमायया

भा.ए.
३

यथाविचित्रयमनात्मवद्विविच्यतोमयात्। मुच्ये मद्यं जमैवाऽह्वातयानः शाविमुव्रत ९ श्रीषु
कउवाव राजत्रैवंकृतप्रश्नोवमुदेवैनधीमता। धीतस्माहदेवपिहरः संस्मारितोगुणः १० नारद
सम्पगेतद्यवमितभवासात्वतपेभायत्छमेभागवतानधमोत्त्वविश्रुभावनाव ११ श्रुतोऽनुपठितो
ध्यातश्चाहतोवाऽनुमोदितः। सद्यः पुनाति मद्यमौदेवविश्रुदुहोपिहि १२ त्वया परम कल्याणः पुण्यप्र
वणा कर्तनः। स्मारितो भगवानद्यदेवो नारायणो मम १३ अत्राः पुनराहरेतीममिति हासं पुरातनो। आ
पेभाणो वसेवा देवि देहस्य महात्मनः १४ प्रियव्रतो नाम सुतो मनोः स्वायं भुवः स्वयः। तस्यामी प्रसक्तो।
नामिर्कषमस्तत्पुतः स्मृतः १५ तमाङ्गवो मुदेवांशो मोहधुर्म विवक्षया। अवतारो मुत शतं तस्या माङ्ग
परंग। १६ तेषां तु भरतो ज्येष्ठो नारायण परायणः। विस्वात वर्षमेतद्यज्ञा आभारत मद्रुत १७ समुक्तो

लक्ष
३

गायत्वे मो निगतिस्तपसाहरिः। उपासी नस्तत्पदवी लेभे वै जन्मभिस्त्रिभिः १८ तेषां नवनवही पपत
योस्य स मेततः। कर्म ते उपगोतार एकाशीति हि जातयः १९ नवाऽव न्यहा भोगा मुनयो ह्यः श्रेष्ठा
मिनः। प्रमणा वातरशना आत्मविद्या विशारदाः २० कविहरिरेतारिः। प्रबुद्धः पुण्यलोचनः। आविर्हो
त्रोऽथ इमं लश्चमसः करमाजनः २१ तस्मै भगवद्गुणविश्रमदसहात्मकं। आत्मनोऽव्यतिरेकापश्य
तो व्यवरमहं २२ अद्याह तेष्टगतयः। सुरसिद्धसाध्यगधर्वयज्ञनरकिं नरागलोकान्। मुक्ताश्च
तिसु निवारणभूत नायविद्याधर हि जगद्वो भुवनानि काम २३ त एकद निमैः सत्रमुपजग्मुर्बृह
ह्यया वितायमी नमृषिभिरजनाभेमहात्मनः २४ तान् दृष्ट्वा तस्यं काशान् महाभोगवता त्रपय
जमानो मयो विजाः स ईषवो यत स्थिर २५ विदेहस्तानभिषेत् नारायण परायणो दाधीतः स पूज्यो

भा.ए.
४

उक्ते आसनस्थानाहतिः ३६ तावोचमानानस्वरुचावस्यपुत्रोपमात्रव। पप्रच्छपरमधीतः प्रयया
वनतो नृपः ३७ विदेहउवाच मन्येभगवतः साक्षात्प्राप्तोमधुविषः। विष्णोर्भूतानिलोका नोपा
वनायचरति हि ३८ दुर्लभोमानुषो देहो देहि नो कृणा मे गुरः। तत्रापि दुर्लभं मन्ये वैकुण्ठप्रियदर्शनं
३९ अतश्चात्मेतिकं हेमं पृच्छामो भवतो नृपाः। सप्तारस्मिन् कृणा ह्यपि सुतं गः शोचन्निर्गुण ३० अ
मोनभगवतान् ब्रूतय दिनः श्रुतये क मे। यैः प्रह्वः प्रपन्नो यदास्पत्पात्मानमप्यजः ३१ नारदउवाच
॥ एवमेतिभिर्नाष्टैव सुदेवमहत्तमाः प्रतिप्रज्याः सुवन्। त्पात्तमदस्य विजं नृपे ३२ कविस्वाच
मन्ये कुतश्चिद्रयमृक् तस्य पादो वृजो पास नमन्नित्य। उद्दिश्य बुद्धे रसदात्मभावादिश्रुत्सनायत्रनि
वर्त्ततेभीः ३३ ये वै भगवता प्रोक्ता उपाया ह्यात्मलक्ष्ये। अजः पुत्रा मविदुषा विदिभगवतान् हितान्

कृष्ण
४

३४ यानां स्थापनगोराजननप्रमाद्येत कर्हि विता। भावत्रिमी ल्यवानेवेन सवलेत्रपते दिह ३५ का
येन वाचा मनसेन्द्रियैर्वी बुद्ध्यात्मना वाः नुष्टतस्वभावात्। करोति यद्यत्सकलं परस्मै नारायणायेति स
प्रप्य ये तत्र ३६ भयं हि तीयाभिनिवेशतः स्याद्दीशदपेतस्य विपर्ययोः स्मृतिः। तन्मायमातो बुधश्चा
यजेत प्रप्ये कये शं गुरुदेवतात्मा ३७ अविद्यामानोऽप्यवमाति हि द्वयोर्धातुर्द्विधा स्वप्न नारदो
यथा। तत्कर्मसंकल्पविकल्पकमनोबुधो निरुंध्यादभयततः स्यात् ३८ श्रावन्मुमृश गिरथो
पाणो जेन्मानि कर्माणि च यानिलोके। गतानि नामानि तदर्थकानि गयन्निर्लज्जो विचरेदमेगः ३९
एवं व्रतः स्वप्रिय नामकात्मीजातानुरागे दुतचित्त उजैः। हसत्यथोरोदिति गैतिगायन्मन्त्रोदवन्
त्यतिलोकवाहः ४० कायेन वाचा मनसेन्द्रियैर्वी बुद्ध्यात्मना वाः नुष्टतस्वभावात्। करोति यद्यत्सकलं

भा.प.
५

खंवायुमग्निं सलिलं महो वज्रो तोषि सत्वा निदिशोद्गमादीनां सरित्समुद्रं च हरेः शरीरं यत्किंच भूतेषु
 तापे दनयः ४१ भक्तिः परेशानुभवो विरक्तिरन्यत्र वैषम्यिक एककालः प्रपद्यमानस्य यथाश्रितः स्यु
 स्तुष्टिपुष्टिः रुद्रपायोऽनुद्यासे ४२ उत्पद्यतां प्रियजतोऽनुवृत्त्या प्रक्ति विरक्तिर्न गवत्सु बोधः भवति
 वैभागवतस्य राज्ञस्ततः पुगैर्वातिमुपैति साक्षात् ४३ राजो वाच अथ भागवतं ब्रूते यद्वै पादशो नृणां
 यथा चरति यद्ब्रूते ये लिङ्गैर्न गवत्सियः ४४ हरिश्च वाच सर्वभूतेषु यः पश्येद्भागवदावमात्मनः भूता
 नि भगवत्मात्मनोऽप्यभागतोत्तमः ४५ ईश्वरे ते दधीनेषु बालि शेषु द्विषत्सु चोत्तममैवैकपौपेक्षापः
 करोति स मध्यमः ४६ अर्वायामेव हरये प्रजायः प्रद्वये हते न तद्रक्षेत्पुत्रोऽन्येषु स प्रकृतः प्रकृतः स्मृतः
 ४७ गृहीत्वा पीदियै रथान् नो न द्वेष्टि न हृष्यति विस्त्रोमायाभिदं पश्यन् न वै भागवतोत्तमः ४८ देहं दियथा

रुद्र
५

तामनो धिगं यो न न्यापय रुद्रयतपैरुजैः संसारधर्मैरविमुह्यमानः स्मृत्या होर्भागवतप्रधानः ४९
 न कामकमेव ज्ञानो यस्य वेतसि स भवः वासुदेवैकनिलयः स वै भागवतोत्तमः ५० न यस्य ज्ञानमम
 भ्यानवर्णाश्रमजातिभिः प्रज्जते स्मिन्नहं भावो देहवै सहरः प्रियः ५१ न यस्य स्वः परशतिवित्तैश्चात्म
 निबन्धिना सर्वभूतसमः ज्ञातः स वै भागवतोत्तमः ५२ त्रिभुवनविभवं ह तवेऽप्यकुठस्मृतिरजिता
 त्सुगदिभिर्विमुग्धातानवलति भगवत्पदारविदाह्वनमिष्टाहं मयि स वै स्रवाग्रः ५३ भगवत
 उरु विक्रमां प्रिशास्वानसुमणिवैदिकमानिरस्ततोपाहृदिकशमुपसीदतो पुनः स प्रभवति चंद्रो
 दितोऽर्कतापः ५४ विमृजति हृदयं न यस्य साक्षाद्द्वारवशाभिहितोऽप्यः योद्यनाशः प्रणय रश्मि
 याद्यतोऽप्यमः स भवति भागवतप्रधान उक्तः ५५ इति श्री भागवते मन्वकादशस्कंधे द्वितीयोऽध्यायः २

भी.प.
६

॥ राजोवाच ॥ ॥ परस्परविलोरीशस्यमायिनामपिमोहिनीं ॥ मायांवेदितुमिच्छामोऽनगवंतोऽनुवृत्तुनः १
नानुत्प्रेज्यनयुष्मद्वेदिकयापृते ॥ संसारतापनिष्ठोऽप्रत्येस्तत्राप्रेषजं २ अंतरिक्ष उवाच
एभिर्भूतानिभूतात्मा महाधूतैर्महाधुजासमज्जीवाववाऽन्याऽद्याः स्वमात्रात्मप्रसिद्धये ३ एवंमृष्टानिभू
तानिप्रविष्टः पंचधातुभिः ॥ एकधादशधात्मनंविभजन्नुषतेगुणान् ४ गुणैर्गुणासुभुजान्आत्मप्र
द्योतितैः प्रभुः प्रत्यमानंदेष्टुष्टमात्मानमिहसज्जते ५ कर्मोष्णिकर्मभिः कुर्वन्मनिमित्तानिदेहभूत
तत्रतर्कमफलं गृह्णन्धमतीदृशुखेतरं ६ इत्थं कर्मगती गच्छन्वद्वन्द्ववहाः पुमान् ॥ आश्रितसंज्ञवा
सर्गचलयावः श्रुतेवशः ७ धातूपलवञ्जसन्नेयक्रंदव्यगुणात्मकं ८ अनादिनिधनः कालोऽद्य
क्तापापकषैति ८ शतवर्षाह्यनावृष्टिर्नविश्रमस्त्वणाश्रुविः ९ तत्कालोपचितोऽस्माकं लोकोऽस्तीत्यत

सम
६

पिष्यति ९ पातालतलमारम्यसंकर्षणसुखानलः दहन्नुहं शिखो विवृक्कवद्वैवायुर्नोरतः १० सेव
नैकोमेघगणोवर्षतिस्मृतां समाधाराभिहैस्तिहस्ताभिलीयतेसलिलेविगद ११ ततो विराजमुत्सृज्य
वैराजः पुरुषो नृप ॥ अयत्नंविशतेसूक्ष्मनिर्विघ्नस्वानलः १२ वायुनाहतगंधाभः सलिलत्वायक
ल्पतोऽसलिलेनहृतरसेत्योतिष्ठायोपकल्पते १३ हतरूपं तु तमसावायोज्योतिः प्रलीयते १४ हतस
मीवकाशेनवायुर्नमसिलीयते १५ कालात्मनाहतगुणं नभ आत्ममिलीयते १६ इन्द्रियाणि मनोव
हिः सह वैकारिकैरेषा प्रविशति स हंकारं स्वगुणैरहमात्मनि १७ एषामायाप्रभवतः सर्गस्थितं त
कारिणां त्रिवर्णावर्णिताः स्थाभिः किंभूयः आत्तमिच्छेति १८ राजोवाच यद्यैतामैश्वर्यामायां दुःखं
महतात्मभिः तर्प्यजः स्तूलविद्यो महर्ष इदमुच्यते १९ प्रबुद्ध उवाच कर्मोष्णारभमाणानां दुःखं

तैमुवापुव। पश्येत्काकविपयोमं प्रिधुना वारिणां दृणां १८ नित्यार्जिदेन विन्ने नदुर्लभेनाः त्रमुत्फना ॥
गृहापत्याप्तपुभिः काः प्रातिः साधितैश्च १९ एवं लोकं परं विद्यात्रथुरकर्म निर्मिताः सतुत्या ति श
यधेमे यथा मडलव त्रिना २० तस्माद्गुरुप्रपद्येत जिज्ञासुः श्रयउत्तमाशां हे परं च निष्ठात ब्रह्मरूपश
माश्रय २१ तत्र जागवता नधमी नृशि ऊत गुवौ त्मदैवतः ॥ अमाययाः नृहृता ये स्तुष्येदात्माः त्मदोह
रिः २२ सर्वतोमनसो संगमादौ संगदमावृषा दयामैत्री प्रथमेन भूतेष्वेदायथोचितं २३ शौचं तपस्ति
तिष्ठोच प्रौनसाध्यायमाजवं। ब्रह्मचर्यमहिंसा च सप्तत्वं हृदसे जायते २४ पूर्वजां त्मे श्वरादीनां कैवल्य
मनिकेतोः। विविक्तवारवसनं सौख्यं न केनचित् २५ शुद्धाभागवते शास्त्रैः निदामन्यत्रापि हि। मनो
वाक्कर्मदेवं स तश्चमदमावपि २६ अथवा कात्तेन ध्यानहरेरद्भुतकर्मणाः जन्मकर्मणानां च तदर्थः दि

लवेष्टितं २७ इष्टं देवं तपो जसं हृत्त्रेयवात्मनः प्रियां दारां सुतान् यथायागात्पत्न्यसौ निवेदनं २८ ए
वं हृत्त्रात्मना येषु मनुष्येषु कस्योद्दे। परिचर्यो बोभयत्रमहत्तु नृपुसावृष २९ परमगुरुकथने पाव
ने भगवद्यशः। मिथोरतिमिश्रमुष्टिर्निहृतिमिश्र आत्मनः ३० स्मरतः स्मरयेत्तु मिथोः द्यौद्युहरे हरि
। भक्तासेजातमाभक्ताविभ्रत्युत्कलकातुं ३१ कविदुदेत्यस्युतचित्पाकविहसंति नदति वदत्य
ः लोकिकाः। नृत्पतिगार्येत्यनुशालयेत्तु जेभवेति तस्मा परमेत्यनिर्हताः ३२ इति जागवता नधमी
नृशि ऊत्तपा तदुत्तया। नारायणापरोमाया भजस्तु तितुस्तरो ३३ राजोवाच नारायणाभिधानस्य
ब्रह्माणां परमात्मनः। निष्ठा मर्दय नो वक्तुं पूयहि ब्रह्मविज्ञताः ३४ पिप्यलायन उवाच स्थित्वा ब्रह्म
यदेतुरहेतुरस्य गत्स प्रजागरमुखिषु स हृदि श्वादेहे द्रिया सुहृदयानि वरति ये न स जावितानि तदेव

भा-ए- ८
 हिपरंनेरेड ३५ नैतन्मनोविशतिवापुतचक्षुरात्मात्राणोदियाणावयथाऽनलमर्चिषःत्वाः। शब्दे
 पिबोधकनिषेधतयाऽलमूलमर्थोक्तमाहयदृतेननिषेधसिद्धिः ३६ सत्त्वरजस्तमऽतिप्रिष्टदेक
 माहोसूत्रंमहानहमितिप्रवदंतिजीवाज्ञानक्रियार्थफलरूपतयाऽरुशक्तिवस्यैवभातिसदसत्तु
 तयोःपरंयत् ३७ नात्माज्ञाननमरिष्यतिनैधुतेऽमोनह्नीयतेसवनवित्त्यभिचारिणोहि। सव
 त्वाश्चदनपाण्युपलब्धिमात्रंआणोयथेदियवलनविकल्पितसत् ३८ अदृष्टपेशिषुतसुखःविनि
 श्चितषुआणोहिजीवमुपधावतिनवतत्रासत्रेयहिंदियगणोऽहमिचप्रमुपेक्षेत्तस्यआशयमृतेतदनु
 स्मृतिर्नः ३९ यदहंज्ञानाभवरणौषणयोरुनक्त्याचेतोमलानिविधमेदुणकर्मज्ञानि। तस्मिद्विषु
 द्दुपलभ्यतेआत्मतत्वेसाक्षाद्याऽमलदृशोःसवितप्रकाशः ४० राजोवाच कर्मयोगंवदतनःपु

कृष्ण
 ८

रुषोयेनसंस्तुतःविद्वयेहाशुक्रमणिनैकर्मविंदतेयं ४१ एवंप्रश्नमृषीत्सर्वमष्टुष्टपितरंतिकोना
 ब्रुवच्चक्षुराःपुत्रास्तत्रकारणामुच्यते ४२ आविहोत्रउवाच कर्मकर्मविकर्मतिवेदवादेनलो।
 किकः। वेदस्यवेद्यरात्मत्वात्तत्रमुक्त्यतिस्मरयः ४३ परोक्षवादेवेदोऽयंवालांनामनुशासनो। कर्म
 मोक्षायकर्मणिविधत्तेत्यगदंयथा ४४ नाचरेद्यस्तुवेदोक्तस्यमजोऽजिज्ञेदियः। विकर्मणाह्यध
 मेणामृतोमृतेफमुपैतिसः ४५ वेदोक्तमेवकुर्वोणोतिःसंगोऽर्पितमीश्वरोनैःकर्मोलभतेसिद्धिरोव
 नार्थफलश्रुतिः ४५ यस्यामुहदयग्रंथिनिर्जिह्वःपरात्मनः। विधिनापवरंहेवंतत्रोक्तंनचकेशव
 ४६ लब्धानुग्रहआचार्योत्तेनमेदंशितागमः। महापुरुषप्रभ्यर्वन्मृत्प्रेममयात्मनः ४७ शुचिःस
 मुखमासीनःआणसयमनादिभिःपिंडंविशोध्यसत्सत्कृतरक्तोऽव्येदरि ४८ अर्चदौहदयव

भा.ए.
९

पियथालोपचारकैः। इत्यह्नि तात्पर्यं लिङ्गानि निष्पद्यो ज्यवासने ४९ पाद्यादीनुपकल्प्याद्य
संनिधाय स माहितः। हृदादिभिः कृतस्यासौ मूलमंत्रेणाचरेयत् ५० सोमो योगो मघा र्षदो तोतो मू
र्तिसुमंत्रतः। पाद्याद्यादीनुपनीयाद्यैः स्नानवास्तो विमूषणैः ५१ गंधमालाक्षतस्वग्निधूपदीपोपहारकैः
। सोमो मघा र्षदो तोतो मू
यशिरसास्वधाऽमुद्रास्यसक्तते ५२ आत्मानं तन्मये ध्यायन्मूर्तिसं प्रजयेद्वरैः। शेषा माधा
विश्रम्य च ते हिमः ५४ इति श्रीभागवते महापुराणे एकदशस्कन्धे दशोऽध्यायः ३ राजोवाच
यानियानीह कर्माणि यैर्यैः स्वच्छंदजन्मभिः। चक्रे करोति कर्त्तव्यं वा हरिस्तानि ब्रुवंत नः १ इमिल
उवाच योवाच नंतस्य गुणाननंताननुक्रमिष्यस्तत्त्वबालबुद्धिः। रजोमिधुमे गोणा ये त्वयि काले

कल
९

न नैवास्मि लशक्ति धाम्नाः। ॥ १॥ भूतैर्यदा पंचमि रात्स सृष्टेः पुरं विराजं विरचय्य तस्मिन्नास्ते न विष्टु
रुषामिधानमवाप नारायण आदिदेवः ३ यत्काय एष भुवनत्रयमन्निवेशो यस्येन्द्रियैस्तुभृता
मुनयैर्दियाग्निः। ज्ञाने स्वतः शुभमनतो बलमोज्ज्वलं तद्दिभिः स्थितिलयोद्भव आदिकर्त्ता ४ आदा
वः भूततृतीरजसाऽस्य समं विस्तुः स्थितौ कल पतिर्द्विजधर्मसेतुः। रुद्रोऽप्ययात ममाश्रुतः
स आद्य इत्तदवस्थितिलयाः सततं प्रजासु ५ धर्मस्य दहदहितं यजनिष्टमूर्त्तौ नारायणो नरक
विघ्नवरः प्रशांतः। नैकर्मलक्षणमुवाच च नारकर्मयोगा पि वास्तव्यं विधेयं निषेवितोऽग्निः ६
इदो विशोकमम धाम जिघृक्षुः। तिका मन्युर्कंसगणवदयुपास्य। गत्वाऽसुरो गणावसेतु
मदवातैः स्त्रीष्वेकगणेषु प्रविध्य दत्तमहिज्ञः ७ विज्ञाय शक्यते मज्जमादिदेवः। वाहपदस्य

भा-१
१०

ग त विस्मय एजमानानां। मा भैष्टमो मद न मारुत देव वधो यत्कृत्वा त नो बलि मभ्युपमिं कुरुधं ८
इत्यं भुव तः प्रयदे नर देव देवाः सज्जोडन अशिरसः सद्युगा त मूचुः नैत द्विभो त्वयि परेऽविकृतो विवि
त्रं स्वाराम धीरनिकरानेन पादयये ९ त्वो मेव तां सुररुता बहवोऽत रायाः स्त्रो को विलंघ्य परमं जुज
तो पदे तो नाऽत्यस्य वहिं विवली न दद तः स्वभागा न धृते पदं त्वमविताय दिवि प्रमूर्द्धि १० कृत्वा डिका
लगुणा मारुत जै ह्य शैश्या न स्मान पारजल धी नोति तीर्यै के विता को धस्य यति विफल स्य वशं पदे
गो मै जैति दुश्चर तपश्च योत्स जेति ११ इति प्रगा तो तेषां स्त्रियो त्पुद्रुत दशनाः दशयामा सभ्य
षां सुर्विताः कुर्वती विभुः १२ ते देवानु वरद ह्यस्त्रियः श्रारि बरु पिताः। गंधेन मुमुक्षुता सारुपी
दार्य ह त श्रियः १३ ताना ह देव देवेशः प्रगा ता न्य ह स त्रिवा आसा मे क त मा वं धं स वार्त्त स्व गै पूषा १४

रुध
१०

उमि त्पादेश मा दाय न त्वा तं सुरवंदिनः। उर्वशी मफार भ्ये शो पुररुताय दिवं ययुः १५ इंदयान स्य सद
मि श्रुता व तो त्रि दिवो क सौ। कुतु नी राया वलेश कस्त वा स विस्मितः १६ हंस स्वरूपऽवेद दस्यु त आ
त्म यो ग दत्तः कुमार अषभो भगवान्पित नः। विष्णुः शिवाय जग तो कलयाऽवती। लो नऽह त म भुभि
राश्रुत यो हया स्ये १७ गुत्तो ण ये म नुरि लोष धयश्च मा त्ये कौ देह तो दिति ज उद र तोऽभ सः हं मा। को मै
धु तोऽदिर मृतो न्मथ ने स्व पृष्टा हास्य पन्न मि भग जे म मे व दार्त्त १८ संसु च तोऽद्वि पति तो ह्य मा नृ
यो यश्च कं व ह व व च त स म मि प्र वि शं दे व स्त्रियोऽसुर गृहे पि दिता अ नो था ज द्रो सुरे द म भयाय स तो
नृ सिंहे १९ देवा सुरे युधि च दं त्य प तो न्गु रा र्थे ह त्वां ते र सु भु व न न्यऽद धा त्क लोभिः। भू त्वा य न म
न र मा मे हर ह लेऽह्मा या द्वा ख ले न म म रा द दि तोऽसु तो स्यः २० निःकृ त्रिया म कृत गो च त्रिः स म कृ त्वो

रामस्तुहैदयकुलाप्ययमार्गवाभिः। सोऽस्मिन्विवंधदशवक्त्रमदन्तलंकं। तापतिर्जपति लोकप्रल
घ्नकात्रिः ११ भूमेभैरवतराणां ययदुधः जन्मजातः करिष्यति सुरैरपि दुष्कराणि। वारं विमोहय
ति यज्जुहोतः तदेहो ह्युक्तलौकिकिभिर्भुजोत्पहनिष्यते १२ एवं विधानिकमोणिजन्मानि च जगत्प
तेः। भूरीणि भूरियशसो वर्णितानि महाभुज १३ इति श्रीभागवते महाभारतकाण्डे चतुर्थोऽध्यायः
॥ रामो वाच भगवंतं हरिं प्रायो न भजंत्वात्मविज्जमाः तेषामशांतकामानां कानिष्टा विजितात्मनां
१॥ चममप्रवाच सुखवाहू रूपदेव्यः पुरुषस्याश्रमैः सदा च त्वारोजजिरे वर्णागुणो विप्रदयः प्रथक्
२ य एषां पुरुषमाह्लादात्मप्रभवमाश्रयः। न भजेत्पुत्रलोनेति ह्यनादुष्टाः पतंत्यधः ३ दूरं हरिक
थाः केचित् दूरे वाः कृतकानि नाः। स्त्रियः शूद्रादयश्च वते न कं प्या भवादृशो ४ विप्रो राजन्यवैश्या च द

रेः प्राप्ताः यदंति केऽश्रौते न जन्मनाः। यापि मुह्यंत्वा प्रायवादिनः ५ कर्मण्यको विदाः सञ्जायुर्वाः पंडि
तमानिनः। वदंति चाटुकान् दाययासाध्यागिरोत्सुकाः ६ रजसाद्यारमेकलाः कामुकाश्च हिमन्यवः।
होमिकासाजिनः पापाविहसत्यश्च कृतप्रियान् ७ वदंति तेऽन्योऽन्यमुपासितस्त्रियो गृहेषु प्रेथुमपरेषु
चाशिषः। यजेत्यः सृष्टान्नविधानदक्षिणाद्वै परं अलिपश्चूनतद्विदः ८ श्रिया विभूत्याः भिज्जनेन वि
द्यया त्यागेन रूपेणावलोकनकर्मणा। ज्ञातस्मयेनो धधियः स हे शूरा न्यतोऽवप्रन्यति हरिप्रियान्। ख
लाः ९ सर्वेषु शश्वत्तु नृपृत्स्ववस्थिते यथावत् प्राप्ता न मभीष्टमीश्वरं। देवो यमगीतव न शृण्वतेऽव
धाप्रतारथानां प्रवदंति वार्तया १० लोकेऽथवा यामिषमद्यामेवानित्यास्तु जतो न हितत्रयोदका
व्यवस्थितिस्तु विवाहयजसुराग्रद्वै रामुनिवृत्तिरिष्टा ११ धने बधमैकफलं यतो वै ज्ञानं स विज्ञानं

भा.स.
१२

मनुष्यशान्तिः। गृहेषु युं न्तिकलेवरस्य मृत्युं न पश्यति दुरंतवार्य ११ यत्तद्वाणप्रकोविहितः सुरा-
याः तथाप्यशो गलेभनेन हिंसा। एवं वा वायः प्रजया नरत्वे इमे विशुद्धेन विदुः स्वधर्म १२ यत्तुः नेव
विदोः सतः सुखाः सदाभिमानिनः। पशून् इत्येति विश्ववाः प्रेतखादिति ते च तान् १३ द्विषंतः परका-
येषु स्वात्मानं हरिमाश्चरं मृतके सानुवेधैः स्मिन्बद्धस्त्रिहाः पतंत्यधः १४ ये कैवल्यमसं प्राप्ता ये वा
तीताश्च मृतो नैव विमोक्षास्तः कृष्णिका आत्मानं घातयति ते १५ एत आत्मह नो शाता अज्ञाने जा-
नमानिनः। सीदंत्यः कृतकृत्या वै कालश्च सप्तमनोरथाः १६ दिवाः स्यात्पारविता गृहापत्यमुद्विज्य
ः। तमो विशोत्पन्नित्तो वा मुदेव पराश्रुताः १७ गलौ वाच कश्चिन्काले प्रमगवाक्किं वणिः कीदृ-
शो नृभिः। ताम्रा वा केन विधिनो हृज्यते तदिहो च्यतो १८ श्रीकरमाजन उवाच कृतं त्रेताहा परं वक-

कृष्ण
१२

यतो विं देत परमो शान्तिं न शति संसृतिः ३७ कृतादिषु प्रजागज कला विच्छेति संभवो। कलौ खलु भवि-
ष्यति नारायणपरायणाः ३८ क्वचित्कविन्महाराज इति देषु वभ्रिशाः। तत्र परा नदीय वक्रत
मालापयस्विनी ३९ कावेरी वमहापुष्पावती वीरमहानदी ये पिवंति जले तामो मनुजा मनुजेश्च
रा प्रापो भक्ता भगवति वा मुदेवैः मलाशयाः ४० देवर्षिभूता वृत्तापि त्वा न किंकरो नायमुणा च
राजनाम सवीर्यनायः शरणं शरणं गतौ मुकुंदं परिहृत्य कर्त ४१ स्वपारमूलं भजतः प्रियस्य तत्ता-
न्यत्रावस्य हरिः परेशः। विक्रमे यद्यो त्यति ते कथं विदु नोति सर्वदे दि संनिविष्टः ४२ नारद उवाच।।
धर्मी नृमागवतानि त्वं कृत्वा समिधिलेश्वरः। जायते यान्मुनीन्वातः सोपाध्यायो ह्यः प्रजयते ४३
ततोऽत ईधिरसिद्धाः सर्वलोकस्य पश्यतः। राजा धर्मी नृपातिष्ठन्न वाप परमा गति ४४ त्वमप्येताम्

हाभागधर्मीनभागवतां कृतानां आश्रितः शुद्धया पुक्तोतिः संगोपास्य मे परे ४५ युवयोः खलु दे-
 पत्योर्गुणसाधूरितं लगतं पुत्रतामगमद्यद्वं प्रगवानां शुभे हरिः ४६ दशनालिंगनालापैः शय-
 नासनभोजनैः आत्मा बोधोपावितः कल्पे पुत्रस्नेहं प्रकुर्वतोः ४७ वैराग्यं नृपतयः शिशुपालपौंड्रशा-
 ल्वादिभोगनिविलासविलोकनाद्यैः ध्यायत आकृतधियः शयनासनादौ तत्ताम्यमापुनरुक्तं ।
 धिया पुनः किं ४८ माः एतच्छुद्धिमल्लयाः कल्पे सर्वात्मनाश्चरायापानुष्यमावेन गृहे च यैः परैः च
 ये ४९ भूभागसुरराजन्महंतवेगुस्येमतोः अचरतीति स्म निर्दयैः यशो लोके वितत्यते ५० श्रीशुक उ-
 वाच एतच्छ्रुत्वा महाभागो वसुदेवोति विस्मितः देवकौ त्वमहाभाग जहत्तमीह मात्मनः ५१
 इति हामभिमे पुण्यं धारयं तयः समाहितः स विभूयैह शमलवस्त्रभूषणैः कल्पते ५२ इति श्रीभो-

विषयापेन नष्टा यमभूदिदं ५३ ततः स्वधाम परं विशस्वयदि मनसोः सलोकानलोकपालान्नः
 पाहि वैकुण्ठकिं करान् ५४ श्रीभगवानुवाच अवधारितमेतन्मये दाह्यं विबुधेश्वरा कृतं वः कार्यम्
 विलेभुमैभीरो वतारितः ५५ तदिदं यादवकुले शौर्यवीर्यं प्रियोद्धता लोके जिघृक्षुर्द्वंद्वमेव लयेतु
 महागोवः ५६ यद्यः संहृत्पदज्ञानाय दूरो विपुलकुलः । गतास्म्यः नेन लोको यमुदलेन विनश्यति ।
 । इदानीनाश आरब्धः कुलस्य द्विजशापजः । यास्यामि भवनं ब्रह्मन्नेतदेतवाऽनघ ५७ श्रीशुक उ-
 वाच इच्छुक्तो लोकनाथ न स्वयं भूः जगिष्यते । सहदेव गणार्देवः स्वधामसमपद्यत ५८ अथ त-
 स्मामहोत्पातान् हारवत्सामुद्धितानां विलोक्य भगवानाह यदुद्वहन्समागतान् ५९ श्रीभगवा-
 नुवाच एते वै सुमहोत्पातास्त्यतिष्ठता हलवतः शापश्च नः कुलेऽस्माद्वाह्योऽस्मादुरत्ययः ६० नव-

भा.ए.
१७

स्तव्यमिहास्माभिर्जिज्ञासुभिर्गर्ग्यकाः प्रभासं सुमहत्सु एषां यस्यामो ह वै वसाविं ३४ यत्र स्नात्वा दत्त
शापाद् दही तोयं द्वागोदराद्विमुक्तः किल्बिषा तद्योमै जेधूयः कलोदयं ३५ वयं वतस्मिन्नास्तु तत्प्ये
यित्वा पितृन् वराभोजयित्वा शिलोविषाज्जा नागुणा वतो धरा ३६ तेषुरा नानि पात्रेषु प्रदयो स्वा
महोतिवै। हजिनानि तरिष्यामो स नै नौ भिरिवाणीव ३७ श्रीशुक उवाच एवं भगवतादिष्टाया दवाः
कुरुनेदना गे तु कृतधियस्तार्थ्यस्येदना न समपूयुजन् ३८ तन्निरीहो हवोराजं कुत्वा भगवतो दिता
दृष्टारिष्टानि वीराणि नि तं कृष्णमनुव्रतः ३९ विविक्त उपसंगम्य जगतामीश्वरेश्वरं प्राणम्य शि
रसा प्रादौ प्रोजलितमप्राषत ४० उद्धव उवाच देवदेवेश योगेश पुण्यप्रवण कोत्तेन। स ह तैत
त्कुलं नूनं लोके संत्यज्य ते भवान् ४१ विप्रशापं समर्थः। पिषत्यहत्रय रीश्वरः। नाहं तवाधिकमलं ह

कृष्ण
१७

णाहं मपिकेशव ४२ त्यक्तुं समुत्सहेनाद्यस्वधामनयमाप्रपिता वविकीडितं कृष्णवृणो परममंग
ले ४३ कर्णीपीयूषमास्वाद्य तपेत्यस्य ह्येजनाः शय्यासनादनस्थाने स्नानं कीडाशनादिषु ४४ कथं
त्वाधियमात्मानं देयं प्रकृतास्तपे म हि। त्वयोपशुक्तस्य गोधवा सोलंकारचर्चिताः ४५ उच्छिष्टभोजिना
दासास्तव प्रायांतपे जेमहि। वातरशनाय जघयः प्रमाणा ऊहं मेधिनः ४६ जस्याव्यधाम ते योतिशाता
ः सन्त्यामिनोः मलाः। वयं त्विह महा योगिनः प्रमतः कर्मवत्सेषु ४७ त्वदार्तयातरिष्यामस्तावकैर्दुस्तरं तम
ः स्मरंतः कीर्तयंतस्ते कृतानि गदितानि च ४८ गत्वा तस्मिन् जगत्कलियन्त्रलोके विदे वने ४९ श्रीशुक उ
वाच एवं विज्ञापितो राजन् भगवान् देवकीभुतः। एकोतिने प्रियं भृत्यमुद्धवं समप्राषत ५० इति श्री
भागवते महापुराणे कादशस्कंधे षष्ठोऽध्यायः ६ श्रीभगवानुवाच यदा त्वमो महाभाग ते चिकी

भा.ए.
१८

धितमेवमोक्षसाधनलोकपालाः स्वर्गसंभेभिकोक्तिगाः १ मयानिष्पादितं ह्यत्र देवकार्यमशेष
तः। यदर्थं वतीति हं प्रेक्षेन वल्लाघतिः २ कुलवैशाया निदग्धं नस्य तः न्यायविग्रहात्। स
मुद्रः सन्नमेः सौतोपुरोचलावधिषति ३ यद्विषयमयात्पत्तौ लोकोऽयं नृपमंगलाः प्रविष्यतः चिरात्
साधो कलिनापि निगृह्यतः ४ तव सत्यत्वयै वैदमयात्पत्तौ महीतले। जनोऽधर्मरुचिर्नम्रविषयिक
लौक्यग ५ त्वत्सर्वपरित्यज्य स्नेहस्वजनवेषु। मया वेषमनःसम्पन्नमद्विचरस्वगो ६ यदि
देमनसावाच च ह्युप्यैश्वर्यादिभिः। नश्वरं गृह्यमाणं विदिमाया मम नो मय ७ पुनोऽयुक्तस्य ना
नार्थो धर्मः स गृहादोषभाक्। कर्मोक्तमैविकर्मतिगृहादोषधियोगिदा ८ तस्माद्युक्तं द्रियशमोयु
क्तचित्तं इदं जगत्। आत्मनो ह्यस्त्वविततमात्मानमप्यः श्रीश्वरे ९ ज्ञानविज्ञानसंयुक्त आत्मभूतः श

कस
१८

रिरिणा। आत्मभूतमवतृष्टात्मानोत्तरायैर्विहृत्यसे १० दोषबुद्ध्याभ्यातीतो निषेधात्प्रतिवर्तते। गु
णाबुद्ध्या च विहितं करोति यथाऽर्थकः ११ सर्वभूतसुहृच्छातो ज्ञानविज्ञाननिश्चयः। पश्यन्महात्म
कैविश्वं न विपद्यत वै पुनः १२ आशुक्र उवाच इति दिष्टो भगवता महाभाग वतो नृपा उद्धवः। ज
गिष्यत्पाहतत्त्वजिज्ञासुरच्युते १३ श्री उद्धव उवाच योगेश योगविज्ज्ञासयोगात्मन्योगसंभवः।
निःश्रेयसाय मे प्रोक्तत्वाः संन्यासलक्षणः १४ तामो यदुच्छरो धूमनकापानां विषयात्मभिः। सु
तरं त्वयि सत्त्वात्मजमकैरिति मे मतिः १५ सोऽहं ममाहमिति धृदमतिर्विगदस्त्वन्मायया विरचिता।
त्मनि सावबुधे। तत्संजसा निगदितं भवता यथाऽहं स साध्याभिभगवन्ननुशाधिभृत्ये १६ सत्य
स्य त्वत्त्वदृश आत्मन आत्मनोऽन्येव क्त्वा मां शविबुधेष्वपि नावचके। सर्वविमोहितधियस्तव प्राप्ये

भा.ए.
१७

मेव ह्लादयस्तनुभृतो वहिरर्थभावाः १७ तस्माद्भवंतमनवद्यमनंतपारे सर्वज्ञाश्चरमकुंठविकुं
ठविष्णोनिर्विण्णधीरुमुहृजिनामिति त्रैनायया नरसविशारताप्रपद्ये १८ श्रीभगवानुवाच
प्रायेणमनुजालोके लोकतत्त्वविचक्षाणाः समुद्धरंति त्यात्मानमात्मनैवाः शुभाश्रयात् १९ आत्मनो
गुरुगतैव पुरुषस्य विशेषतः यत्सत्यज्ञानमानाभ्यामप्रेयोः सावकुविदते २० पुरुषत्वेवमधीराः
सात्ययोगविशारदाः आविस्ताप्रपद्यन्ति सर्वज्ञत्पुष्टहितं २१ एकहिं विवर्त्तय्यादावद्वपादत
थापदः वद्वः सौतेषुरः स्तृष्टास्तोमेयैरुषा विद्या २२ अत्रमोमार्गयंत्यः ह्ययुक्ताहेतुभिरीश्वरा
गृह्यमाणौ गौर्गौर्लिङ्गैरयाहमनुमानतः २३ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासपुरातनोऽब्रवधृतस्यमेवा
देयदोरमिततैजसः २४ अब्रूते हि जं कंचिद्वरेतमकुतोमेया कविनिरीह्यतराण्यदुःपप्रवधमिव

कल
१७

त २५ यदुरुवाच कुतोवुहिरियं ब्रह्मत्रकर्तुः सुविशारदा यामासाद्यमवांल्लोके विद्वांश्चरति
बालवत २६ आयोधर्मायैकामेषु विविक्तायां च मानवाः हेतुनैव समीहेते आयुषोयशसः श्रियः २७
त्वत्कल्पः कविर्दक्षः सुप्रगोऽमुतभाषणाऽनकर्तानेह मे किंचित्तुल्यो न तत्र पिशाचवत २८ जनेषु दक्ष
मानेषु कामलोमववाग्निना न तप्यसेऽग्निना मुक्तो गंगां प्रवृत्तवद्विपः २९ त्वं हि नः पृच्छतां ब्रह्मज्ञा
त्मन्यानेदकारणा ब्रह्मस्यैविहीनस्य भवतः कवलात्मनः ३० श्रीभगवानुवाच यदुनैव महाभा
गो ब्रह्मणेन मुमेधसा पृष्टः स भोजितः आह प्रश्नयावनतं हि जः ३१ ब्राह्मणा उवाच संति मे गुरो
रा जन्वह के बुद्ध्या प्रिताः युतो बुद्धिमुपादाय मुक्तोऽदमीह तो ह्युत् ३२ पृथिवी वायु आकाश
मायाः प्रिमुद्रमोरविः कपोतोऽजगरः सिधुः पतंगो मधुकृद्भजः ३३ मधुहो हरिणो मोनः पिगला

भा.प.
२०

कुरगोऽर्भकः। कुमारी शरत्कृत्यर्जुनाभिः सुपेशकृत ३४ एतेमेगुरवोरजं श्रुत्वविंशतिराश्रि-
ताः। शिलावृत्तिभिरतेषामन्वः शिङ्गमिहात्मनः ३५ यतोयदनुशिङ्गमियथावानाङ्ग्यात्मजातत्
थापुरुषव्याघ्रनिबोधकथयामिते ३६ भूतैराङ्गपुमाणापिधीरोदैववशानुगैः। तद्दिहात्रवलेभ्या।
गौदवृ शिङ्गकृतेर्जते ३७ शश्वत्परायसर्वदः परार्थेकातसम्भवः। साधुः शिङ्गैतभृत्तो नगशिष्यः प-
रात्मतो ३८ प्राणावृत्त्येवमन्तव्यस्युनिर्नैवेदियप्रियैः। ज्ञानयथाननश्येतनावकायैतवाज्ञानः ३९
विषयव्याविशानयोगानाचर्मेषुसर्वैतः। गुणादेषुव्यपेतात्मानविषज्जेतवायुवत् ४० पार्थिवेष्टि
हृदेहेषुविष्टस्तुगुणश्रयः। गुणैर्नयुत्यतेयोगीगर्ध्वैर्युरिवाऽत्महृक् ४१ श्रेतहितश्चछिरजंगमे
षुत्रसात्मभावेनसमन्वयेन। व्याप्याः बावच्छेदमसंगमात्मनोमुनिर्नित्वविततस्यभावयेत् ४२

कल
३०

तेजोवन्नमयैर्भवैर्मद्याद्यैर्वीर्युनेरितैः। नस्पृश्यतेनमस्तद्वत्कालस्पृष्टैर्गुणैः पुमान् ४३ स्वच्छः पुरु-
षः। त्रिगुणोमाधुर्यस्तीर्थभृत्पूणाः। मुनिः पुनात्यः पात्रिप्रमीक्षोपस्यरीकात्रेनः ४४ तेनस्वीतयसादी-
नोदुर्द्वेषोदभाजनः। सर्वभक्षोपिमुक्तात्मानादलेमलमप्रिवत् ४५ क्वचित्छेत्रः क्वचित्स्पष्ट उपास्यः श्रेय-
दुच्छतो। भूतैस्सर्वत्रदाहणादहस्यागुत्रराशुभे ४६ स्वमाययासृष्टमिदं सप्तमस्त्रहणाविभुः। प्रविष्टइय-
तेतत्रस्तेरुपाः। प्रिरिवैधसि ४७ विमर्गिद्याः श्मशानाताभावादेहस्यनात्मनः। कलानामिववेदस्य
कालेनाऽव्यक्तवर्त्मना ४८ कालेनसाद्यकोनभूतानोप्रमबाप्ययौ। नित्यावपिनदश्येतेआत्मनोः श्रेय-
शार्थिषा ४९ गुणैर्गुणा उपादत्तैयथाकालविभुचिता। नतेषुयुत्यतेयोगीगोभिर्गीद्वगोपतिः ५० बुध्यते
स्वेनभेदेनव्यक्तिसुखवत्कृतः। लक्ष्यतेस्त्वलमतिभिरात्मावावच्छितोः क्वचित् ५१ नातिलेहः पसंगोवाक-

भा.ए.
२१

नृषिः क्वापिकेन विताकुर्वन्निदेत संतापं कपोत इव दीनधीः ५२ कपोतः कश्च नाराण्येकतनी देवन
स्य तौ कपोतौ भार्यया साह उवाच कति वित्तमाः ५३ कपोतौ स्नेहगुणितहृदयो गृहधर्मिणौ इष्टिदृष्टौ
गमं गेन वृद्धिबुद्ध्या ववधतः ५४ शय्यासनारनस्थानवौ तौ कोडाशनादिकं मिथुनीभूषणविभूषणैर्व
तुर्वनराजिषु ५५ युयवाञ्छति सा राजसर्पयुतं नृकेपिता तं तं समनय कामेककृष्णपिहितेदियः
५६ कपोतोऽथ मगर्भं गृह्णती कालागते अशनिमुषु वनीडे स्वपत्यः तेन विभोसती ५७ तेषु कालेय
जायतरविता वयदाहरेः शक्तिभिर्देविभावाभिः कोमलागतैरुहः ५८ पुत्राः पुत्रपुत्रः प्रीतो देवता
पुत्रवत्सलौ श्रावतौ कजितं तासौ निर्वृत्तौ कलभाषितैः ५९ तासां पतत्रैः सुमशैः कजितैर्मृगवेष्टि
तैः प्रत्नहमैरदीना नोपितरौ मुदमापतः ६० निहनुवदहृदयावः न्योन्यविस्मयाया विमोहितौ ह

कस्त

२१

नधियौ शिमूतुपुषतः प्रजाः ६१ एकदा जगत्तुस्तामाम्मार्थतौ कुर्वन्विनोः परितः काननेतुस्मिन्नर्थि
नोचेरत्नश्चिं ६२ दृष्टानलुबकः कश्चिद्दृष्टातो वने वरः जगृहे जालमातत्यवरतः स्नालपातिका ६३
कपोतश्च कपोतच प्रजापोषे स दोस्तुको गतो योषा मादाय स्वनीडमुपजग्मतः ६४ कपोतोऽस्वात्मजा
वीक्ष्मवालकानजलमेव तावता न भ्यधावत्कोशतो कोशतो भृशदुःखिता ६५ साः सकृत्स्नेहगुणित
हीनविज्ञाऽजमायया स्वयरावध्यतश्चिवद्वान्मृगं पश्यति ६६ कपोतश्चात्मजा वदोनात्मनो
ज्यधिकानधियाना भार्येचात्मसमोदीनो विललापातिदुःखितः ६७ अहो मे पश्यताः पायमल्पपुण्य
समुद्भूतैः अतस्तस्याः कृतार्थस्य गृहस्त्वेव गिकोदतः ६८ अत्रुत्पावुकलावयस्य मेपतिदेवता भूते गृहे
मोक्षे तज्यपुत्रैः स्वयंतिताधुभिः ६९ सौः देवभूते गृहे दीनो मृतदातो मृतप्रतः जिजीविष किमर्थं वा विव

रोडः खजिवितः ०० ताम्रयैवाहताम्रशिशुमुत्फग्रताम्रविषेष्टतः। स्वयंचक्रपाणाः शिशुपुष्पत्रयः सु
धोऽपतत ०१ तेलचालुचक्रः क्रूरः कपोते गृहमृध्विने। कपोतकाक्षपोतोवसिद्वार्थः प्रययौ गृह ०२ एवक
द्वयः शीतात्मा द्वेहागमः पतत्रिवता। पुष्पनकरेवेष्टपाणाः सातुवेधोवसीदति ०३ यः प्राप्यमानुषलोके
मुक्तिद्वारमपादत। गृहेषु खगवत्सक्तस्तमारुदक्यते विदुः ०४ इति श्री भा. एकादशो मन्त्रोच्चार्यः
प्रायुक्तुवाच सुखमैदियकं राजस्वर्गे नरक एव। देहिनां यद्यथा दुःखं तस्मा ज्ञेयं तत दुःखः १ यासेसु
मृष्टे विरसे महाते स्तोके मेव वा। यदृच्छयै वापति ते यसे राजगरोऽक्रियः २ शयीताहानिभूरीणि निराहा
रोऽनुपक्रमः। यदि तोपनमेद्रा सोमहाहिरिवदिष्टक ३ उजः सहो वलयुतं विश्वदेहमकर्मकं। शया
नेवीतनिदश्चनेहेतैदियवानपि ४ मुनिः प्रसन्नगंभीरो दुर्विगाहो दुरत्ययः। अनेत पारोदाः कोभ्यः स्ति

मितोदस्वः एवः ५ समृद्धकामोहो गोवानागयापरो मुनिः। नोत्सर्प्येत न सुखे तस्य रिद्विरिव सागरः ६
दृष्टास्त्रियदेव सायातद्रावैरजितैदियः। प्रलोभितः पतत्यधे तमस्मिन् पतंगवत् ७ योषिद्विराणाभराणा
वरादिद्व्येषसायारवितेषु मूढः। प्रलोभितात्मा सुपभोगवृद्धापते गवज्जपति नष्टदृष्टिः ८ स्तोके।
स्तोके यसे द्रासे देहो वर्तेत पावता। गृहानहिंसां प्रतिष्ठेदृष्टिमावकरो मुनिः ९ अणुम्यमहद
अणुस्त्रियः कुशलो नराभिवर्तः। सारमादद्यात्सुख्यम्यऽवषुद्धदः १० सायते न श्वस्तनवानसंशुक्ला तमि
हितायाणि पात्रोदरा मत्रो मल्लिके वनसे यही ११ सायेत न श्वस्तनवानसंशुक्ला तमिक्तुकः। मल्लिका इव
संशुक्लनमहते न विनश्यति १२ पराऽपि युवतो भिक्तुर्न स्य शिहारवीमपि। स्थशक्नो वृवधो तकराणा
अगसगतः १३ नाधिगच्छेत्त्रिये पात्रः। कर्हि विन्दुत्फमात्मनः। बलाधिकैः सहन्येत गजैरन्यैर्जोयथा १४

भा. १३

नदेयं नोपमोगं च लुब्धैर्यददुःखसंचितं। भुंक्ते तदपि तद्याः नो मधुहेवाः यद्विन्मधु १५ सुदुःखोपाजि
 तैर्वितैरगशामानो गृहाशिषः मधुहेवाः यतो भुंक्ते यतिर्वेष्टहमेधिनो १६ याम्यगीतनमृणुयाद्यतिर्व
 नवरः क्वचित् शिक्ते तदरिणा दहन्मृगयोगीतमोहितान् १७ नृत्यवादित्रगीतानि सुषुप्तयाम्यगीतयोषि
 तौ। आसौ कौटिल्यको वक्ष्यन्मृगो मृगो मुतः १८ निहृयाः तिष्ठमाधिन्याजतोरमविमोहितः मृत्युमृ
 छत्समं दुहिमीनस्तदडिशैर्यथा १९ इदियाशिजयं त्पाशु निराहारमनीषिणः। वर्जयित्वा तुरसं
 तत्रिरत्रसवर्द्धते २० तावज्जितैरिष्योनस्याहिजिता ये इदियः पुमान्। न जयेदस न यावज्जितं स वै जितैर
 सै २१ पिंगला नाशुर्वश्यासा द्विदेह नगरे पुगा। तस्याप्रेक्षितं किंचिन्निबोधन्यपनेदन २२ सास्त्रैरिष्येक
 राकोतं सैकेत उपनेष्यता। अध्रकोले वहिर्होरिविभ्रतोरुपमुत्तमं २३ मार्गं आगच्छतो वीक्ष्य उरुषानेषु

कल २३

षर्षमातो लुब्धैर्यददुःखसंचितं। कांता न्मेनेऽर्थकामुका २४ आगतेषुः पयतेषु मां सैकेतोपजीवना। अय्य
 न्यो विन्नवाक्कोपि मासुपैष्यति धरिः २५ एवं दुःशाया। छलनिद्राहापवेलवना। निर्मच्छता प्रविशती।
 निशाप्यसमपद्यत २६ तस्याविताशयाभुष्यद्वैकाशयाहीनवेतसः। निर्वेदः परमोज जेचितो हेतुः
 सुखावहः २७ तस्यानिर्झिणानुतायागीतमृणुयाद्यथा ममानिर्वेद आशापाशा नाशुर्वश्यया त्वसि
 :। न ह्योगाजातनिर्वेदो देहवधं जिहासति २८ पिंगला उवाच अहो मे शोहविततिं पश्यतां विजि
 तात्मनः। याकोतादसतः कामकामयेयेन बलिशा २९ सतंसमोपेयमंगारतिप्रदं विन्नप्रदं नित्यमि
 मविहाया अकामदं दुःखमयाक्षिशोकमोदप्रदं तच्छमदं भजेत् ३० अहो मयात्मा परितोपितो ह
 यासां केतपहत्याः तिषिण्यवार्तया। स्त्रैण ब्रह्म तयार्थतद्वो नृशो व्याक्तीतेन विन्नरतिमात्मनेच्छती ३१

मो. ए.
१४

यदस्ति निर्मितं वंशवंशपुत्राणां त्वत्तु गोमनखैः पिनहो हारत्रवहारमगारमे ततश्चिम्बुवर्णो मडुपैति
 कात्या ३२ विदेहानोपुरेत्यास्मिन्नहमेकैवमुदधाः पाः न्यमिच्छत्यः सत्यस्मादात्मदात्ताममद्युतात
 ३३ सुहृत्प्रेष्टतमो नय आत्मा नय शरीरिणां तं विजीयात्मनैवाहरमेनेनयधारमा ३४ कियत्सियते
 यभजका माये कामदानराः आद्यंतवतो भार्याया देवावा कालविदुतः ३५ नूनं प्रभगवासा तो विष्णुः
 केनापिकर्मणा निर्वेद्येयदरा शाययन्मेजातः सुखावहः ३६ मैवस्कर्तुं देवाभ्यायाः कौशानिर्वेदह
 तवः येनानुवर्धं निर्दुत्पडुरुचः शमसृच्छति ३७ तेनोपकृतमादाय शिरसायाम्यसंगताः तत्स्कादुराशा
 : शरणां ज्ञातमितमधीश्वरः ३८ संतष्टाश्च दधत्येतद्यथा लाभेन जीवती विहराम्यः मुनैवाहमात्मनार
 ममानवै ३९ संसारकूपेयति तं विषये सुषितेक्षणां प्रसक्तालाहिनात्माने कोऽन्यस्मात्तुमधीश्वरः ४०

लस
१४

आत्मैव ह्यात्मनो गोज्ञानि विद्योतयदाविलाता अग्रमतश्चेयश्येत्प्रसक्तालाहिना जगत् ४१ ब्राह्म
 राउवाच एवेवावसितमतिदुराशंकाततर्षन्ता छित्त्वौ यशममास्त्याय शायामुपविवेश सा ४२
 आशादिपरमंदुःखेनैराशपरमसुखं पथासंछिद्य कान्ताशंमुखं सुखापिगला ४३ इति श्रीभाग
 वते महाभुगो एकादशस्कंधे अष्टमोऽध्यायः ८ श्रीब्राह्मणउवाच परियहोति दुःखाय यद्यसि
 यतमन्त्रेणा अनेन सुखमाप्नोति तद्विद्वानयस्त्वकिंचनः १ साभिषं कुं परं जघ्रुर्वलिनो ये निराश्रित
 : तदाश्रिषं परित्यज्य समुखं समविंदत २ नम्रेमानवमानौ स्तेनचित्तो गेहपुत्रिणां आत्मकोऽपि
 त्मरतिर्विचरामीह बालवत् ३ हावेव चित्तया मुक्तौ परमानंद आसुतो यो विमुग्धो जटो बालो
 यो गुणोऽप्यपरंगतः ४ क्वचित्कुमारीत्वात्माने हृणा नान्दुदमागता दस्वयंतानर्हयमासकापियतेषु

भा-प-
१६

शस्त्रतंध्यायन्तु श्रोतेन प्रवेक्षितः यति तस्मात्प्रतोराजसूरूप प्रसंत्यजन् ३१ एवं गुरुभ्यातेभ्य ए
षामे शिद्धि ता प्रतिः। स्वात्मोप शिद्धि ता बुद्धि शृणु मे व दतः ३२ देहो गुरुर्मम विरक्ति विवेकदे
तु विप्रत्सम सत्व निधन सत ता त्फेद कं। तत्त्वान्य नेन विमृशामि यथा तथा पि पार क्य मित्यव सितो
विचराम्यः संगः ३५ जायात्मजा र्थपशुभृत्यगृहाज्ञवर्गानुष्माति यस्त्रिय विकारं स्वयावित त्वना।
स्वाते मरु क्रमवरुद्ध वनः स देहः सृष्टाः स्य बीजमवरा दतिदृक्ष्यमी ३६ जिह्वैकोतो मुमुष कर्षति
कहितं पी शि श्रोऽन्य तस्त्वगुदरं च वणकुतश्चित। श्राणोऽन्य तश्च पलट्क कं वक मे शक्तिर्वहः
सपत्न्य इव गृह पतितुनेति ३७ सृष्ट्यापुगाणि विविधान्य जयात्म शक्ता वृत्तान्तरा ह्यपश्चरत्तु वगदं
शमत्याना। तैस्तैर तुष्ट हृदयः उरुष विधाय ब्रह्मावलोक विषाणमुद पापदेवः ३८ लङ्घ्य सुदुर्लभमि

श्लो
१६

दं चङ्क संज वांते मानुष्य मर्थ दमनित्य मपीह वीरः। तर्णय तेत न पतेदनु मृत्फया च त्रिः श्रेयसाय विष
यः खलु स वतः स्यात् ३९ एवं स ज्ञात वैराग्यो विज्ञाना लोक आत्म नि विवर्ग मिमही मे तो मुक्त संगोऽ
न हं कृतिः ३० न हो क स्यादु रोज्ञाने सुस्थिरं स्यात्सुखं लं। ब्रह्मेतद हि तोयं वैगीय ते बद्ध धर्षिभिः ३१
भगवानुवाच इत्थं क्त्वा स यदुं विपत्ति मा मे अगभीर धीः। वेदितो भ्या वि तोरा ज्ञाय यो जी तो युथा ग
ते ३२ अवधूत वचः शुक्ता पूर्व धी नः स पूर्व ज्ञः। सर्वसंग निनि मुक्तः समचित्तो वभूव ह ३३ इति श्री
भागवते महापुराणे एका दश स्कन्धे नव मोध्यायः ९ श्री भगवानुवाच मयो दितैश्च वेदितः
स्वधर्मैषु मदी अयः। वणीश्च मकुला चारम कामात्मा समाचरेत् १ अद्वीकैत विमुक्ता त्वादेहि नो वि
षयात्मना। गुणोषु तत्त्व ध्यानेन सवीरं प्रविष्यये २ सुखं स्वविमया लोकाध्याय तो वा म नोरथः। नाना

तकत्वादिफलतायाभेदात्मधीर्गुणैः ३ निवृत्तं कर्ममेवेतत्प्रवृत्तं मत्परत्पजेताजिज्ञासायां तं प्रवृत्तं
 त्रौणादिये कर्मचोदना ४ यमानभौतौमेव तनियमान्मत्परः क्वचित्। मदभिज्ञं गुणं तं मुपासीत
 मदात्मकं ५ अमान्यमतसरोदको निर्ममोददसौददः असत्त्वरोऽर्थे जिज्ञास्वरनस्युरनोद्यवाक ६ ला
 यापत्यगृहकेचस्वजनद्रविणादिषु। आसीनः सप्तं पश्यन् सर्वं चऽर्थमिवात्मनः ७ विलक्षणः स्फुल
 स्तस्याहोदात्महितास्वदक। यथाऽग्निहोरागोदाह्यादाहकोत्पः प्रकाशकः ८ निरोक्षोपन्यासगृह
 ज्ञानात्वेतत्कृतानुष्ठानान् अन्नः प्रविष्टाधुने एव देहगुणानपरः ९ योऽसौ गुणोर्विरचितो देहो यपु
 रुषस्य हि। ससारत्तन्निबंधोऽयं पुंसो विद्याच्चिरात्मनः १० तस्माज्जिज्ञासायात्मानमात्मस्वकेवलपर।
 संगम्यनिरसेदेतद्वस्तुबुद्धियथा कर्म ११ आचोयोरणिशद्यः स्यादेतवास्तुत्तराणिः तत्तत्तानं प्रवच

कल
३३

नं विद्यासंधिः सुखावहः १२ वैशारदीयातिविशुद्धबुद्धिर्नोतिमायां गुणसंप्रसूतो। गुणोऽयमंद
 ह्यरात्ममेतत्स्वयंचशांम्यत्यः समिद्यथाग्निः १३ अर्थेषां कर्मकहेतौ भोक्तृणां सुखदुःखयोः
 । नानात्वमयनित्यत्वे लोककालागमात्मनो १४ मन्यसे मवभावां संस्कारौ त्यक्तिकायथा। तन्न दा
 कृतिभेदेन जायते भिद्यते च धीः १५ एवमप्यंगसर्जेषां देहिनो देहयोगतः। कालावयवतः सति भावा
 जन्मादयोऽसकृत् १६ अत्रापि कर्मणां कर्तृत्वात् अचलत्वात्। भोक्तृशुद्धः स्वसुखयोः को वृथै।
 विवशं भजेत् १७ न देहिनां सुखं किंचित् विद्यते विदुषामपि। तथा वदुःखमुदा नो ह्याहं करणपर। य
 यदि प्राप्तिविद्याते च जानंति सुखदुःखयोः। तेऽप्यहानिदुयौ गंत्यन्ते न प्रभवद्यथा १८ कित्थं भु
 वयस्येनं कामो वा मृत्परेतिके। आद्यातं नीयमानस्य वध्यस्य वनत्वष्टिदः १९ क्रते च दृष्टवत दुष्टस्य

भा.ए.
१८

होस्यतायययैः। वरुं तराय कामत्वात्कषिवद्वापिनिष्फलं ११ अंतर्गपैरिहितोयदिधर्मःस्वनु
 प्लुतः। तेनपिनिर्जितंस्थानंयथागच्छति तद्वत् १२ इष्टदेवतायज्ञैः स्वलोकयातिप्राप्तिकः। पुन
 तदेववत्तत्रमोगान्दिव्याग्निजार्जितान् १३ स्वप्राणपचिते सुभे विमानउपग। यतो गंधर्वविहरनमस्य
 देवानोहृद्यवेष्टक १४ स्वभिः कामगयानेन किंकिणीजालमालिना। कोउन्नवेदात्मपातं सुराकोडे
 पुनिवृत्तः १५ तावत्समोदते स्वयंभवसापसमाप्यते। शीघ्रापुणः पतत्यद्योपनिष्ठनकालकालितः
 १६ यद्यधर्मरतः संगदसतोवाजितं दियः कामात्मा कृपाणो लुब्धः स्वैराधृतविहिसकः १७ मृशूनविधि
 नालम्येत्तुभूतगणान्यजन। नृकानवशो जतुर्गत्वा यत्स्वत्वात्तमः १८ कर्माणि दुःखोदकोणि
 कुर्वन् देहेनेते पुनः। देहमाभजते तत्र किमु स्वमेतधर्माः १९ लोकानोलोकपालानामद्रयकल्प

कृष्ण
१८

जीविनां ब्रह्मणोपि भयं सत्तो द्विपरहं परायुषः २० गुणाः सृजंतिकर्माणि गुणोः नुसृजते गुणान्।
 जीवन्मुक्तोऽपि मुक्तो मुक्तं कर्म फलान्ममो २१ यावत्प्रातयुगा वैषम्यतावत्तानात्वेमात्मनः। नाना
 मात्मनो यावत्प्रातयं तदेव हि २२ यावदस्यास्वतंत्रत्वावदीश्वरतोऽयं। यतस्तमुपासीरंस्तु होति
 शुचाप्यिताः २३ कालआत्मा गोलोकः स्वभाबोधमै एव। इति मो वदद्वा पांडुगुणव्यतिकरं सति
 २४ उद्ववउवाच गुणपुवर्तमानोऽपि देहजेषु न पारतः। गुणो न विध्यते देही वध्यं तैवा कथं विभो २५
 कथं वत्तैतविहरे कैवै जायेत लक्षणैः। किं पु जीतोत विमुक्तोऽपि तासां तयाति वा २६ एतदव्यक्तं
 मेव हि प्रश्नं प्रश्न विरावर। नित्यमुक्तो नित्यवद्वदक एव तिमधमः २७ इति श्रीभागवते महाभार
 तोऽष्टादशस्कंधे दशमोऽध्यायः श्रीभगवानुवाच वदो मुक्त इति व्याख्या गुणो मे न वस्तुतः

भा. ४.
१९

गुणस्य माया प्रलब्धा त्रमे मोक्षो न वेधनं १ शोकमोहौ सुखदुःखं देहापत्तिश्च मायायाः स्वप्नो यथा
त्मनः स्मृतिः स स्मृतिर्न तु वास्तवी २ विद्याविद्यो ममत दूविद्युद्वयशरीरिणो मोक्षबंधकरी आद्ये मा
यया मे विनिर्मिते ३ एकस्मै वममांशस्य जीवस्मै वममांशते ॥ बंधोऽस्या विद्युया नादि विद्यया चतुर्थे
तरः ४ अथ ब्रह्मस्य मुक्तस्य वैलक्षण्यं वदामि ते ॥ विरुद्धधर्मिणोस्ता तद्धितयोरैकधर्मिणि ५ सुप
णो वेतौ सह शौ सखा यौ गृह्ये तौ कृतनीडौ च वृक्षौ एकस्य योऽस्वदति पियला त्रमन्यो निरत्रो
पिवलेन भूयान् ६ आत्मानमन्ये च स वेद विद्वानपि प्यला दोनतु पियलादः यो विद्यया युक्तस्तु नि
त्यवहो विद्यामयो यः स त्वनित्यमुक्तः ७ देहस्थोऽपि न देहस्थो विद्वान्स प्राद्यथो त्वितः ८ अदेहस्थोऽपि
देहस्थः कुमतिः स्वप्नदृग्गया ८ इदियैरिदियाथैषु गुणैरपि गुणेषु वा गृह्यमाणोऽहं कुयात्र विदो

कुसुम
१९

न्यस्त्वविक्रिया १८ दैवाधीने शरीरे स्मिन् गुणाभायेन कर्मणा वत्तमानो बुधस्तत्र कर्त्ताऽस्मृति
निबध्यते १० एवेविरक्तः शयन आसनारनमज्जने दशनस्य शनिघ्राणाभोन अग्रवादिषु ११ नतशय
ध्यते विद्वान्तत्र तत्रादयन् गुणाना प्रकृति स्त्रोऽप्यसंमत्तो यथा विमवितानिलः १२ वैशारद्ये कया
संगशितया छिन्नसंशयः ॥ प्रतिबुद्धैरवसप्राज्ञानात्वादि निवर्तते १३ यस्य स्ववोतसं कल्पाः प्राणो
दियमनो धिया वृत्तयः स विनिर्मुक्तो देहस्थोऽपि हितहृत् १४ यस्यात्मा हि स्पते हि स्वयं ने किंचित
गृह्यया अर्च्यते वा कुचित्तत्र न व्यतिक्रियते बुधः १५ नस्तु वीरननिहेत कुर्वतः साध साधुवा ब्रह्
तो गुणा दोषाभ्यावज्जितः समदृग्मुनिः १६ न कुयात्र वदेत् किंचित्त्रया येता घसाधुवा आत्मारामो
नया हंसा विचरेज्जडवस्तुनिः १७ शब्दवस्त्राणि निष्पातो न निष्पायात्परयदि प्रमत्तस्य अमफलोद्यवेव

भा.श.
१७

गुणस्पर्शमायाप्रलम्बात्रमेमोहोनबंधनं १ शोकमोहौमुखेदुःखं देहापतिश्रमायया। स्वप्नोयथा
त्मनःस्थितिः स सृष्टिर्न तु वास्तवी २ विद्याविद्योममततुविद्युद्वशरीरिणामोहबंधकरीश्राद्यमा
ययामेविनिर्मितं ३ एकस्यैवममोहोस्यजोवस्यैवमहाप्रते। बंधोः स्याद्विद्युनादिविद्ययावतथ
तरः ४ अथद्वयस्यमुक्तस्यवैलक्षण्यवहाप्रितो विरुद्धधर्मिणास्तातस्त्रितयोरैकधर्मिणि ५ सुप
णोवेतोसहशोसराद्योयदृक्क्यैतौकृतनोदौवृत्तौ। एकस्योः रचादितिपिप्यलात्रमन्यो निरत्रो
पिवलेनध्यान ६ आत्मानमनेचसवेदविद्वानपिप्यलादोनतुपिप्यलादः। योविद्ययायुक्तस्तुनि
त्यबहोविद्यामयोयः सतनित्यमुक्तः ७ देहस्त्वोपिनदेहस्त्वोविद्वान्प्राद्यथोक्तिः। अदेहस्त्वोपि
देहस्त्वः कुमतिः स्वप्नदृग्गया ८ इदियैरिदियायैषुगौरपिगुणेषुवा। गृह्यमाणोद्यदेकयात्रविहा

कृष्ण
१७

न्यस्त्विक्रिया १८ दैवाधीनेशरीरेस्मिन्गुणभायेनकर्मणा। वर्तमानोवधत्तत्रकर्तुः स्त्रीति
निबध्यते १९ एवेविरक्तः शयनश्रमनारंभमज्जने। दक्षीनस्य शनिघ्राणमोजनश्रवणादिषु १९ नतथाव
ध्यते विहास्तत्रतत्रादयनगुणाना। प्रकृतिस्त्वोऽप्यसंयुक्तोयथा स्वप्रवितानिलः १२ वैशारद्येक्षया
संगशितयास्त्रिभुवंगायः। प्रतिबुद्धइवसंप्राप्तानात्वादिनिवर्तते १३ यस्यसुवीतसंयुक्त्याः प्राणे
दियमनेधिया। वृत्तयः सविनिर्मुक्तोदेहस्त्वोपिहितहृत्तोः १४ यस्यात्मादिस्पतेहिस्वैयैनिर्किंचित
यदृक्कया। अर्च्यतेवाक्कचित्तत्रनव्यतिक्रियतेबुधः १५ नसुवीतननिदेतकुर्वतः साधसाधुवा। बुध
तोयुगादोवाभ्यावज्जितः समदृग्मुनिः १६ नकुयात्रवदेत्किंचित्रध्यायेताधसाधुवा। आत्मारामो
नयावृत्ताविचरेज्जडबन्धुनिः १७ शब्दस्वप्नानिस्मातो ननिस्मायात्परेयदि। अमृतस्यअमफलोद्यधेव

भा.प.
३०

मिवरक्तः १८ गोदुग्धदोहामसतो वभार्यादेहं पगधानमसत्यजो च विवर्ततार्थकृतमंगवावहं
नोमयारजतिदुःखदुःखी १९ यस्मिन्मेषावनमंगकर्मस्त्रिद्वज्जागनिरोधमस्य लीलावता
रेषितजन्मवास्याहं ध्यागिरताविभृयात्रधारः २० एवेजिज्ञासयापोहाना नात्वभ्रममात्मनि उ
पारमेतविरजेन नोमयः प्यसर्वगे २१ यद्यः नीशो धारयितं मनो वस्त्रणि निश्चलं मपि स कीणि का
मोणि निरपेक्षः समाचर २२ अहं लुमेकथाः शृण्वन्मुमुक्षुलोकपावनीः गायन्नुस्मरन्कर्म
जन्मवाभिनयमुक्तः २३ मर्त्यधर्मकामार्थानाचरन्मदपाश्रयः लभते निश्चलं न किं सप्यद्वयसना
तने २४ सत्तंगलज्ज्याभक्त्यामपिमोहउमासिताः सर्वमेदर्शितं मुद्रिरेजसाविदतेपदं २५ उद्वउ
वाव साधुस्तउत्तमस्त्रोकमतः कोहश्चिधः चभोः भक्तिस्त्वप्युपयुज्येतकोहशो रुद्रिगृहता २६ एतन्मे

कल
३०

पुरुषाध्यक्षलोकाध्यक्षजगत्पुत्रोऽपगातायाः नुरक्तायचपन्नायचकथ्यतो २७ त्वं वस्त्रपरमं चोप
पुरुषः प्रकृतेः परः श्रवताः गोः सिमगावदस्वच्छोपात्रपृथगुपुः २८ भगवानुवाच कृपालुरक्ष
तदोहस्ति तिरुः सर्वदेहिनाः सत्यसारीः नवद्यात्मासमः सर्वपिकारकः २९ कामैरहतधीहीतोमृदुः
शुचिरकिंवन्ः अनीहमित्तु कशोतः स्त्रिरोमह्वरणाभुतिः ३० अश्रुमत्तो गभीरात्मा धृतिमान्निज
तपक्षुणः अमानोमानदः कल्पमैत्रः कारुणिकः कविः ३१ आज्ञायैव गुणानुदोषानमयादिष्टानपि
स्वकानाधमीकृत्यस्ययः सर्वान्मोभजेतसप्ततमः ३२ जीवाजीवाद्ययेवैमायावात्यस्याऽस्मियादृशः
भजेत्यनन्यप्रावेनतेनेभक्ततमामताः ३३ मद्भिगमदक्षजनदशीनस्य शिनाईनां परिवर्षीकृतिः
पक्षगुणकम्पानुकीर्तने ३४ मत्कथाश्रवणोऽग्रहामदनुध्यानमुद्धवासवेलाभोपहरणं हस्येनात्मा

भा.प.
३०

भिवरक्तः १८ गोदुग्धदोहामसतो वभार्यो देहपगधीनममत्यजो च वित्तं त्वताथीकृतमंगवाचं ह।
नोमयारज्ञातिदुःखदुःखी १९ यस्मिन्नेपावनमंगकर्मस्त्रिद्वज्जाणनिरोधमस्य। लीलावता
रेषितजन्मवास्याद्वध्यागिरताविभृयात्रधारः २० एवेजिज्जमयापोहाना नोत्वभ्रमसात्मनि। उ
पासतेविरतेमनोमयः पर्यसर्वगे २१ यद्यः नोशोधारयितं मनो च स्याति निश्चलं। मपि सवीणाका
मीणि निरपेक्षः समाचर २२ अष्टालुर्मेकथाः श्रुत्वा ननु भद्रालोकयावनी। गायत्रनुस्मरनकर्म
जन्मवाचिनपयुक्तः २३ मर्त्ये धर्मकोमार्थानाचरन्मदपाश्रयः। लभते निश्चलं भक्तिमप्युदवसना
तने २४ सत्संगलब्ध्या भक्तामपि मोह उपासिता। सर्वमेदर्शितं सद्भिरेजसा विदते पदं २५ उद्वुड
वाव साधुस्तत्तमस्त्रोकमतः को दद्विधः प्रभो। भक्तिस्तप्यपयुज्येत को दद्विधः शिराद्विदता २६ एतेने

कुल
३०

पुरुषाध्यकलोकाध्यक्षजगत्प्रभो। प्रगातायाः नुरक्ताय च पत्राय च कथ्यतां २७ त्वं ब्रह्म परमेश्वर
पुरुषः प्रकृतेः परः। अवताणां सिमगव न स्वेच्छोपातृष्टयुगपुः २८ भगवानुवाच कृपालुरह
तदोहस्ति तिरुः सर्वदेहिना तत्पसारोः नवद्यात्मा सप्तः सर्वोपकारकः २९ कामैरहतधी होतो मृदुः
शुचिरकिंचनः। अनीहो मितमुकशोतः स्त्रिरोमधुरगोमुनिः ३० अश्रुमत्तोगभीरात्मा धृतिमान्जि
तषकुणः। अमानोमानदः कल्येनेत्रः कारुणिकः कविः ३१ आज्ञायै वगुणान्दोषान्प्रमादिष्टानपि
स्वकानाधमी संत्यज्ययः सर्वान्भजेत स सत्तमः ३२ ज्ञात्वा ज्ञात्वा यदेवमायावात्यश्च। स्मियादृशः
। भजेत्यनन्यप्रावेनते प्रेयस्कृतमा मताः ३३ मद्भिर्गमदकृत्जनदर्शनस्य शोभा नोपरिवर्षी स्तुतिः
पद्मगुणकम्पानुकर्तन ३४ मत्कथाश्रवणोऽद्य दामदनुधानमुद्ववा सर्वलाभोपहरणदा स्येनात्म

भा.ए.
३१

निवेदनं ३५ मन्त्रान्मकर्मकथनेममयवीतुमोदने।गीततां हव वादित्रगोष्ठीमिर्मद्वहोत्तवः ३६ या
त्रावलि विधाने च सर्ववार्षिक पर्वसु वैदिकां तात्रिकादीनामदीप्यत धारणा ३७ ममावीस्यापने
श्रद्धास्वतः सहस्रचौद्यमः उद्यानोपवना कोटपुरमेदिरकर्मणि ३८ ममाजैनोपलेयाभ्योसेकमंडल
वर्तनैः गृहशुश्रूषणमहंदासवद्यदमायया ३९ अमानित्वमरंभित्वेकतस्याः परिकीर्तने।अपिही
पावलोकमेनोपयुज्यान्निवेदिते ४० यद्यदिष्टतमलोकेयद्यातिप्रियमात्मनः।तत्रनिवेदयेन्महं
तदा नेत्याकल्पते ४१ सूर्योऽग्निश्रीमणोगावो वैश्ववः संवरुज्जले।भूरात्मासर्वभूतानिभद्रपूजा
पराश्रिते ४२ सूर्ये तु विद्यया वप्या हविषा मयुजेतमं।आतिथ्येन तु विज्ञाप्ये गोश्वपवत्तादिना ४३ वै
श्ववेवं भुसत्कृत्वा हृदि रवे ध्या ननिष्ठया।वायो मुख्याधिया तोये इव्ये सौयपरात्कृतैः ४४ स्तुदिते मेव

कल
३१

मंत्रद्वयैः श्रीगौगत्या नमात्मनिः।लेवज्ञं सर्वभूतेषु समत्वेन यजेतमो ४५ धिष्णे धितिमद्रूपं शंखचक्र
गदो वृजैः।युक्ते च तर्पुज्जशांतं व्यापत्रवैत्तमाहितः ४६ इष्टा पूजैर्नमामेव योपजेत समाहितः।लभते
मयि सद्रक्तिं मत्पूतिः साधुमेवया ४७ प्रायेण प्रक्रियोगेन सत्संगे न विनोदवानोयायो विद्यते सभद्र
घापरगहिस्तामहं ४८ अथैतत्परमगुह्यं श्रावतो यदुनंदन।सुगोप्यमपि ब्रह्मा मित्वमेभृत्यः सुहृत्स
त्वा ४९ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे एकादशोऽध्यायः श्रीभगवानुवाच नरोध
यतिमो योगो न सारं धर्म एव च।न साध्यायस्तपस्तपागोनेष्टा पूजैर्न दक्षिणा १ इति नित्यज्ञः।छेदो नि
ताद्यो नि नियमायमाः।यथाः वरुंधे सत्संगः सत्संगोपहोहिमा २ सत्संगे न हि दैतेयाया त्वधानोप
गाः खगाः भगध वीष्मरसो नागाः सिद्धाश्चाराण्युत्तकाः ३ विद्यो धरा मनुष्येषु वैश्याः शूद्राः स्त्रियां तप

भा-ए-
३१

जाः रजस्तमः प्रकृतयस्तस्मिन् युगे ४ वहस्तमो मत्पदं प्राप्तात्वा पुकायाधवा दयः दृषपदीव
लिच्छीणो मयश्चाप्यविभीषणः ५ मुञ्जीवो हनुमान् च लो गजो गृध्रो वणिक् पथः व्याधः कुत्ता वज्रगोप्यो य
जस्तथापरे ६ तेनाधीतं कृतिगणानोपासितं महत्तमाः अत्रातप्ततपसः सत्केगात्मा मुपागताः ७
केवलेन हि भावेन गोप्यो गावो न गमृगाः येऽन्ये मृदधियो नागाः सिद्धा नामीयुरजसा ८ येन योगेन सां
त्येन दानं व्रतं तपो ध्यैः व्याख्यासाध्याय सत्यामैः आमुपाद्य त्ववानपि ९ गमैर्गमाई मयुरोपणीते
आफल्किनामयः नुरक्तचित्ताः विगाढभावेन नमै वियोगतीक्ष्णयोः नृददृशुः सुखाय १० तास्ताः रूपाः ये
षु तमेन नीता मये वदन्तु वनगावरेण ॥ ज्ञानाई वज्ञाः पुनरंगता मोही नामया कल्पसमावधूतः ११ ताः
ना विदन्त्यप्यनुषंगवद्दधिपः स्वमात्मानं मदस्तथेदं यथा समधौ मुनयो हितो येन दयः प्रविष्टा इवनामह

कल
३१

दन्तप्रतियोः

ये ११ मत्कामारमणो जारमस्वरूपविदोऽवलाः ब्रह्ममाण्यमेषां पुः संगाच्छतसहस्रशः १३ तस्मात्समु
द्धवोत्सृज्य वीदनाः प्रवृत्तैश्च निवृत्तैश्च श्रोतव्यं कृतमेव च १४ मा मेकमेव शरणमात्मानं सद्बुद्धे हिता
या हि सवैतमभावेन मया स्याः स्युक्तो मयः १५ उद्धव उवाच संशयः शृणु तवोवाचं तव योगे श्रेष्ठ
रा न निवर्तेत आत्मत्वे येन आप्यति मे मनः १६ श्रीभगवानुवाच स एष जीवो विवरप्रसूतिः प्राण
नद्योषेण गुह्योऽप्रविष्टः मनोमयं सत्यमुपेत्य रूपमात्रास्वरोवर्णा इति स्त्विष्टः १७ यथा नलः वेनि
लवधुरुक्तावलेन सारुण्यं विप्रथमानः अणुः प्रजातो ह विषासमिध्यते तथैव मेयं किरियं दिवाणा
१८ एवंगदिः कर्मगतिर्विप्रमोक्षाणोरसोदकस्य शः श्रुतिश्चासं कल्पविज्ञानमथाभिमानः स उरजं
सत्त्वतमो विकारः १९ अपहिजां विस्त्रिदत्तयो निरयत्क एको वयसास आद्यः विस्त्रिदत्तश्च कतिवद्भवे

भा. ए.

३३

वनातिवीजानियोतिं प्रतिपद्यत २० यस्मिन्निदं प्रोतमशेषमेतं पठेयथा तं तद्वितानसंख्यः। एष
षसंसारतः पुण्यः कमीत्यर्थः पुण्यफलप्राप्ते २१ हेतुस्य बीजेशतमूलस्थितालः पंचस्कंधः पंच
सप्तसूक्तिः दशैकशास्त्रोद्दिष्टपणनीतिविवेकलोद्धिफलोऽर्कप्रविष्टः २२ अद्वैतवैकफलमस्य गृहा
ग्रामे चरा एकमरणवासाः। दंसाः ग एकं वड्डरूपमित्ये मीयामयवेदसवेदवेदं २३ एवं गुरुपामनये
कप्रत्त्याविद्याकुमारेण शि तेन धीरः। विद्वश्च जीवाश्च य प्रपन्नतः संपद्यन्तात्मनमप्यत्यजास्व २४
॥ ॥ इति श्रीभगवते महापुण्ये एकादशस्कंधे महावदुद्वेगवादे द्वादशोऽध्यायः ॥ श्रीभगवानु
वाच सत्त्वरजस्तम इति गुणा बुद्धेर्न चात्मनः। सत्वे जाः स्युतमोहस्यात्मत्वं सत्वे न चेव हि १ सत्त्वा इमौ
भवेदुद्वात्सौ मद्भक्ति लक्षणाः। सात्त्विकोपासया सत्वेन तो धर्मः प्रवर्तते २ रजस्तमोहस्यात्मत्वं

कल
३३

वृद्धिरनुत्तमः। आशुनश्यति तन्मूलोत्पद्यते ३ आगमोपः प्रजादेशः कालः कर्मवृत्तमनु।
ध्यानमज्ञेः यस्मात्कारोदशैते गुणा हेतवः ४ तत्तत्सात्त्विकमेवैवोयद्यदुद्वाः प्रवर्तते। निंदतितामस्त
ज्ञज्ञज्ञसंतदुपेक्षितं ५ सात्त्विकान्येवमेवेतपमानात्त्वविद्वद्योततो धर्मस्ततो ज्ञानं यावत्सृतिर्योह
ने इ वेणुसंघर्षजो वद्भिर्दंश्चाशाम्यतितद्वना एवं गुणव्याप्य जो देहः शाम्यतितत्क्षिपः ६ उद्वेग उवाच
॥ विदंति मत्स्यैः प्रायेण विषयान्यदमापदा। तथापि भुंजते हृस्मत्तत्कथं श्रुत्वा राजवत् ७ भगवानुवाच।
अहमित्यन्या बुद्धिः प्रमत्तस्य यथा हृदि। उत्तर्यति रजो धारतौ वैकारिकमनः ८ रजो युक्तमनस
ः संकल्पः सविकल्पकः। ततः कामो गुणध्याना तदुः सहः स्याद्विदुर्मतेः ९ करोतिका मवशगः कमी
त्यः विजितैर्दियः। दुःखोदकीणि संयज्य ज्ञो वेगविमोहितः ११ रजस्तमोऽभ्यस्य विद्वद्भक्ति लक्षणाः।

भा.ए.
३४

एनः। अतं द्वितो मनोयं जनदोषहर्षिर्न सज्जते १२ अप्रमत्तानुयंजीत मनोमयः। यं यं छनैः। अनिर्विणो
यथा कालं जित आसो जितासनः १३ एतावा न्योग आदिष्टे प्रच्छिद्यः मनकादिभिः। सुवेतो मन आरुह्य म
यः। ह्यवेष्यते यथा १४ उह वउवाव यदा त्वं मनकादि सौयेन रूपेणा केशव। योगमादिष्वानेतद्रूप
मिच्छामि वेदितुं १५ श्रीभगवानुवाच सुजीहिराण्यगर्भस्य मानसाः मनकादयः। पप्रच्छुः पितरं सद्गुरु
योगस्यैकांतिकागतिं १६ मनकादय ऊचुः गुणोद्याविशते वेतो गुणाश्चेतसि वप्रभो। कथं मनो न्यसे
त्प्राप्तो मुमुक्षोरति तिष्ठोः १७ श्रीभगवानुवाच एवं पृष्टो महादेवः स्वयं भू भूतभावनः। ध्यायमानः यत्र
वीजं नास्य पद्यत कर्मधीः १८ समाप्रचितय देवः यत्र पारति तीर्थया। तस्याः हं हं सरूपेण सकाशम
गमंतदा। १९ दृष्ट्वा मात उपाव्रज्य कृत्वा पादाभि वंदन। ब्रह्माणमग्रतः कृत्वा पप्रच्छुः को भवानिति २० ५

कृष्ण
३४

त्यहं मुनिभिः पृष्टत्वा त्वजिज्ञासुभिस्तदा। पदावोचमहं तेभ्यस्तदुद्धवनिबोधमे ११ वस्तुनोपद्यमाना
त्वञ्चात्मनः प्रप्रदृष्टः। क्रथं योतेत वो विप्रवक्तुवो मे के आग्रयः १२ पदात्मकेषु भूतेषु समानेषु वस्तु
तः। को भवानिति वः प्रश्नो वासरभो ह्यः। नर्थकः १३ मनसा वचसा दृष्ट्या यस्तैः स्थैर्यपादियैः। अहमेव
नमत्तोन्यदिति बुध्यध्वमेजसा १४ गुणोद्याविशते वेतो गुणाश्चेतसि वप्रभो। जीवस्य देह उभयगुणाश्चे
तो मदात्मनः १५ गुणेषु चाविशच्चित्तमनीशा गुणसेवया। गुणाश्च चित्तप्रभवाम रूप उभयेत्यजेत १६
जाग्रत्स्वप्नः सुषुप्ते च गुणतो बुद्धि हृत्तयः। तासो बिललाणो जीवः साक्षित्वेन विनिश्चितः १७ यद्विसेसृति
बंधो यमात्मनो गुणा हृत्ति हः। मयित्वेन स्थितो जह्यात्सागता हुणवेतसो १८ अहंकारकृतं वेधमात्मनो
ये विपर्ययं। विद्वान्निर्विद्य संसारविंशतो त्वयै स्थितस्त्यजेत १९ यावज्ज्ञानार्थधीः। पुंसो न निवर्तते तपुक्तिभि

भा. न.
३५

॥ जागर्त्यपि स्वप्नप्रज्ञः स्वप्ने जागराण्यथा ३० असत्त्वादात्मनोऽन्येषां भावानां तत्ताभिदा जातयो
हेतवश्चास्पृष्टास्वप्नदशा यथा ३१ योजागरे वहिरनुकृष्टा धर्मिणोऽर्थानुभूते समस्त करणैर्देहि
ते तत्तदज्ञानं स्वप्नेऽथ सुषुप्त उपसंहरते स एकः स्थित्यव्यात विगुणा वृत्तिद्विगिडियेशः ३२ एवमि
मुष्पगुणा तोमनसस्य वस्यामन्माययामयि कृता इति निश्चितार्थाः ॥ सैद्धिद्युदाईमनुमानसदुक्ति
तो ज्ञानाभाभिना भजतमा वि लसं शयाधि ३३ इहेतविभ्रममिदं मनसो विलसदृष्टविनष्टमिति
लो लमलातवक्तो विज्ञानमेकमुमुखे वविभाति माया स्वप्नसिद्धा एता विमग्नतो विकल्पः ३४ दृ
ष्टिततः प्रतिनिवर्त्य निवृत्तं तत्सत्कृष्णं भवेन्नियमुखा तु भवो निरीहः ॥ सैद्धिद्युते कवयरी दमवत्
बुद्ध्या त्यक्तं भ्रमायन भवेत्कृतिरा निपातात् ३५ देहवनश्चरमवस्थिते मुक्तिर्वा सिद्धौ न पश्यति य

सं
३५

तोऽध्यगमत्वरूपे देवा दुषेत मुतदैव वत्तादपेते वा सो यथा परिहृते मदिगमशंभः ३६ देहोपिदैव
वशगः खलुकर्मयावत्त्वारभकप्रतिसमीकृत एव सासुः ॥ तं सप्रयंचमधि रुदसमाधियोगः स्वाप्ने
पुनर्न भजते पतिबुद्धवस्तुः ३७ मयैतदुक्तं वै विप्रायुह्ययत्नो र्व्ययोगयोः ॥ जानातमागतं यज्ञं सु
षुप्तं विवक्षया ३८ अद्वेयोगस्य तो र्व्यस्य सत्यस्य तैस्पतेजसः ॥ परायणं द्विजश्रेष्ठः श्रियुः कार्त्तद
मस्य च ३९ मो भजंति या गुणाः सर्वे निरुणा निरये ज्ञके ॥ सुहृदं वि यमात्मानं साम्या संगा दया गुणाः ४०
इति मे छिन्नसंदेहा मुनयः सनकादयः ॥ सभाजयित्वा परया भक्ताः ॥ गृणात संस्तवैः ४१ तैरहंपूजितः
सम्यक् संस्तुतः परमेश्वरिभिः ॥ प्रत्येयाय स्वक धाम पश्यतः परमेश्विनः ४२ इति श्रीभागवतं समाप्तं
शोभायः १३ उद्धव उवाच वदेति कृष्णश्रेयासि वह निवृत्तवादिनः ॥ तेषां विकल्पप्रधानं मुता

भा.सं.
३६

हो एकमुख्यता १ भवतोराहुतःस्वान्नत्रक्तियोगोऽनपेक्षितः॥निरस्यप्रवर्तःसंगयेनत्वयाविशेषम
नः॥ २ मगवानुवाच कालेननष्टप्रलयकाणामेवेदसंज्ञितामयाहौवस्तोत्रोक्ताधर्मोयस्याम
रात्मकः॥ ३ तेनज्ञोक्ताचपञ्चायप्रनवेपूर्वजापसाततोभृद्भादयोऽयुक्तरसप्रवला महर्षयः॥ ४ तेभ्यः
ऽपितृभ्यस्तत्पुत्रादेवसानवयुह्यकाः॥मनुष्याःसिद्धगंधर्वाःसविद्याधरचाराणाः॥ ५ किंदेवाःकिन्नरा
नागरक्षःकिंपुरुषादयः॥वह्न्यस्तेषांप्रकृतयोऽरजःसत्त्वतमोभुवः॥ ६ यामिभूर्तानिभिर्यतेभूता
नोमत्तयस्तथा॥यथाप्रकृतिसर्वेषांचित्रावाचःस्ववैतिदि० एवंप्रकृतिवैविध्यमिदंतेमतयोभू
ता॥पारंपर्येणकेषांचित्पापेभ्यःमृतयोपरं० मन्मायामोहितधियःपुरुषाःपुरुषध्वजाःश्रेयोवदं
त्यनेकांतयथाकर्मयथारुचि० धर्ममेकेयशश्चात्येकामंसत्पदमंशमं॥अन्येवदंतिस्वार्थकारे

कल
३६

अर्थत्यागप्रोत्तनं १० केचिद्यज्ञतपोदानंजतानिनियमन्यमानः॥आद्योतवंतएवैषांलोकाःकर्मवि
निर्मिताः॥११ त्वोदकोस्तमोनिष्ठाःकुडानेराःशुचायिताः॥ १२ मय्यर्पितात्मनःसुखनिरपेक्षस्यसर्वतः॥
मयात्मनासुखयत्नकृतःस्पाद्विषयात्मनो॥ १३ अकिंचनस्यदोतस्यशांतस्यसमवेतसः॥मयामंतुष्टमन
सःसर्वाःसुखमयादिशः॥ १४ नपारमेष्ठानमहेइविष्यन्सर्वमौमनरसाधिपत्यं॥नयोगसिद्धारपुनर्न
वेवाप्रमयः॥पितालेच्छतिमहिनाः॥न्यत् १४ नतद्योमप्रियतमआत्मयोनिर्नशंकरः॥नवसकुर्वणो
नानैवात्मावयद्यामवान्॥ १५ निरपेक्षमुनिंशांतनिर्वैरसमदर्शनं॥अनुब्रजामहन्तिप्रयेयेत्यः
त्रिरेणुभिः॥ १६ निश्चितनामप्यःनुरक्तचेतसःशांतामहातोःखिलजीववत्सलाः॥कामैरनालब्धवि
द्योनुषतियत्तत्रैरप्येहमविदुःसुखमम १७ वाच्यमानोपिमदुक्ताविषयेरजितेन्द्रियः॥आयःप्रगल्भ्य

भूतप्रविषयैर्नाभिभूयते १८ यथाग्निःसुप्तमृद्धाविकरोत्येवंसिभस्मसातातथा मद्भिषयाभक्तिरु
द्वेनोसिक्तत्वंशः १९ नसाधयतिमोयोगेनसांख्यधर्मउद्वानस्वध्यायःतपस्यागोयथामक्ति
मदमोर्जिता २० प्रत्याहमेकपात्राद्यःश्रद्धयात्मापि यःसतोभक्तिःपुनर्तिमन्त्रिष्टाश्रयाकानपिसे
भवात् २१ धर्मःसत्यदयोपेतोविद्यावातयसावितामद्रक्षाःपेतमात्मानंनसम्यक्पुनर्तिहि २२
कथंविनागेमहर्षेद्वताचेतसाविनाविनाःनेदाश्रुकलयशुद्धोतपत्त्याविनाःशयः २३ वामाह
राद्वतेयस्यवित्तैरुदयःभीक्ष्णोहसतिक्वचिच्चविलङ्गउद्गायतिवृत्पतेचमद्रक्तियुक्तोभुवनपुनर्ति
२४ यथाग्निनाहेममलेजहातिध्मातेपुनःस्वमजतेवरूपेआत्माचकर्मोनुशयंविधूयमद्रक्तियो
गेननजत्पुष्टोमो २५ यथोयथात्मापरिमृत्पतेसोमसुखगथाश्रवणभिधानेऽतथातथापश्यति

तत्त्वसूत्रमंचक्रुयैवोजनसंप्रपुक्ते २६ विषयानध्यायतश्चित्तंविषयेषुविषज्जते।मासनुस्मरत
चित्तंमयेवप्रविलायते २७ तस्मादसद्विधानेयथास्वप्रमनोरथोहितमपिप्रमाधत्त्वमनोमद्रा
वभाविते २८ स्त्रीणांस्त्रीसंगिनोसंगतस्कादूरतआत्मवान्हेमैविद्विक्तआसीनश्चित्तयेन्मामतेदि
तः २९ नतथास्मनवेतत्केशोवंधश्चात्यप्रसंगतः।योषित्संगाद्यथासंभोयथातत्संगिसंगतः ३० उ
द्ववउवाच यथात्वामरविदोक्ष्यादृशंवायदात्मकेध्यायेन्मुमुक्षुरतन्मेध्यानेमवक्तुमर्हसि ३१ श्री
भगवानुवाच समुद्रासनआसीनःसंप्रकाशोयथासुखं।हस्तावुत्तंगआधायस्वनारायंकृतंलागाः
३२ प्राणस्यशोधयेन्मार्गंशरकंभकरचक्रे।विषयेयेणापिशूनैरभ्यसेन्नितितेदियः ३३ हस्तवि
ह्वित्तमोकारधयानादेविसोर्णवत्।आणोतोदीर्यतंगीघपतःसवेशयेत्सर ३४ एवंप्राणमयुक्तं

भा. ए.
३८

गामेव समभ्यसेत्। दशकृत्वस्त्रिषवणामासाद्वीप्तिनिलः ३५ हस्तुडरीकमंतस्त्वमूर्धनल
मवोमुखं ध्यात्वोहं मुखमुत्रिदमष्टपत्रं सकर्णिकं ३६ कर्णिकायोत्पमत्तये सोमाशानुत्तरोत्त
रां वक्रिमध्ये स्मरेद्भयं मे ततश्चानमगल ३७ समप्रशाते मुखं दीर्घं चारुचतुर्भुजां सुचारुमुद
रयोर्वेमुकपोलमुविस्मितं ३८ समानकं गोविन्दस्य स्फुरन्मकरकुंडलाहेमावरे ध्वनश्यामेशावत्स
श्रानिकेतनं ३९ शोखचक्रगदापद्मवनमालाविभूषितं वृषुरैविलसत्यादेकोक्तमेषमयापुते
४० द्रुमस्तिरीटकटकटिसंज्ञो गदायुतां सवीर्यमुदरं हृद्यं वसादमुमुखं हारं ४१ सुकुमारमभि
ध्यायेत्सर्वो गेषु मनोदधता इन्द्रियाणां इन्द्रियैर्भ्यो मनसा हृद्यतन्मनः। बुद्ध्या सारथिना धीरः प्रणये
त्सयि सर्वतः ४२ तत्तत्तर्व्यापकं चित्तमाह्वये कत्रधारयेत्। नात्यानि चित्तं ये द्वयः सुस्मितं भावयेत्सुखं

कृष्ण
३८

तत्र लघुपदं चित्तमाह्वये योऽभिचारयेत्। तद्व्यक्त्या मरा रोहो न किं विदपि चिंतयेत् ४४ एवं समा
हिमतिमीमेवात्मानमात्मनि। विवर्धेमयि सवीर्यं न ज्योतिर्ज्योतिषि सयुतं ४५ ध्यानेनेत्वं मुतीत्रेण
युज्यते योगिनो मनः। सेष्यस्य त्वां शुनिवीणा इव ज्ञानक्रियाधमः ४६ इति श्रीभागवते मरापुगणे च
तद्दशोऽध्यायः १४ श्रीभगवान् जितेन्द्रियस्य युक्तस्य जितश्चासस्य योगिनश्च मयि धारयतश्चेत्
पतिष्वेति सिद्धयः १ उद्धव उवाच कथाधारणाय कास्त्विकथं स्विच्छिदिरच्छता। कतिवामिद्वयो
द्वाहियोगिनो मिद्विदो भवान् २ भगवान् उवाच सिद्धयोऽष्टदश प्रोक्ता वा राणा योगपारंगैः। तासां
मष्टौ मत्स्यवानादशैव गुणहेतवः ३ अणिमा प्रहिमा मूर्ते लघिमा प्राप्तिरिन्द्रियैः। प्राकाशश्च तद्द
ष्टेषु शक्तिवैराग्याभिरिता ४ गुणैश्च संशोदशिता यत्काप्रस्तदवस्थिति। एतामोऽष्टद्वयः सौम्यश्च शबो

भा. ५-
३९

त्यक्तिकासताः ५ अदमिमसंदेहेस्मिन् रश्मवगादशनेमनोजवः कामरूपपरकायप्रवेशने
स्वच्छदमृत्कंदानोसहकोडानुदशने। यथासंकल्पसंसिद्धिगताः प्रतिहतागतिः ७ त्रिकालज्ञत्व
महद्वपरविताद्यभिरुता। अय्यक्तीवविषादीनोप्रतिष्ठोः पराजयः ८ एताश्चैशतः प्रोक्तापो
गधारणसिद्धयः। यथाधारणयायास्याद्यथावास्यात्रिवोचमे ९ भूतसूक्ष्मात्मनिमपितन्मात्रेधा
रयन्मनः। आणमानमवाप्नोति तन्मात्रोपासकोमम १० महत्पात्मन्यपि परेयथासंख्यमनोदधत
। महिमानमवाप्नोतिभूतानोचष्टकष्टक ११ परमाणुमयेचित्तंभूतानोमपिरजयन्। कालसू
क्ष्मार्थतोषो गोलधिमानमवाप्नुयात् १२ धारयन्मप्यहंतत्वेमनोवैकोरिकेखिले। सर्वदियाणामो
मत्त्वप्राप्तिप्राप्नोतिमन्मनाः १३ महत्पात्मनियः स्रवेधारयेन्मपिमानसोपाकाशपरमेष्ठमेविद

कुल
३९

तेः युक्तजन्मनः १४ विलौघ्यधारेचित्तंधारयेत्कालवियुते। सईशित्वमवाप्नोतिहेवजहेवचोद
नो १५ नागयणोत्तरायात्येभगवच्छदशद्विते। मनोमय्यादधुद्योगीमहमीवशिताभिधात १६ निर्गुणो
ब्रह्मणिमपिधारयच्चिशदेमनः। परमानंदमाप्नोतिपत्रकाभोः वसीयेत १७ श्रुतद्वीपपतौचित्तंमुद्ध
क्षेमयेमपि। धारयच्छेत्तोयातिषड्मिरहितोनरः १८ मय्याकाशात्मनिप्राणमनसाद्योषमुद्धहन
। तत्रोपलब्धोभूतानोहंसोवाचः शृणोत्यसौ १९ चक्रुस्त्वष्टरिसंयोज्यत्वशरमपिचक्रुषि। मोतवमनसो
ध्यायच्चिन्त्येपश्यतिस्रद्वेमहक २० मनोमपिसुसंयोज्यदेहंतदववायुना। महाराणानुभावेनतत्रात्माय
ज्वेमनः २१ यदामनउपादाययद्यद्रूपबभूवपति। तत्तद्रवेन्मनोरूपमद्योगवेलमाश्रयः २२ परका
येविशतिद्विआत्मानंतवभावयेत। भिडेहित्वाविशेत्पाणोवायुभूतः षडंशिवत् २३ पाष्णीपोमयुदेयाणां

११-४०

हृदयः कंठपूर्वसु। आगेप्यत्र सरं प्रोवाच्य नीत्वे तदजेत्तुं १४ विहरिष्यन्सुग्रीडे मत्तं सत्त्वं विहा
वयेत विमानेनोपतिष्ठेति सत्त्वहृत्तः सुरादियः १५ यथा सकल्ययेद्बुद्ध्या यदीवा मत्परः पुमान्नामपि
सत्त्वमनोयुजं सत्त्वात् सत्त्वमुपाश्रुते १६ यो वेदमद्रावमापन्न ईशित्वं जितः पुमान्ना कुतश्चित्रविहस्येत स
चाज्ञायथामम १७ मद्रत्नामुद्रसत्त्वस्य योगिनो धारणाविदः। तस्य वै कालिका बुद्धिर्जनमृत्पट्टं।
हिता १८ अस्मादिभिर्निर्हस्येत मुनेर्योगमयं वपुः। मयोगश्चात्तवित्तस्य पादसा मुदके यथा १९ मुद्दि
भूतारमिध्यायच्छिवसात्त्वविभूषिताः। धृजो तपत्रयजनैः स्रजवेदपराजितः ३१ उपामकस्य मामेव
योगचारणायामुनेः सिद्धयः सर्वकथिता उपतिष्ठत्यः शेषतः ३१ जितैरियस्य दातव्यजितश्चात्मा
नो मुनेः महारणा धारयतः कालासिद्धिः सुदृढ्विमा ३२ अंतरायो वदेत्येतो युजतो योगमुत्तममयास

कृष्ण
४०

पद्यमानस्य कालज्ञपणाहेतवः ३३ अन्यौषधितपोमंत्रैर्यो वतारिह सिद्धयः योगेनाजोतिताः स
वीनात्ये योगगतिं जजेत ३४ सर्वोऽपि सिद्धिर्नाहेतः पतिरहं प्रभुः अहं योगस्य सास्त्रवर्मास्र
स्ववादिनो ३५ अहमात्माः तरे बाह्योऽनाहतः सर्वदेहिनां यथाभूतानि श्रुतेषु बहिरंतः स्वयंतथा
३६ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कंधे पंचदशोऽध्यायः श्रीउदवउवाच त्वं ब्रह्मपर
मे साक्षादनाद्यतममावृताः सर्वेषामसिद्धोक्तानां ज्ञानास्ति तस्य यो द्वयः १ उक्तावनेषु भूतेषु दुर्जय
महतात्मभिः २ अपासते त्वानगव नयाथा तथेन ब्राह्मणाः २ येषु येषु बभूवुः भक्ता त्वापरमुप
यः अपासीनाः प्रपद्यंते संसिद्धिं तददस्वमे ३ गूढश्रुतिभूता त्वाभूतानां भूतभावना न त्वोपश्य
तिभूतानि पश्यंते मोदितानि ते ४ याः काश्च भूमौ दिविवैरसायं विभूतयो दिदुः महाविभूता तामह

भा.प.
४१

मात्वात्तुःनुभावितास्तेनमाभितेतीर्थपदोधिपय ५ अतगवानुवाच एवमेतदहंष्टष्टःप्रश्रंष्ट।
अविदोवरायुयुत्तुनाविनशनेसपत्नैरर्कुनेनवै ६ ज्ञात्वाज्ञातिवधंगद्वैमधर्मंगज्यहैत्वंकाततो
निवृत्तौहंतोहंतोयमिति लौकिकः ७ सतदापुरुषव्याघ्रायुक्तामेप्रतिवोषितः। अम्भापुतमामे
वेयथात्वेराणमूर्द्धनि ८ अहमात्माद्वामावाधुताकोमुहदीश्वरः अहमर्वाणिभूतानितेकोस्त्रित्
द्ववाप्यः ९ अहेगतिर्गतिमताकालः कलयतामहेगुणानोवाप्यः हसाम्यगुणित्यौत्पत्तिकोगुणः
१० गुणितमप्यहं सत्त्वमहताचमहानहं। स्रष्टमाणमप्यहं जीवोडर्जयानामहेमनः ११ हिरण्यगर्भा
वेदानामेवाणां प्राणावस्थित। अरुणायमकारोः स्मिपदानिब्रह्मसमहं १२ इदोहंसर्वदेवानोव
सनामस्मिहम्यवाहं। आदित्यानमहेविष्णुद्राणानीललोहितः १३ ब्रह्मर्षीणामृगुरहंगजवाणा

रुद्र
४१

महंमनुःदेवर्षीणोनारदोहंहविर्हान्यस्मिधेनुषु १४ सिद्धेश्वराणंकपिलः सुयोगोऽदंपतत्रिणां
। प्रज्ञापतानोदहोऽहंपितृणामहमयमा १५ माविद्धमद्वदेतानोपद्रादमसुरेश्वर। सोमनह्नौ
षधीनोधनेशयुक्तरक्तो १६ ऐशवतंगजेडाणायादसोवरुणप्रभु। तपतोऽहमतोसत्यमवुष्याणां
वभूयति १७ उच्चैःश्रवाःतुरंगाणां धातूनामस्मिकोचनं। यमःसयमतोवाहंसयीणामस्मिवासुकिः
१८ नागैर्द्राणामनंतोहमृगैःशृंगिदैर्जिणाम्। आश्रमाणामहंतयौवर्णनोयथमोऽनघ १९ तीर्थानो
स्त्रोतसंगंगासमुद्रःसरसामहं। आयुधानोधवुरहेत्रिपुरघ्नो धनुष्मता २० धिष्मनामस्यहमेरुग
हनानाहिमालयः। वनस्पतीनामश्वत्थोषधीनामहयवः २१ पुरोधसोवसिष्ठोऽब्रह्मिष्ठानोऽहस्य
तिः। स्कंदोऽहंसर्वसैनान्यामग्रणाभमवानजः २२ यज्ञोनाब्रह्मयज्ञोऽहंवतानामविदिसनांवाद्यम

भा.प.
४१

कौतुकागात्माशुचीनामथदंष्ट्रविः ३३ योगानामात्मसंरोधोमंभोःस्मिन्निजिगायतां। आर्वाहिकाकौ
शलानाविकल्पःख्यातिवादिनां ३४ स्वीणातशतरुपाःहंयुंसास्वायधुवोमनुः। नारायणोमुनीनव
कुमारोब्रह्मनारिणा ३५ धर्माणांमस्मिन्नेत्यामःहेमाणांमवहिमेतिः। गुह्यानांमृत्तमौनेमिथुना
नामजस्वह ३६ संवत्सरोस्मनिमिषापृत्तनोम्वुमाधवौ। मासानोमागोशाखौहनह्नाणांतथापि
जित ३७ अहंयुगानोवहृत्तधीगाणांदेवलोःसितः। हेपायनोस्मियासानोकवोनाकाव्यआत्मवान् ३८
वासुदेवोमगवतोत्वंतमभवतैःश्वहैः। किंसुरुवाणाहनमाविद्याध्राणांसुदर्शनः ३९ रत्नानोपग्र
गोस्मिपद्यकोशःसुपेशां। कुशोःस्मिदर्भजातानोमव्यमाज्येहविःश्वहैः ३१ रावसायिनामहलक्ष्मी
ःकितवानोछलग्रहः। तितित्ताःस्मितितित्ताःसत्त्ववतामहं ३२ उजःसहोवलवताकमीहविहि

छम
४२

सात्वतां। सात्वतोनवपूर्तीनामादिधर्तैरहंपरा ३३ विश्वावसुःपूर्वचित्तिर्गंधवोफारमाहं। भूध
गाणामहंस्तेयैर्गंधमात्रमहंभुवः ३४ अपोरमश्वपरमसोजिज्ञानोविभावसुः। प्रमास्यैदुताणांश
होःहंनमसःपरः ३५ ब्रह्माणानोवलिरहंवीराणांमहमर्जुनः। भूतानांस्थितिरुत्पत्तिरदवैपतिसक
मः ३६ गत्युत्पत्तौपादानमानंदस्यशैलज्ञाणां। आस्वादकृत्यवद्याणामहंसर्वेदियेदिये ३७ पृथि
वीकायुराकाशआपोज्योतिरहंमहानाविकारः। पुरुषोव्यक्तैरजःसत्त्वतमःपरः। अहमेतत्संख्यान
ज्ञानेतत्त्वविनिश्चयः ३८ मयेधुरेणजीवेनगुणानगुणिनाविना। सवीत्मनाःपिसर्वेणानभावा
विद्यतेकचित् ३९ संख्यानेपरमापूनाकालेनैकियतेमया। नतथामविभूतीनोमृजोतौडानिको
टिशः ४० तेजःश्रीःकोर्त्तिरैश्वर्यज्ञास्तागःसौमगेभगः। वीर्येतितिहाविज्ञानयत्रयत्रममेशकः ४१

भा.ए.
४३

एतस्तेकात्रिंताः सर्वाः सज्ञेयेषां विभूतयाः। मनोविकारा एवैते यथावाचाभिधीयते ४३ वाच्येयम
नोयच्छाण्डिग्येदियागिच। आत्मानमात्मनायच्छनश्रुयः कल्पसंघने ४३ यो वैवाङ्मनसीमस्यग
सेयच्छनधियायतिः। तस्य ज्ञतैतपोरानेन स्वदत्तामश्रुतोवुवत ४४ तस्माद्वोमनः प्राणात्रियच्छेत्
तरायाः। मद्रक्तियुक्तया बुद्ध्या ततः परिसमाप्यते ४५ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कं
धेमहाविभूतिनीमषोडशोऽध्यायः उद्धव उवाच यस्त्वयाभिहितः पूर्वधर्मस्त्वद्रक्तिलक्ष
णः। वणिश्रुमाचारवतो सर्वेषां द्विपदामपि १ यथाऽनुष्ठीयमानेन त्वपि प्रकृतिर्नृणां भवेतां स्वध
र्मेणारविंदोक्ततत्समाख्यातमहं हि १ पुरा किल महाबाहो धर्मपरमकेशभो। यत्तैर्नहं सरूपेण
ब्रह्मणोऽभ्यासमाधेव ३ सदा नोऽमुमहताकालनामित्रकश्चिन्। न प्रायो भवितामह्यलोके प्राग

कृष्ण
४३

नुशासितः ४ वृत्ताकर्ताऽवितानान्यो धर्मस्याऽभ्युतते भुवि। सभायामपि वैरिच्यो यत्र मूर्तिधराः
कलाः ५ कञ्चो विज्ञाप्रवक्तावभवतामभुमूदना। त्यक्तेमहीतलैर्देवविनष्टकश्च वसति ह तत्तेनः
सर्वधर्मैर्जघर्मस्त्वत्प्रकृतिलक्षणाः। यथा यस्य विधीयते तथा वर्ण्यमे प्रभो ७ श्रीप्रगवानुवाच ध
र्मैरुतव प्रभो नैः श्रेयसकरो वृणां। वणिश्रुमाचारवतो तमुद्धवनिबोधमे ८ आहो कृतयुगे वर्णान्
णाहं सति स्मृतः। कृतकृत्या प्रजाजात्या तस्मात्कृतयुगे विदुः ९ वेदः प्राणव एवाये धर्मोऽहं ह
रूपधृक्। उपासते तपो निष्ठाहं संमो मुक्तकिल्बिषाः १० वेतामुखमहाभाग प्राणान्मेह दयात्रयी विद्या
पादुरधृत्तस्या अहमासे चित्रन्मखः ११ विप्रकृत्रियविद्वद्भूदा मुखबाहूरुपादजाः। वैराजा सरुषा द्वातो
य आत्माचारलक्षणाः १२ गृहाश्रमो जघनतो ब्रह्मवर्षे हहो ममावकाखला हने वा सोऽन्यासः। शशिगिमे

भा.ए. स्थितः १३ वर्णानामाश्रमाणां च जन्म भूष्यनुसारिणीः। आश्रमचक्रतयोन्मत्तानां चैनीचोत्तमोत्तमैः
 ४४ १४ शमोदमः तपः शौचं संतोषः श्रौतिर्गर्जवः। मद्रक्तिश्चरया सत्यं ब्रह्मचर्यं तपस्विमाः १५ तेजो बलं धृ
 तिः शौचं तितिलौ दापे मुद्यमः। त्वेयं ब्रह्मण्यैश्वर्यं कृत्वा प्रकृतं पस्विमाः १६ आत्मिकं दानं निष्ठा च
 दमो ब्रह्मसेवनं। अतुष्टिरर्थोपवयं वैश्वप्रकृतं पस्विमाः १७ शुश्रूषा हि जगदादेवानां चाप्यमायया।
 तत्र लब्धेन संतोषः मद्रप्रकृतं पस्विमाः १८ अशौचमनृतं सौगुं नात्मिकां शुक्लविद्युदः। कामक्रोधश्च
 तर्षश्च संप्रापोः ते वसायिनां १९ अहिंसा सत्यं मस्तिर्यमं कामकोधलोभता। भूतप्रियहितेहा च धर्मेयि
 सावैवर्णिकः २० द्वितीयोऽप्यानुष्ठेयौ ज्ञानोपनयनं द्विजः। वसन् गुरुकुले शतो ब्रह्माधीयतीतवा
 इतः २१ मेखलाजिनदेशं ब्रह्मसूत्रं कर्मदत्तना। जटिलोऽधौ तदहोत्तोरक्तपाठः कुशाग्रदधत् २२ तान

कुल
४४

भोजनहोमेषु जपोच्चारैव वाग्यतः। नहिं द्यात्र खरो माणिकलोपस्त्वगताम्यप २३ रेतो नावकिरेज्जा
 तब्रह्मचरधरः स्वयं। अवकीर्णः वगाह्या सुयता सुस्त्रिपरीजोपेत २४ अग्न्यर्कोचार्यगोविष्यगुरुबृह
 सुगच्छुचिः। स माहितउपासीत संध्यो वयंतकोऽपन २५ आचार्यमो विज्ञानी याज्ञः। वमन्येत कर्हि वि
 तानमर्त्यबुद्ध्याः सयेत सर्वदेवमयोगुरुः २६ सायं प्रातरुपासीत यत्रै ज्ञेतस्मै निवेदयेत्। यज्ञान्दय्या
 नुज्ञातमुपयं जीतसंयतः २७ शुश्रूषमाण आचार्यं सरोपासीत नीचवत। यानशाय्यासनस्थानैनी
 तिहरे कृतोजलिः २८ एवं हतौ गुरुकुले वसेद्भोगविवर्जितः। विद्यासमाप्यते यावद्विभूतमवुद्धितं २९
 यद्यः सौख्यं दसो लोकमारेकं न ब्रह्मविष्टयं। गुरवे विन्यसेद्देहं स्वाध्यायार्थं बृहद्भूतः ३० अग्रे गुरो
 वात्मनि वसवेभूतेषु मोपरा। अष्टथ ग्धोरुपासीत ब्रह्मवैस्यः कल्मषः ३१ स्त्रीणां निरोहणम्यशे

मंलापत्तो लनादिकां प्राणिनो मिथुनी भूतान गृहस्थोऽग्रहस्पजेत ३२ शौचमाचमने स्नाने मंध्योपास
ने मांजेवं। तथैवाजपोऽस्थश्यामं ह्यासं भाष्यवर्जने ३३ सर्वोऽग्रमप्रयुक्तोऽपे निर्यमः कुलने दन। मद्रा
वः सर्वभूतेषु मनो वाक्कायसंयमः ३४ एवं हृदये धरो ज्ञास्योऽग्निरिव ज्वलन्। मद्रक्तलो व्रतपसा
दग्धकर्मा शयोऽमलः ३५ अथाऽनेतरमावेक्युपासितागमः। गुरवे दक्षिणादत्वा स्त्रिया दुर्व
नुमोदितः ३६ गृहे वने च यविशेषव्रजे द्वा द्विजौ त्रयः। आश्रमादाश्रमे गच्छेत्तः। न्यथा मत्परश्चरेत् ३७
गृहार्थं सद्गुणभार्यो मुहा हेदनुयुक्तिः। यवीयसी तु वयसा योसवणी मनुकमात् ३८ इत्याध्यापनं कृत्वा
दानानि सर्वेषां च द्विजन्मनो प्रतिग्रहोऽध्यापने वज्राक्षणासौ वयाजने ३९ प्रतिग्रहं मन्यमानस्तपस्ते
जोयशोनुदं। अन्यास्यामेव जीवेत शिलैर्कीदोषदृक्कयोः ४० वासनास्य हि देहो यद्गुदे कामायनेष्यते

कृष्ण
४५

। कृच्छ्रायतपमेवेह प्रेत्याऽनेत मुखाय च ४१ शिलोच्छ्रव्यापरितृष्टचित्तोऽधर्ममहोतं विरजं नृपाणः
। मय्यप्यितात्मा गृह एव तिष्ठन्नाऽतिप्रसक्तः समुपैति शान्तिं ४२ समुद्धरेति येषु सीदत मत्त रायणं।।
तानुद्धरिष्ये न विरागपटो नौरिवाः। गिवात् ४३ सर्वोऽस्य मुद्धरेदानीपते वयसा नोत्सजाः। आत्मन मा
त्मना धीरो यथा गतपतिर्गजान् ४४ एवं विधो नरयति विमानेनः क्विर्वसा। विभूयेहाऽशुभं कृत्वा
मिदं एमहमोदते ४५ सीदन्निश्रोवणिकृत्वा पाण्यैरेवापदतरेत। स्वज्ञेन वाः पदाक्रोतो न श्रवत्या
कथनुन ४६ वैष्णवव्यातुराज न्योजीवे नृगययाः पदि। वरं हाविषरूपेण न श्रवत्या कथंचन ४७ मुद्ध
निर्भजे दैव्यः। मुद्धः कारुकरक्रियो। कृच्छ्रासुक्तो न गरीणवृत्तिलिखेत कर्मणा ४८ वेदाध्यायस्वधा
स्वाहा वल्यत्राद्यैर्यथोदयं। देवविपितभूतानि मद्रूपाण्यवहंयजेत् ४९ यद्वह्योपपन्नेन शुक्लेनोपा

भा.प.
४६

त्रितेनवाधनेनाः पीडयन्त्यायायेनैवाहरेकतन ५० कुरुंवेष्टुनसत्तेतनप्रमाद्येत्कुटुंबापिपिपि
नश्वरपश्येददृष्टमपिदृष्टवत ५१ पुत्रहारासंबंधनासंगमः पांशुसंगमः अनुदेहंविद्यतेस्वप्नोनि
दानुगोयथा ५२ इत्थंपरिमृशन्त्युक्तोऽदृष्टेतिथिवहसन्। नगृहेरनुवध्येतनिर्ममो निरहंरुतः ५३
कर्मप्रियुहमेधोयैरिष्टाप्रामवप्रक्षिप्तान्। तिष्ठेद्वनं चोपविशेत्सुजावावापरिव्रजेत् ५४ यस्मात्सक्त
मतिर्गदेपुत्रविज्ञेयणातुरः। स्त्रैणाः रूपगंधासूतोप्रमाहमितिबध्यते ५५ अहोमेपितरौदृष्टौ भागोबाला
त्मजात्मजाः अनाथामासुतेदीनाः कथंजीवेतिदुःखिताः ५६ एवेगृहाशयाः क्षिप्तहृदयोमूढधीरयाः
अतृप्तस्ताननुध्यायन्त्युक्तोः धेविशेततमः ५७ इतिश्रुत्वागवतैमहापुराणोऽकादशस्कंधेसप्रदशो
ध्यायः श्रीभगवानुवाच वनेविविक्तः पुत्रेषुभार्यास्यसहैववा। वनेएववसेच्छीतस्तृतीयभागमी

कृष्ण
४६

पुषः १ कंदमूलफलैर्वनैर्मधैर्दृष्टिप्रकल्पयेत्। खसीतवल्कुलवासस्तृणपणोमिनानिव २ केश
रोमनखश्मश्रुमलानिविभृयादतः। नधावेदमुज्जोतत्रिकालस्त्रेडिलेशयः ३ योश्चित्येतपंचाग्री
वृषोत्वासाखाङ्गले। आकंठप्रभः शिशिरएवेद्वेत्तस्यपश्येत् ४ अग्निपक्षसमग्रीयात्कालपक्षमथा
पिवा। उत्तरखलाश्चकुहोवादेतोत्तरखलएववा ५ स्वयंसेचिनुयात्सर्वमात्मनोवृत्तिकारणादेशकालव
लामिज्ञेनाददीतात्पदाः कृतैर्ह वनैश्चरुपुरोडाशैर्निर्वपेत्कालचोदितान्। नतुश्रौतेनपशुनामोपजे
तवनश्रमी ७ अग्निहोत्रेवदशेऽश्रणीमासश्चपूर्ववत्। वातमीस्यानिचमुनेराप्तातानिवनैर्गमैः ८ ए
वेदीर्गोनतपसामुनिर्धमनिसेततः मोतपोमयमारध्याअपिलोकादुपैतिमी ९ यस्त्वेतत्कृत्तुश्चाणी
तपोनिश्चयेसमेहत। कामायाः ल्यायसेयुंज्याहलिशः कोऽपरस्ततः १० यदासेनियमेकलोजारयाज्जा

भा-५-
४७

तवेयशुः। आत्मन्यः श्रीममारोप्यमचितोः। मिसमाविशेत् ११ यराकर्षविपाकेषु लोकेषु निरयात्मसु
। विरागो जायते सम्यक् सा मिः प्रव्रजेत् ततः १२ इहायथापदे शोमादत्तासर्वस्वमृत्तिजोऽश्रीमन्वशात्
आवेशेन निरपेक्षः परिव्रजेत् १३ विप्रस्पृष्टं संन्यस्य सतोदैवारादिरूपिणः। विद्वानकुर्वन्त्ययमस्मान्
कर्मसमिधाय १४ विश्रुत्या चैत्युनिवासः कौपीनाच्छादने परं। त्यक्तं न देउपाशमन्यत्किंचिदना
पदि १५ दृष्टिपूर्तं न्यसेत्पादं वस्त्रं तैपिवेज्जलोः। सत्यं प्रतोवदेहाचमनः प्रते समाचरेत् १६ मौनानोहा
निलायामादेवाद्येह वेतसा। न ह्येतयस्य सत्यं गवोऽपि नैव भवेद्यतिः १७ भिक्षावर्गेषु वत्सु विगह्यो न
वर्जयेत् श्वरेत्। सप्तागारान् सङ्क्रान्तुष्वेव न तावत् १८ वह्निर्जलाशयं गत्वा तत्रोपसृश्य चापतः। वि
भन्य पावितं शैवं बुद्धीताः शेषमाहृतं १९ एकश्वरे न्यहीमेतानिः सैगः संयतैरियः। आत्मकोऽद आत्मरतश्च

कृष्ण
४७

तवान्ममदर्शनः २० विविक्ते मशरारो मद्राव विमलाशयः। आत्मानं विंतयेदेकमग्रेरे न ममामुनि
ः २१ अर्वाकैतात्मनो वधमाह वज्ञान निष्ठया। वधुइंद्रिय विहौ मो मोक्ष एषो व संयमः २२ तस्मात्त्रि
यस्य वद्धुर्ममद्रावेन वरेत्युनिः। विरक्तः कुल्ले कामेभ्यो लब्ध्वात्मनि सुखं महत् २३ पुरयाम व्रजोन्माद्यौ
नभि ज्ञार्थं त्रविशंश्चरेत्। प्रापदेश सरिच्छैल वनाश्रमवतो मही २४ वानप्रस्थाश्रमपदेश्चः। मोक्षाग्रेत
माचरेत्। ममिद्यत्वाश्रमो हः शुद्धसत्त्वः शिलोधमा २५ नैतद्वस्तु तयापश्ये तदृश्यमानं विनश्यति। अ
सक्तचित्तो विम्रेदिहामुत्र चिकीर्षितात् २६ यदेतदात्मनि जगत्प्रनोवाक्यात् महत्। सर्वमायेति त
र्कं। स्वस्थः। तत्कानतत्स्मरेत् २७ ज्ञाननिष्ठा विरक्तो वा मद्रक्तो वाः न ये लोकाः। सलिंगनाश्रमोऽस्य
त्काचरेदविधिगोचरः २८ बुधो बालकवर्जोऽदे कुशलो जडवहरे दावदेदु न्मत्तवदिद्वानो वर्यो नैगम

भा.प. ४८
 अथेत २८ वेदवाङ्मयतो न स्यात्तत्र पाषाणं न ह वै त्वकः। शुक्लवादिवादेन कंचित्पुंसां स्यात्तत्र येत ३० नो हि
 जेत जनाङ्गो जने चोद्वे जयेन्न तत्र अतिशयोक्तिरिति हेतुना वसन्त्येतकं च नारेह मुद्दिश्य पशुवद्वैरं कुयो
 चक्रेन चित ३१ एक एव परो ह्यात्मा भूते ह्यात्मन्यऽवस्थितः। एते दुर्गदयात्रे सुभूता न्ये कात्मकानि च ३२
 अलङ्कारविषादे त काले कालेऽशने कविता लङ्घ्या न हृष्येदृति मानुषयदैवतं त्रितं ३३ आरागर्थं
 मोहे तं युक्तं तस्याप्यारण्यं। तत्वे विमृश्यते तेन तद्विज्ञाय विमुच्यते ३४ एह क्व यो य पञ्चमया छेष्ट
 मुतो परे। तथा वासस्तथा शय्या प्राप्ता भजेन्मुनिः ३५ शौचमाचमनं स्नानं न तु चोदनमाचरेत्। अन्नोश्च
 नियमान्नं ज्ञानी यथाऽहेली लयेश्वरः ३६ न हितस्य विकल्पाख्यायाचमद्वाङ्ग्याह तो आदेहो तात क
 वितस्यातिस्ततः संपद्यते मया ३७ न हितस्य विकल्पाख्यायाचमद्वाङ्ग्याह तो आदेहो तात कंचित्पुंसां

कल्प
 ४८

तिस्ततः संपद्यते मया ३७ दुःखोदर्थेषु कामेषु जातनिर्वेद आत्मवान्॥ अजिज्ञासितमदमौ गुरुं मु
 निषु पात्रजेत ३८ तावत्परिवरे द्रक्तः अहोवानेन सयकः। यावद्भूतविज्ञानी यात्मा मेव गुरुमाह तः ३९
 यत्नं संयतं यदुर्गः प्रवेदं दिद्य सारथिः। ज्ञानवैराग्यरहितस्त्रिदंडमुपजीवति ४० सुगनात्मानमात्म
 स्त्वे निरुते मोचधमेहा अविपक्वकषायोऽस्मादसुखा बविहीयते ४१ भिक्षोर्धर्मः शमाहिमातप ईश्वर
 नौकर्मः। गृहिणो भूतरे लेज्या द्विजस्याचार्यसेवने ४२ ब्रह्मचर्ये तपः शौचं संतोषो भूतसौहार्दं। गृहस्थ
 स्यात्पूतौ गतुः सर्वेषां मनुष्याने ४३ इति मायः स्वधर्मेणाप्रजन्निन्य मनन्य भाका सर्वभूतेषु मद्रा
 वो मद्रा किं विदते विरात ४४ भक्तो ह्येव न पायिन्या सर्वलोकमहेश्वरः। सर्वोत्पत्त्यर्थं यद्व्यहंकारा
 मोपपातिसः ४५ इति स्वधर्मे निगीतकर्मत्वोऽनिश्चितमद्रतिः। ज्ञानविज्ञानसंपन्नो विरातममुपै

भा.ए.
४९

तिमां ४६ वरणाश्रमवृत्तौ धर्मस्य आचारलक्षणः। स एव प्रदक्षिण्युतो निःश्रेयसकरः परः ४७ एतत्तैमि
हितं साधो भवान्मुञ्चेति यच्च मां। यथा स्वधर्मसंयुक्तो भक्तो मां स भियात्परं ४८ इति श्रीभगवत्समा
पुराणे श्रौतशोधाध्यायः १८ श्रीभगवानुवाच यो विद्याकृतसंपन्न आत्मवाचाः नुमानिकः। मायाया
वमिदं ज्ञात्वा ज्ञानं वमयि संन्यसेत् १ ज्ञानिनस्त्वहं वेष्टुः स्वार्थो हेतुश्च मम तः। स्वर्गश्चैवापवर्गश्च
नान्योऽर्थो महते प्रियः २ ज्ञानविज्ञानसेवकाः परं श्रेष्ठं विदुर्ममा ज्ञानोऽप्युत्तमोऽतो मे ज्ञानेनाऽमो
विभर्त्ति मां ३ तपसा र्थं जपो दानं पवित्राणि ताराणि च। नाऽलेकुर्वेति तां सिद्धिं या ज्ञानं कलया कृता ४
तस्मात् ज्ञानेन सहितं ज्ञात्वा स्वात्मानं मुह्यव। ज्ञानविज्ञानसंपन्नो भज मां भक्तिभावितः ५ ज्ञानवि
ज्ञानयज्ञेन मामिष्ट्वा त्मानमात्मनि। सर्वयज्ञपतिमां वै संसिद्धिं पुनयोगम न ६ त्वमुद्धवाश्रयति यत्ति

कृष्ण
४९

विचो विकारो मायाऽन्तराऽप्यतितनाऽद्यपवर्गयो र्यता जन्मादयोऽस्य गृह्णीत व तस्य किं स्फुरद्यंतयो र्य
देसतोऽस्ति तदेव मध्यं ७ उद्धव उवाच ज्ञानं विशुद्धं विपुलं यथैतत् वेदाग्नविज्ञानयुतं पुराणां आ
ख्यादिविश्नेश्चरविश्वसूते त्वदक्षिणो गन्धर्वादिभ्यः ८ तापत्रयेण मिहतस्य चोरे संतप्यमानस्य भ
वाच्च नीशापश्यामि नाऽन्यच्छराणां वा प्रिदं हात पत्रोदमुतामिव वीत ९ दृष्टं जने संपतितं विलेखिन
कालाहिना कुडसुखोरुतर्षासमुद्धरेनैकपयाः पवर्गैर्वचोभिराभिवमहानुभावः १० भगवानुवाच
॥ इत्थं मे तत्पुत्रा राजा श्रीश्रं च मे भूतो वरं। अज्ञातशत्रुः पञ्चके सर्वेषां नोऽनुभूतावता ११ निवृत्ते भो रते
मुद्वेसुहृन्निधनं विदुलः। अत्वा धर्माच्च न्यस्यान्मोहधर्मी नष्टो १२ तानहेतैः मिथ्यासामिदेव जत
मुखा कृतानः। ज्ञानवेगाग्नविज्ञानप्रदा भक्त्युपवृंहितान् १३ नवैकादशमेव चो न भवान्भूतेषु येन

भा. ग.
५०

वैर्द्वौताः द्वौकमप्येषु तत्तज्ज्ञानं मम निश्चितं १४ एतदेव हि विज्ञानं न तथैकेन येन यतः स्थित्यत्य
त्यप्ययान्तरं पद्मावा नो विगुणात्मनो १५ आराधते च मध्ये च सृज्यात्सृज्ययदविद्याता पुनस्तत्प्रति
क्रामेयं छिद्येत तदेव सत् १६ कृतिः प्रत्यक्षमिति त्वमनुमानं च तद्वयोऽप्रमाणोऽनवस्था न द्विक
ल्यात्मविरज्यते १७ कर्मणा परिणामित्वादा विरिच्य दमगलं विपश्चिन्नश्वरे पश्येददृष्टमपि दृष्टव
त् १८ भक्तियोगः पुरैर्वाक्तेऽप्युपायान् यतेऽनघा पुनश्च कथमिष्यामि मद्रक्तैः कारणापरं १९ अ
द्यामृतकथायामेश्वरमुदनुकीर्तने परिनिष्ठा वृक्षजायास्तुतिभिः स्तवनं मम २० आदरः परिचर्या कल
यासर्वगैरभिवंदने मद्रक्तपूजां स्पष्टिका सर्वभूतेषु मन्त्रातिः २१ मर्दयेद्यं गवेष्टा च वचसान् दुर्गा
राणामप्यः परां च मनसः सर्वकामविवर्जनं २२ मर्दयेद्यं परित्यागो योगस्य च सुखस्य च २३ ददते

कल
५०

द्वुतं तत्तत्तमदर्थयद्वुतं तपः २३ एवेधमैर्मुखाणां मुहवाः सन्निवेदिनो मपि मे जायते भक्तिः को
ऽन्योऽप्येसाः वशिष्यते २४ यदाऽत्मन्यर्पितं चित्तं ज्ञाते सत्त्वोपहृतिं च मे ज्ञानं स वैराग्यमैश्वर्यं चा
भिपद्यते २५ यदपि तं तद्विकल्प इदं यैः परिधावति रजस्तत्त्वैः सन्निष्टं चित्तं विद्विष्यते २६ व
मो मद्रक्तैः कृत्वोक्तो ज्ञानं वैकात्म्यं दर्शने गुणेषु संगो वैराग्यमैश्वर्यं चाणिमादयः २७ उद्ववाच
॥ यमः कतिविधः प्रोक्तो नियमो वा रिकर्शनः कः शमः को दमः कः स्मृतिः कतिविधा धृतिः प्रभो २८ कि
दानं किं तपः शौचं किं सत्यं मृतमृत्पुत्रो कल्पागः किं धनं वेष्टं को यज्ञः का च दक्षिणा २९ पुंसः किं सि
हलं क्षीमं नम्रं गोलभं शुकं शवः का विद्या दीः परा काश्चाः किं सुखं दुःखं मे वच ३० कः पंडितः कश्चि
रुः कः योगी शतयथश्च कः कः त्वर्गो नरकः कस्वित्को वंधुरुत किं गृहे ३१ कः आद्यः को दीर्घो बालकपाः

नं. ५१

काः कर्तृश्चरः एतावन्मात्रमवहिविपरीतांश्च सत्यते ३१ भगवानुवाच अहिंसा मत्तमस्तु यम
 ते गोह्नीरसे च यः आसिक्को वसुचयं च मोने स्वेयं क्षमाः प्रय ३२ शौचे जपस्तपो होमः अह्नातिथ्य
 मदर्वना तोयोरनं परार्थे हातुष्टिगवायसे वने ३४ एते यमाः सनियमा उभयो होदशस्मृताः पुंसा
 मुपासिता स्नातयथा कामदुहंति हि ३५ शमो मन्त्रिष्टता बुद्धेर्दम इन्द्रियसंयमः अति ति क्लृप्तः स्वसम
 यो जिह्वा पल्लवो घृतिः ३६ दंडन्यासः परदानं कामत्यागस्तपः स्मृतः स्वभावविजयः शौर्यं सत्यं च
 समदर्शनं ३७ अन्यच्च सन्नुतावाणी कविभिः परिकीर्तिता कामैस्तु संयमः शौचत्यागः सत्याम उ
 च्यते ३८ धर्मश्चैव न नृणां यज्ञो ह भगवत्तमः दक्षिणा ज्ञानसंदेशः प्राणायामः परं वलं ३९ भगो
 मरेष्ट्वरो मा वोला मोमद्रक्तिरुत्तमः विद्यात्मनि मिदा वाघो नु गुप्ता ह्नीरक मे सु ४० श्रीगुणानैरपहा

कृष्ण
५१

द्याः सुखे दुःखमुखात्पयः भुः खं कामसुखापेक्षा पंडितो बंधमो ह्वित ४१ सुखे देहाद्यहं बुद्धिः
 पथ्यामन्निगमः स्मृतः उत्पद्यश्चि त्रविज्ञेयः स्वर्गः सत्वगुणोदयः ४२ नरकस्तप उन्नहो बंधुगुरुह
 सत्वे गृहेशरीरमावृणोत्युग्रा द्यो ह्युच्यते ४३ दरिद्रो यस्त्वसंतुष्टः रूपगोयोऽजितेन्द्रियः गुण
 असक्तधीरीशो गुणसे गोविपययः ४४ एत उह्वते प्रश्नाः सर्वसाक्षि निरूपिताः किं वार्ति ते न वद
 नाललागुणा दोषयोः गुण दोष दृशि दोषो गुणास्तमयवर्जितः ४५ इति श्रीभगवत्समाधाय
 गोपकौनविशतिमोऽध्यायः १९ उह्व उवाच विद्विश्च प्रतिषेधश्च निगमो ही श्वरस्य तो अवेत्त
 तैः रविदाज्ञगुणो दोषवकर्मणा १ वर्णाश्च प्रविकल्पवर्षतिजो मानुलो मज्जा इत्यदे शवयः काला
 नस्वर्गे नरकमेव च २ गुणदोषमिदा दृष्टिमेतरेण वदस्तवानिः श्रेयसकथनं नृणां निषेधविधिलक्ष

५२
५२

गो ३ पि तदेवमुप्यागावेद शुद्धस्तवे श्वरा श्वेयत्वं नुप लब्धेऽर्थे साधसाधनयोरपि ४ गुणदो
षभिदादृष्टिर्निगमात् नहि स्वतः निगमनापवादश्चुभिदाया इति ह भ्रमः ५ भगवानुवाच यो
गास्वयामया प्रोक्ता नृणां श्रेयो विधित्तया ज्ञानं कर्म च भक्तिश्च नोपायो न्योक्ति कुत्रचित् ई निर्वि
णानां ज्ञानयोगो न्यातिनामिह कर्मसु ते श्वः निर्विण विज्ञानो कर्मयोगस्तु कामिनां ७ यद्बुद्ध्या
मत्तया हो ज्ञात श्रद्धास्तु यः पुमान् न निर्विणो नाति सक्तो भक्ति योगोऽस्य सिद्धिदः ८ तावत्कर्मणि
कुर्वीत न निर्विद्योतयावता मत्तया श्रवणादोवा श्रद्धायावत्त जायते ९ स्वधर्मत्वे यजन् नृजैरनाश
काम उद्वेगनाति स्वर्गनरको यद्यः नृत्रसमावृत १० अस्मिन्नो केवर्तमानः स्वधर्मत्वे नद्यः
सुविः ज्ञाने विशुद्धमाप्नोति मद्रक्तिं वायदृष्टया ११ स्वर्गिणोऽप्येतमिच्छेत्तिलोकेनिरयिणस्तथा

कृष्ण
५२

साधकं ज्ञानं भक्तिं प्रामुख्यं तदसाधकं १२ ननरः स्वर्गतिं कां केनारको वा विचक्षणः नेमं लो
कं वा को कृतदेहावे शास्त्रमाद्यति १३ एतदिहानुगमृत्यो रभवायद्यदेतसः अश्रमत्त इदेहात्वा म
त्तमप्यथे सिद्धिदं १४ छिद्यमाने यमैरतैः कृतनीडं वनस्यति त्वगः स्वकेतमुत्तज्य केमेयातिह
लेपदः १५ अहोरात्रैः छिद्यमाने बुधोऽयमप्येव पशुः पुक्तसंगः परबुधो निरुह उपशम्यति १६ तदह
माद्यमुलभे सुदुर्लभं प्रवृत्तकल्पे गुरुकर्णधारो मया तु कूलेन न भस्वते रिते पुमात्रवा क्षिणतरे तस्या
त्तहा १७ यदहो भेषा निर्विणो विरक्तः संयते दिव्यः अस्मात्तेनात्मनो योगी धारयद्वलं मनः १८ धा
र्यमाणो मनो य हिंसास्पदाश्च न वच्छिन्तः अतदिह तैः नुरोधेन मार्गेणात्मवशनयेत् १९ मनोप
तिन विमृजे जित्त प्राणी जिते दिव्यः स त्वमपत्रया बुद्ध्या मवश्नात्मवशनयेत् २० एष वै यरमो योगी

भा.ए.
५३

मनसःसंग्रहःस्मृतः॥ हृदयज्ञत्वमद्विच्छेदमस्येवाःवतोमुद्रः ११ सोऽख्येनसर्वभावांनोप्रतिलोमाव
लोमतः॥ प्रवाप्ययानुध्यामेन्मनोयावत्सोदति १२ निर्विण्णस्यविरक्तस्यपुरुषस्योक्तवेदिनः॥
मनस्यजतिदौगत्स्यचितितस्यानुवितया १३ यमादिभिर्योगपथैराद्योक्तिव्यावविद्यायाः। ममादौगाम
नाभिर्वीनात्यैर्योग्यस्यरेऽननः १४ यदि कुर्यात्प्रसादेन योगीकमेविगर्हितं। योगे नैवदरेदहेनास्यत्तव
कदाचन १५ स्वस्वैःधिकारेयानिष्टाप्रगुणःपरिकर्तितः। कर्मणांजात्यप्रज्ञानामनेननियमःकृत
ः। गुणदोषविधानेनमगानोत्पाजनेछया १६ जातप्रज्ञोमत्तश्चापुनिर्विण्णःसर्वकर्मसु। वेददुःखा
त्मकाक्ताम्रासरित्यागोऽप्यनीश्वरः १७ ततोमजेतमोधीतःप्रज्ञातुर्द्विनिश्चयः। नृषमाणस्तोनु
कामानुदुःखोदद्योश्चगर्हयन् १८ शोक्तेनभक्तियोगेनभजतोमाःसक्तन्मुनेः। कामाहृदयानप्रपति

कल
५३

सर्वेनपिहृदिस्थिते १९ प्रियतेहृदयगुंथिःछिद्यतेसर्वसंज्ञायाः। क्लृपतेवास्यकर्मोणिमयिदृष्टे
विवलात्मनि २० तस्मान्मद्वक्तिसुक्तस्ययोगिनोवैमरात्मनः। नजाननववैराग्येऽप्यःश्रेयोभवेदिह २१ य
त्कर्मभिर्मन्त्रपसाजानवैराग्यतश्चयतः। योगेनदानधर्मोऽप्योभिरितरैरपि २२ सर्वमद्वक्तियोगेनमद
क्लोलमतेवसा। स्वगीपवर्गेमहामकथंविद्यदिवोच्छति २३ नकिंवित्ताधवोधीगमत्तात्वेकांतिनोम
म। वोच्छत्यपिमपादत्तैकैवल्यमउन्मैवे २४ नैरपेक्षपरंवाङ्निश्रेयसमनस्यकां। तस्मान्निगशिषो
भक्तिविरपेक्षस्यमेभवेत् २५ नमप्येकातप्रक्तानोगुणदोषोदवागुणाः। साधनाप्रमदित्तानोवदः
परमुपेयुषो २६ एवमेतामयाःदिष्टोनत्वतिष्ठतिमुपयः। कैमेविदितिमत्त्वानेपद्वेष्टपरमविदुः २७
इतिश्रीभागवतेमहाप्रमाणेकादशस्कंधेविंशतिप्रोध्यायः २८ श्रीभगवानुवाच यएतामत्यथोदि

भा.प.
५४

त्वाभक्तिज्ञानक्रियात्मकानां कृदाकाप्रोद्यलैः प्राणैर्बुद्धितः संसर्गिते १ त्वेत्वेऽधिकारेयानिष्टा
सगुणः परिकल्पितः विषयस्तदोषः स्यादुपयोरेष निश्चयः २ शुद्धशुद्धीविधौ येन समानेष्वपि वस्तु
षु इव्यस्य विविक्तितार्थगुणदोषोपमाशुभो ३ धर्मार्थवद्वागर्थयात्रार्थमिति नान्यथादर्शितो ये
मयाऽचारो धर्ममुद्धृतो धुर ४ अस्य ह्यस्य निलाकाशाभूतानां पंचधातवः ॥ आद्रस्त्वावराहीनां शा
रा आत्मसंयुताः ५ वेदेन नामरूपाणि विषयाणि स मेव पि धातुपूदवकल्पत एतेषां सार्यं सिद्धये
६ देशकालादिभ्याचानो वस्तुनाममसत्तमगुणदोषो विधीयेते नियमार्थे हि कर्मणां ७ अहमसा
गेदेशानामवस्तरूपांश्च विभवेत ८ कर्मसारां यस्मै चरको कदा संस्कारेण ८ कर्मणो गुणावाङ्मा
नोद्व्यतः स्वतरेव वा यतो निवर्त्तते कर्मसरोषोऽकर्मकः स्मृतः ९ इवस्य शुद्धशुद्धीच इवोपवचनेन वा

रुद्र
५४

संस्कारेणाथ कालेन महत्वात्पतयाथवा १० शक्ताशक्ताथवा बुद्ध्या समृद्ध्या वयरात्मने अद्य कुर्व
ति ह्यथवा देशवस्थानुसारतः ११ धातुदावे स्थितं तू नारमते जमचक्राणां कालवाच्यमिष्टो यैः पा
थि वानो युता युतेः १२ अमेध्यलिप्तयरो न गधलेपव्यपोहति ॥ न जेत प्रकृति तस्य तज्जो च तावदिष्य
ते १३ स्नानदानतपो वस्त्राचार्यं संस्कारकर्मभिः प्रतस्मत्पादाः स्मनः शौचे शुद्धः कर्माचरतं हि जः १४
मेवस्य वपरिज्ञाने कर्मसु हि मेदयेण ॥ धर्मः संपद्यतेषु द्विरधुर्मैस्तु विषयः १५ क्वचित्पुणोऽपि दो
षः स्यादोषोऽपि विधिना गुणः ॥ गुणादोकार्थं नियमस्तद्विदोऽमेव वाधते १६ समानकर्माचरणमिति ता
नोनपातकं ॥ औत्पत्तिको गुणः संगोनशयानः पतत्यधः १७ यतो यतो निवर्त्तते तविमुच्येत तत्सतः ॥ ए
व धर्मा नृणां ज्ञेयः शोकमोहमयापहः १८ विषयेषु गुणाध्यासात्सः संगस्तो भवेत् ॥ संगान्न

भवेत्कामः कामादेव कलिर्दृष्टा १८ कलेर्द्विविधः क्रोधस्तमनुवर्त्तते। तमुत्साग्रस्यतेऽंमयेतनाया
पिनीदुते १९ तथावरहितः साधोजेतः श्रम्याय कल्पते। ततोऽस्य स्वार्थं विप्रशाम्भितेऽस्य मृतस्य च २०
विषयाभिनिवेशेन नात्मानं वेदनापरां हृद्वाजीविकया जीवन्व्यर्थं। मत्स्वव्ययः श्रमन् २१ फलश्रुतिरियं
नृणां न श्रेयोरोदनपरां श्रेयोविवरुयाद्वाक्तेपथाभैषज्योचने २२ अत्यन्तं वहिकामेषु प्रातोषस्वजनेषु
वाश्रामकर्मनसोमस्योश्रामनोः नर्धहेतुषु २३ नतानविदुषः स्वार्थं प्राप्स्यते वृजिनो धनिना कथमुत्सा
हनसोऽतास्तमोविशतोबुधः २४ एवं व्यवसितं केचिदविज्ञायकुर्वन्त्यः फलश्रुतिकुसुमितानवेदजाव
देतिहि २५ कामिनः कृपणालुब्धा पुष्पफलवुडयः। अभिमुग्धा धूमतोः त्वलोकं न विदंति २६ न
तेसामंगजानेतिह दिष्ट्यद्वयतः। उल्लशस्त्राः स्युस्तपोयथानीहारचक्षुषः २७ तमेमतमविज्ञाय

परोक्तं विषयात्मकाः हिंसायां यदि रागः स्यात्तयज्ञस्वतरोदना २८ हिंसाविहागस्याः लब्धैः पशुभिः स्व
सुखेच्छया। यजेते देवतायज्ञैः पितृभूतपतीन्वलाः २९ स्वज्ञोपममुलोकमसतं श्रवणप्रियां। अशिषो
हृदिमेकलप्यत्यजंत्यः धीत्यथावणिक ३० रजःसत्त्वतमो निधारजः सत्त्वतमो बुधः। उपसतं दद्रुमुख्या
नदेवादीन्नतद्येवमो ३१ इष्टेह देवतायज्ञैर्गत्वारं स्यात्प्रहेदिवि। तस्यातः दद्रुमुख्यास्य महाशाला महाकु
लाः ३२ एवं युष्मिन् यावो वायास्ति त्रमनसो नृणां। मानिनोऽवातिस्तज्जानोमहात्मानोपिनरोचते ३३
वेदाब्रह्मात्मविषयास्तिकाद्विषयाऽमे। परोक्तं वादाजघयः परोक्तं मम च प्रियं ३४ शब्दब्रह्म सुदु
र्बोधं प्राणोदियमनोमया। अनंतपारंगो श्रीरंडुर्विगात्येसमुद्रवत ३५ मयोपहृतिर्भूमाव्रह्मणाः नत
शक्तिना। भूतं पुष्टोषरूपेणाविसेष्टां वलक्षते ३६ यथोक्तानाभिहृदयादृणां मुहमतेमुत्वाता। श्रीका

भा.स. ५६ शातघोषवाच्याणोमनसास्पर्शरूपिणा ३८ छंदोमयोः पृतमयः सहस्रपदवी प्रभुः । उंकारात्तंजितस्य
 ईश्वरोष्मोत्तमभूषितो ३९ विविज्जभाषाविततो छंदोभिश्चतुर्मुखैः । अनतपारो ब्रह्मतामजत्वाहिपतेस्व
 ये ४० गायत्र्युद्भिगनुष्टुप्बृहती षेक्तिरेव च विष्टुजगत्पति छंदोस्तत्त्वपति जगदिष्टा ४१ किंविधत्ते
 किमावष्टे किमनूद्य विक्लप्यते । इत्यस्याहदयं लोके नान्योमहदकश्चन ४२ माविधत्ते प्रिधत्ते मावि
 कल्याणोत्थते ह्यह । एतावान्सर्ववेद्ययः शब्द आख्यामोभिदां । माया मात्रमनूद्योते प्रतिविध्यप्रसीदति ४३
 ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे एकादशस्कन्धे एकविंशोऽध्यायः ॥ ॥ ठ ॥ ॥ श्रीउद्भववाच ॥ ॥ कति
 तत्त्वानि विष्टे शसंख्यातान्युषिभिः प्रभो । नवैकादशपंचाण्योत्तमं हि ह्युष्टुम १ केचित्सद्विशतिं प्राङ्
 रपरेपंचविंशतिं । सप्तैकेन वषट्के वेद्यत्वायैकादशापरे । केचित्सप्तदशप्राङ् षोडशैके त्रयोदश २ एता

कृष्ण
 ५६

वत्सं हि संख्यातं ऋषयो यद्विवरूपा । गायंति पृथगा मुञ्चन्ति नो वक्तुमर्हसि ३ भगवानुवाच युक्तं च सं
 तिस्रं त्रिभाषते त्रासुणा यथा । प्रयोमदीया मुद्रस्य वदतो किनु दुर्घट ४ नेतरेवैयथाः । त्वत्तं यदहं वदामि
 तत्रेया एव विवदतो हेतुं शक्तयो मे दुरत्ययाः ६ यासां व्यतिकरादासीद्विकल्पो वदतो यदहं । आत्रेय मद्मे
 येति वदतस्तमनुश्रयसि ७ परस्परानुप्रवेशात्तत्त्वानां पुरुषवैभाषा पौर्वी पर्यप्रसंख्याने यथा वक्तुर्विव
 दितं ८ एकस्मिन्नपि दृश्यते प्रविष्टानां तराणि च । पूर्वस्मिन्नापरस्मिन्ना तत्त्वैतत्त्वानि सवैशः ९ पौर्वी
 पर्यप्रतो माषो प्रसंख्या न मभीप्सतौ । यथा विविक्तं यदक्रैष्टुक्ली मासुक्ति संभवात् १० अनाद्यविद्यो यु
 क्तस्य पुरुषस्यात्मवेदनं । स्वतो न संभवादनुत्पत्तत्त्वज्ञानदोषवेत् ११ पुरुषेश्वरयोरननवैलक्षण्यमा
 एव पितदन्त्यकल्पनाः । पाथीज्ञानं वप्रकृतेशुणाः १२ प्रकृतिर्युगात्मास्यवैप्रकृतौ नोत्पन्नोत्पन्नाः । सत्त्वं

भा.प.
५७

ननुमशतिस्थित्युत्पत्तयेतवः १३ सत्त्वज्ञानेरजःकर्मतमोःज्ञानमिहोच्यते। गुणव्यतिकरः कालः स्व
भावः सत्त्वमेव च १४ पुरुषः प्रकृतिर्व्यक्तमहंकारो नमोनिलः। ज्योतिरायः सतिरिति तत्त्वानुक्तानि मे न
व १५ अत्र त्वय्युक्तं नद्याणो जिह्वेति ज्ञानशक्तयः। दाक्पाण्डपस्थपाद्यंघ्रिः कर्माण्यगो जयं मनः १६ शब्द
ः स्पर्शरसो गंधो रूपेनेत्यर्थे ज्ञातयः। गत्तुत्तमैशित्यानि कर्मायतनसिद्धयः १७ सर्गादौ प्रकृतिर्ह्यस्य
कार्यकारणरूपिणी। सत्त्वादिभिर्युगैर्धनैः पुरुषोऽव्यक्त इह ते १८ व्यक्तादयो विकृष्टाणा धातवः पुरुषे
क्षया। लब्धवर्षाः सृजंयुं संहरताः प्रकृतेर्बलात् १९ सत्त्वैव धातव इति तत्रार्थः। पंचखादयः ज्ञानमा
त्मनयाधारस्ततो देहैर्द्विपासवः २० सुदित्युपाधिभूतानि पंचषष्ट्यः परः पुमान्। तैर्युक्त आत्मसंभूतैः सृष्टे
रसमुपाविशत २१ चत्वार्येवेति तत्रापितेन आपोन्नमात्मनः। ज्ञातानितैरिदं ज्ञातं जन्मावयविनः खलु २२

रुझ.
५७

संख्यानेमप्रदशकेभूतमात्रेदियाणिवापंचपंचैकमनसा आत्मा सप्रदशः स्मृतः २३ तद्वत्पेडशसंख्या
ने आत्मेव मन उच्यते। भूतैर्दियाणि पंचैव मन आत्मा त्रयोदश। एकादशत्वात्मासौ महाभूतैर्दियाणि
च। अष्टप्रकृतपञ्चैव पुरुषश्च तवेत्यर्थः २४ इति नानाप्रसंख्याने तत्त्वानां षड्विभिः कृतं। सर्वतोम्ययुक्ति
मत्त्वादिदं किमृशो नने २५ उद्धव उवाच प्रकृतिः पुरुषश्चौयद्यथात्मविलक्षणौ। अतो न्यापा
अयात्कस्य दृश्यतेन भिदातयोः। प्रकृतौ लक्ष्यते स्यात्मा प्रकृतिश्च तथात्मनि २६ एवं मे उदरीकाज्ञा महा
ते संशयहृदि। केन महेत्सि सर्वज्ञवदो भिनयनैः पुरोः २७ त्वत्तो ज्ञाने हि ज्ञातवानो प्रमोषलैः त्रशाक्तैः
। त्वमेव स्यात्समायाया गतिं वेत्स्य न चापरः २८ भगवानुवाच प्रकृतिः पुरुषश्चेति विकल्पः पुरुषवत्प्र
। एष वै कारिकः सर्गो गुणव्यतिकरात्मकः २९ ममोऽगमाया गुणमयनेकधा विकल्पबुद्धीश्च गुणो वि

भा.प.
५८

धत्ते। वै कारिकस्त्रिविधोऽप्यात्ममेकमथाधिदैवमधिभूतमन्यतः ३० दृष्टुमर्हं वपुरत्ररं प्रपरस्परं मि
ध्याति यः स्तुतः खिन्नात्मा यदेवा मपरोप आद्यः स्वयानुभूत्या खिलमिदं सिद्धिः। एवं त्वगादिश्रवणादि च
ह्युज्जिह्वादिनासादि च विवेकयुक्तं ३१ यो सौ गुणकोपेकतो विकारः प्रधानमूलात् प्रवृत्तः च सूतः। अहं
च मोरविकल्पहेतुर्वैकारिकतामसं हि यश्च ३२ आत्मा परिज्ञानमयो विवाहोऽस्य स्त्रीति नास्तीति मि
थ्यमितिष्ठः। वायं पि नैवोपरमेतुं सां प्रतः परावृत्तधिया स्वलोकात् ३३ उद्वेगवाच त्वत्तः परावृत्तधि
मः स्वकृतैः कर्मभिः प्रभो। उच्चावचान्यथा देहानुगुणं त्विदं जेति च ३४ तन्ममाख्यादि गोविंद उविभा
व्यमनात्मभिः। न ह्येतस्यायशो लोके विद्वांसः सति वेदिताः ३५ भगवानुवाच मनः कर्म मयं नृणां मि
थियैः पंचभिर्युतैः। लोकास्त्रैकं प्रयात्यन्यजात्मा तदनुवर्तते ३६ ध्यायन् मनो नु विषयानदृष्ट्वा नु कृतान

कृष्ण
५८

था। उद्यत्सीदकर्म तत्रं स्मृतिस्तदनुशास्यति ३० विषयाभिनिवेशेन नात्मानं यत्स्मरेत्पुनः। जेतोर्वै क
मविद्धेतोर्मत्सुरात्यंतविस्मृतिः ३८ जन्मत्वात्मतया पुंसः सर्वभावेन क्षुरिदं विषयस्त्वैकं तेषां कुर्या
स्त्वप्रमनोरथः ३९ स्वप्नप्रमनोरथं चेत्कंप्राक्तनं न स्मरत्यसौ। तत्र पूर्वप्रतिवात्मानमपूर्वं चानुपश्यति ४०
इन्द्रियाय नमस्तस्यै देवे विध्यं भाति वस्तुनि। वहिरतर्जिरा हेतुर्ज्ञेनो मज्जनक्यथा ४१ नित्यराज्ञो गभूता
निमवेति नमवेति च। कालेनालक्ष्यवेगेन सस्मत्वात्तन्नदृश्यते ४२ यथा विष्णोः स्तोतसां च फलानां वा
वनस्पतैः। तथैव सर्वभूतानां वयो वस्त्वादयः कृताः ४३ शोयदीपोर्विषा यद्वत् स्तोतसां तदिदं जलं। सोऽयं
मानिति नृणां मृषागीर्ह्यमृषायुषां ४४ मास्वस्य कर्मबीजेन जायते साप्ययं पुमान्। प्रियते वा मरो भ्रातृयाय
याग्निदीरुसंयुतः ४५ निषेकगर्भेन तन्मानिवाल्पको मारयौ वनां वयो मध्यं जगमृत्युरित्यवस्थास्तनो न व

भा. ५९

४६ एतामनोरथमयी ह्यन्यस्योच्चाववास्तनूः। गुणसंगोऽप्युद्वेकचित्कश्चिन्नहातिव ४७ आत्मनः
 पितृपुत्राभ्यामनुमेयो भवत्ययौ। न भवाप्ययं वस्तुनामभिज्ञो ह्यलङ्कारः ४८ तरोर्वीनविपाकाभ्यां यो
 विद्वान्जन्मसंयमौ। तरोर्विलङ्कारोऽष्टाष्टद्वेष्टातरोः श्यक ४९ प्रकृतेरेवमात्मानमविबिच्यारुधः पु
 मान्। तत्वेन स्पर्शसंमृदः संसारं प्रतिपद्यते ५० सत्त्वसंगोऽप्युद्वेकचित्कश्चिन्नहातिव ५१ आत्मनः
 तिर्यक्त्वाभि तो याति कर्मभिः ५२ नृत्यतो गायतः पश्यन्त्यथैवावु करोति ताव। एवं बुद्धिगुणान्पश्यन्
 नीहोऽथ तु कार्यते ५३ यथाऽभ्यासं चलता तरोर्वीनविपाकाभ्यां यो विद्वान्जन्मसंयमौ। तरोर्विलङ्कारोऽष्टाष्टद्वेष्टातरोः श्यक ५४
 धूः ५३ यथा मनोरथमयी विषया नु भवो मृवा। स प्रदृष्टाश्च दाशा हेतुधा संसार आत्मनः ५४ अर्थे ह्य
 विद्यमानेऽपि संसृतिर्न निवर्तते। ध्यायतो विषयान् स्वस्वत्वेन योगो यथा ५५ तस्मादुद्वेकचित्कश्चिन्नहातिव

रु. ५९

षयानसदिदि यैः। आत्मा ग्रहणनिर्भाते पश्यवैकल्पिकं भ्रमं ५६ हिंस्रोऽवमानितो मद्भिः प्रलब्धो म
 यितोऽथवा। तादितः स निरुद्धो वाश्रयावापरिहायितः ५७ निष्ठितो मृजितो वा जैवेद्धं चैव पकपितः। श्रेयस्का
 मः रुच्छगत आत्मनात्मानमुद्धरेत् ५८ उद्वेकचित्कश्चिन्नहातिव ५९ आत्मनः
 मन्तु आत्मनः स दतिकर्म ५९ विदुषामपि विद्यात्मन्यहतिर्हि वलीयसी। रुते त्वहमेति रता ह्योतो से
 चरणजयान् ६० इति श्रीभा. एकादशोऽष्टाविंशोऽध्यायः वादरथीणरुवाच स एवमाशंसित उह
 वेन भागवतमुख्येन दशाहं वैभेगा। ममानयन् तव वीर्यकुंदस्तमावभाषे श्रवणा यवार्थः १ मगवानु
 वाच वाहस्य तमवैनात्रमाधुर्वैदुर्नैरितैः। दुरुक्तैर्मित्रकात्मानं यः समाधातुमीश्वरः २ न तं ध्यातव्य
 तं विद्वः प्रमाद्वगौ ह्यममैगैः यथा त्वदिति ममैकात्म्यं तापरुषेषवः ३ कथयेति महत्प्राप्तिरिति ह्यममि

म.प.
६०

होद्धवा तमहं वार्तायिष्यामिति बोधमुपमाहितः ४ केन विद्विह्वाणागी तं परिभूतेन दुर्जनैः स्मृता ह
तियुक्तेन विपाकनिजकर्मणा ५ अवेतिषु द्विजः कश्चिदासीदाद्युतमः श्रियावात्तैरुचिः कदयैस्तुका
मालुचैतिकोपनः ६ ज्ञातयोतिष्यस्तस्य वाद्यात्रेणापि नाद्विताः प्रत्यावसथ आत्मापिकाले कामैर
नचितः ७ दुःशीलस्य कदयैस्तुकात्तेषु त्रयवाधवाः ८ दागइदितो भृत्या विषण्णानावरन्ध्रियं ९ तस्यैव य
हवित्रस्य सुतस्योभयलो कतः १० धर्मैकामविहानस्पवुकुधुःपेचभागिनः ११ तदवध्या नविस्वस्तप्राण
स्ववस्वमृदिदा अर्थोऽप्यगच्छन्निधने वक्तुं यास परिश्रमः १२ ज्ञातयो जगुहः किंचि किंचिद्वस्य वउद
वादेवतः कालतः किंचिद्वस्य वधेनृपायिवात १३ स एव विमो नष्टमकामविवर्जितः १४ ये हि तस्य स्तन
नैश्चितामायदरतया १५ तस्यैव ध्यायतो दीर्घेन पुरायस्तपस्विनः १६ खिद्यतो वायकं ठस्य निवेदः सुमहा

रुस
६०

नभूत १३ सवाहेदमहो कष्टं दद्यात्कामैः च तापितः १४ न धर्माय न कामाय न स्याथीया स ईदृशः १५ प्राये
णाथीः कदयीणां न सुखापकस्य वनः १६ हवालो पतामायमृतस्मरकाय च १७ यशोयशस्विनो सुहृन्ना
द्यायगुणिनोगुणाः १८ लोभः स्वल्पोपि तान्दंति श्रिजोरूपमिवेप्सितं १९ अर्थस्य साधने सिद्धउत्कर्षे रु
णो व्ययः नाशोपभोगे आयासस्त्वस्य चिंता प्रमोदणा २० सेयं हि साः वृत्तं देवः कामः क्रोधः स्मयो मदः २१
देवैरमविश्यामः सैस्मद्व्यसना निव २२ एतेषु च दशानयोः श्रमला मतान्ता २३ तस्मादनर्थमर्थोऽयं
अर्थो दीर्घतस्तपनेन २४ शिद्यते श्रोतरो दागः पितरः सुहृदस्तथा २५ एकास्त्रिधाः काकिणिनामयः शर्वैर
यः कृताः २६ अर्थनाल्पीयसात्ये ते सैरच्चादीन्मन्यवः २७ तजं त्याग्युत्तमो ह्यतिमहत्सोऽत्यसो हरे २८
लज्जा न कामर प्रायमनुष्यततद्विजायता २९ तदनादृत्य ये स्वायै च्छ्रितियां त्यः सुभोगिनि ३० स्वगीपवर्ग

मा. ५८
५८

योहीरेषा प्यलोकमिमं पुमान्। इविगोको नु सज्जतमर्थो नर्थस्य धामनि ३३ देव विपिद भूतानि
ज्ञाती वै चंश्च भागिनः। अस्मिन् विन स्यात्माने यत्कृत्स्नः पतत्यधः ३४ व्यर्थयाः ये हयादितं प्रपन्नस्य
वशो वला कुशला येन मिथ्येति जरुः किं नु साधये ३५ कस्मान्नं किं इपत विद्वान् व्यर्थयाः ये हयाः सक्त
ता कस्य विन्नाययानूनं लोकोऽयं सुविमोहितः ३६ किं नैर्धनं देवो किं कामं वीकामं देवता। मृत्फनाग्रस्य
मातस्य तः प्रेभिर्वीतजन्मदैः ३७ नूनं मे भगवांस्तुष्टः सर्वदेवमयो हरिः। येन नीतो दशमेतो निर्वंदश्चा
त्मनः प्रवः ३८ मोहकालावशेषां शोषयिष्येः गमात्मनः। अग्रमत्तो विवत्सार्थे यदि स्थासि द्विज आत्म
नि ३९ तत्र मामनुमोदेर नृदेवास्त्रिभुवने श्रमाः। मुहूर्तेन वल्लोकास्वद्वीगः समसाधयत ३० प्रगवातुवाच।
इत्यभिप्रेत्य मनसा ह्यावत्प्रादितसत्तमः। उन्मुच्य हृदयं यथी छोतो प्रिहुरभूत्पुनिः ३१ सववारमहीमेता

कुस
ई

संयतात्ने डिपानिलः। प्रिहुरार्थनगरया मानसं गोलक्षितोः विगत ३२ तवैषवयमेभिर्हमवभूतमसन्न
नाः। दृष्ट्वा पयैव वज्रद्वक्काभिः परिभूतिभिः ३३ केचिद्विवेतां जगद्वरके पात्रकमडलो। पारिवैके कस
त्रेव कथा चो गणिके वन ३४ प्रहाय च घनस्ता निदर्शिता न्यादुर्मुनेः। अत्र च भैरुसपन्नं नानस्य सारि
नटे। स्रग्भतिचुपापिष्ठाः शीवंत्यः स्य वमूर्द्धनि ३५ यतवाचवाचयति तादृमतिन वक्तिवैता तल्लयेत्य
परेवाग्निः स्तेनोयमिति वादिनः ३६ वज्रतिरह्ना तं केचिद्विध्यता वध्यतामिति। हिपेत्य केवजाने तपस्य
धर्मधुजः शठः ३७ ह्योपावितं इमो वृत्तिमयहो त्वज नोक्तिः। अहो एष महासागे धृतिमान् गिरिग
डिव। मोने न साधयत्यर्थं वकवत दृढनिः सुयः ३८ इत्येके विदुः सत्येन मे केडु वीतयति च। तत्र वंधुनि
रुतुधुर्यथा क्रीडन कंदिन ३९ एवममोति कंदुः खदेविके देहिकं वयत। भोक्तव्यमात्मनो दिष्ट्या

भा.र.
६१

शंशात्रनबुध्यत ४० परिभूतइमां गाथा मगायतनराक्षसैः पातयद्भिः स्वधर्मस्त्रोद्धृतिमास्त्रायमा
विकीं ४१ मिहुरुवाच नायं जनो मे सुखदुःखहेतुर्न देवताः त्वाग्रहकर्माणां मनः परं का
राणामामनेति ससारवक्त्रं परिवर्तयेत् यतः ४२ मनोगुणान्नैस्तु जने वलीयस्ततश्च कर्मोणाविलह
णानि शुक्लानि कृष्णानि यलोहितानि तेभ्यः सर्वाणिः सतयो भवेति ४३ शुनीहत्यात्मानमनाममी
हताहिरण्यमसंखड्गि चष्टे। मनःस्वलिङ्गं परिग्रह्य कामान्। नृपत्रिवह्नी गुणमंगतोः सौ ४४
दानं स्वधर्मो नियमो यमश्चतुर्वर्कः कर्मणि च सद्गतिः। सर्वे मनो निग्रहलक्षणाः। परो हियोगो मनसः
समाधिः ४५ समाहितस्य मनोऽप्रशांतता नादिभिः किंवदंत्यं कृतं। असेयते यस्य मनो विनश्यद्
नादिभिश्चैव परं किमेभिः ४६ मनोवशोऽन्येदाभवत्स देवो मनश्च नाऽन्यस्य वशसमेति। श्री आहिदेवः

कृष्ण
६१

सहस्रः सहीयान् गुप्ताद्दृष्टो तं स हि देवदेवः ४७ तं दुर्जयं शत्रुमसह्यवेगमरुतं देतत्र विजित्य केचित्
। कुर्वन्त्यः स हि ग्रहमवमर्त्यैर्मित्राण्युदासीनैरिष्टमृदाः ४८ देहं मनो मात्रमिमे गृहीत्वा समाः ह
मित्येधं धियो मनुष्याः। एषो हः मनोऽयमिति भ्रमेणादुरंतपारे तमसि भ्रमंति ४९ जनस्तु हेतुः सुख
दुःखयोश्चेत्किमात्मनश्चावहमौमयोस्ततः। जिह्वा क्वचित्तेदं शतिस्वद्विस्तरेदं नायाकृतमायकुप्ये
त ५० दुःखस्य हेतुर्देवदेवताः। स्तुकिमात्मनस्तत्र विचार्योस्ततः। यदंगमं गेन निहत्य ते क्वचि कुप्ये
त कस्मै उरुषः स्वदेहे ५१ आत्मा यदि स्यात्सुखदुःखहेतुः किमन्यतस्तत्र निजः स्वभावः न ह्यात्म
नोऽन्यदादितन्मवास्यात् कुप्येत कस्मात्सुखेन दुःखे ५२ यदनिमित्तं सुखदुःखयोश्चेत्किमा
त्मनोऽजस्य लनस्य ते वै। यदेहस्यैव वदंति पांडु कुप्येत कस्मै उरुषस्ततो न्यः ५३ कर्मोस्तु हेतुः

भी.प.
६३

सुखदुःखयोर्वै किमात्मनस्तद्विजडा न ड त्वेदेहस्तः चित्तरुषोऽयं सुपराः कुध्येतकस्मै न डिक
मेमूल ५४ कालसुहेतुः सुखदुःखयोश्चेत्किमात्मनस्तत्र तदात्मकोत्तौ न मे हितापो न हि मे
स्यतस्या कुध्येतकस्मै न परस्य द्वंद्वं ५५ न कं न चित्कापिकं यं नुनाः स्पष्टं द्वो मरागः परतः परस्य य
शाः ह मः सै सृतिरूपिणाः स्यादेव प्रबुद्धेन विजेति धृतैः ५६ एतास आत्मा य परात्मनिष्ठा मध्यासि
तो प्रवर्तते ममैह विभिः अहं तरिष्यामि दुरंत पारंत मो मुकुंदाग्निनिषेवय वै ५७ भगवानुवाच निर्वि
द्य नष्ट इ विणो गत क्त मः पुत्र्य गोपयिमान शठः निराकृतोऽसद्विरपि स्वधमादकं पितोऽमुं मुनिं
हगाद्यो ५८ सुखदुःखप्रदो नात्यः पुरुषस्याऽत्यविभ्रमः मित्रो दात्री नरि पवः ससारस्तमसः कृतः
५९ तस्मात्सर्वान्मनातात निवृत्ता म नो धिया मया वैशितया युक्त एतावान्योगसं प्रदः ६० य एतो मि

रुस
६३

रुगागीतो ब्रह्मनिष्ठा स प्रादितः धारयं स्त्वा वयं स्त्वा व न द्वंद्वं नैवाभिभूयते ॥६१॥ इति श्री भा. एका
दशस्कंधे त्रयोविंशोऽध्यायः श्री भगवानुवाच अथ ते स प्रवक्ष्यामि सारं प्रवर्धितं श्रितं यत्
विज्ञाय उ मा सद्यो जहा द्वैक ल्पिकं भ्रमं १ आसीत् ज्ञानमथो अर्थ ऐक्यमेवा विकल्पितं पद विवेक
निष्ठता आदौ कृत युगे युगे २ तस्मात्पाफलरूपेण केवलं निर्विकल्पितं वा अनेनो वरं स तं द्विधा स
मभवद्दुहत् ३ तयोरेकतरोऽर्थः प्रकृतिः सोऽयं यात्मिका ज्ञाने त्वत्तमो मोवः पुरुषः सोऽभिधीयते
४ तमो रजः सत्वमिति प्रकृतेरभवत्तु गाः प्रया प्रहो त्यमाणायाः पुरुषानुमते न च ५ तेभः समभवे
त्सर्वमहान्मत्रेणासेयुतः ततो विकुर्वन्तो जातो यो हं कारो विमोहनः ६ वैकारिकसैनसंश्रुता मसंश्रु
ह्यः ह विहृता तस्मात्त्रैद्वयमनसोकारणं विदधिमयः ७ अर्थस्तन्मात्रिकात् जज्ञेता प्रसादिद्विधा विच

भा.ए.
६४

तैजसाहेवता आसत्रेकादशचवैकृतात् ८ मयामंजोदिताभावाः सर्वसंहतकारिणाः। अंडमुत्पादय
मासुर्ममायतनमुत्रमे ९ तस्मिन्नहंसमभवमंडेसलिलसेस्थितो। समनाभ्यामभूत्तयेविष्णोरभ्येत
त्रवात्प्रभूः १० सोमृजत्रयसायुक्तोरजसामदनुग्रहात्। लोकान्पालाविष्ठात्माभूभुवःस्वरिति त्रिधा
११ देवानामोक्त्यामोत्सृष्टानोच भुवःपदे। मत्तोदीनोचभूलोकः। मिहानादितयात्परं १२ अधीश्वरा
णानागानोभूमेरौकोऽसृजत्त्रिभुः। त्रिलोकागतयःसर्वाःकर्मणांविगुणात्मनो १३ योगस्यतपसश्चैव
त्यास्यगतयोमलाः। महर्जनः। सपःसत्तंभक्तिपीगस्यमदतिः १४ मयाकालात्मनाधावाकमयुक्तमि
दंजगतागुणप्रवाहएतस्मिन्नुत्पत्तिनिमज्जति १५ अणुर्हृत्कलः। क्लृप्तोयोगोभावः। प्रमिधति। सर्वो
द्युप्रयसयुक्तः। प्रकृताप्रवृत्तौ १५ यक्तयस्यादिरंतश्चसर्वमध्यवर्तस्वप्ननाविकारोद्यवहागैर्योय

कुल
६४

थातैजसपार्थिवाः १६ यदुपादायपूर्वकृतावोविकुरुतेपरं। आदिरंतोयदायस्यतत्सत्यमभिधीयते। १
७ प्रकृतिर्ह्यः। स्पेपादानमाधारः। पुरुषः। यरः। सतोः। प्रियंजकः। कालोऽजस्यतवितयेत्वं १८ सर्वः। प्रवर्त
तेतावत्तौवापरेणानित्यज्ञः। महानगुणाविमर्गैर्गच्छित्यतोयावदीकृता १९ विगुणमयाप्रादा
नोलोककल्पविकल्पकः। पंचत्वायविशेषायकल्पतेभुवतैः। मर १० अत्रैषलीयतेमह्यमंत्रेधानामु
लायते। धानाभूमौ। प्रलीयतेभूमिर्गंधैः। प्रलीयते ११ अशुप्रलीयतेगंधाशुप्रस्वगुणैरसंलीयते
ज्योतिषिरसोज्योतीरूपे। प्रलीयते १२ रूपंवायोऽस्यसंलीयतेसोः। पिवावरं १३ अंवरशब्दत्मावर्
द्वियाणिस्वयोनिषु। योनिर्वैकारिकैर्मौम्यलीयतेमनसाश्च १४ शब्देभूतादिमप्येतिभूतादिमहतिप्रभुः।
सलीयतेमहानस्वेषुगुणेषुगुणावज्ञमते। व्यक्तेमंपलीयतेतत्कालेलीयतेः। पयं १४ कालोमायामयं नीवे

जीव आत्मनिमप्यते। आत्मा केवल आत्मस्वो विकल्पापायलरुणः १५ एवमस्त्रीरुमाणास्य कथं वै
कल्पिकोऽयमनमो हृदि तिष्ठेत्तयोऽस्त्रीवाक्यो दयते मः १६ एषमोऽयं विधिः प्रोक्तः प्रेक्षय्यं धिमेरुः
प्रतिलोमानुलोमाभ्यामव रदृशमया १७ इति श्रीभागवते महापुराणे काण्डे प्रथमे अष्टमोऽध्यायः
वादे चतुर्विंशतितमोऽध्यायः १४ भगवानुवाच गुणानामसमिच्छाणां पुमानेन यथा भवेत्। तत्र
मे पुरुषवर्गं दमुपधारय शततः १ शमोदमस्मिति के कृतमः स तं दयास्मृतिः। तुष्टिस्त्यागः स्पृहाश्च
हृद्दीर्घादिः स्वनिर्हृतिः २ कामोदमदस्मृत्त्या संभ्रमा शमिदामुखं। महेन्द्राहो यज्ञः प्रीतिहीन्येव
यं वलोद्यमः ३ कौधौ लोभो नृते हि साया द्वादेमः लोभः कलिः। शोकमोहो विषादाहो निशान्ताभीरु
द्यमः ४ सत्त्वस्पर्जस्तथेतास्तममश्चानुपूर्वशः। हतयो वणितायाः सन्निपातमथो मृगं ५ सन्निपा

कृष्ण
द्य

तत्त्वहमिति ममेत्त्वं दवयामतिः। व्यवहारः सन्निपातो मनोमात्रेण दियामुभिः ६ धर्मेणार्थैव कामे च य
दासौ परिनिष्ठितः। गुणानां सन्निकर्षेयं अज्ञारति धना बहः ७ प्रवृत्तिलक्षणं निष्ठानुमानं हि य
हा अमे। स्वधर्मवानुतिष्ठेत् गुणानां सप्रतिहिमा ८ पुरुषसत्त्वसंयुक्तमनुमीयाच्छमादिभिः। कामा
दिभीरजोयुक्तं कौधाद्यैस्तमसा युतं ९ यदा भजति सो भक्त्या निरपेक्षः स्वकर्मभिः। तं सत्त्वप्रकृति
विद्यात्पुरुषं स्विपमेव वा १० यदा आशिष आशास्यमायने तस्वकर्मभिः। तं रजः प्रकृतिविद्यादिसा
माशास्यतामस ११ सत्त्वरजस्तम इति गुणा जीवस्य नैव मे। चित्तज्ञायैस्तभूतानां सत्त्वमनो निबध्यते
१२ यदेतरो जयेत् सत्त्वं आस्वरे विशेद शिवं। तदा मुरवे न युज्येत धर्मज्ञानादिभिः पुमान् १३ यदा जयेत्तम
स्तत्त्वरजः संगं प्रदा वलां तदा दुःखिन युज्येत कर्मेण यशसाश्चिया १४ यदा जयेद्दजः सत्त्वं तमो मूढलेपज

भा.स.
६६

इं। युत्तेतशोकमोहाभ्योतिदयारिंमयाज्ञया १५ यदावित्तं प्रसीदेत इन्द्रियाणां च निवृत्तिः देहेऽभयं
मनोऽसंगतस्तत्त्वविद्विमत्यहं १६ विकुर्वेत्क्रियया चाधीरनिवृत्तिश्च वेतसो। गात्रास्तास्त्यमनोऽश्रोत
रजपतैर्निशाभय १७ सीदद्वित्तं विलीयेत वेतसो ग्रहणोक्तमे। मनोनष्टतमोऽनित्यमस्तदुपचारयु १८
एधमानेयुगोमत्तेदेवानो बलमेधते। सुसुखाणां वरजमितमस्तु हवरक्तसो १९ सत्त्वाज्ञागरां विद्या
इतसास्वप्नमादिशतोऽपत्वापतमसाजंतोऽसुरीयत्रिभुसंततं २० उपर्युपरि गच्छंति सत्त्वेन ब्राह्मणा
ः जनाऽतमसाधो धस्यो भुत्वा इजसांतरचारिणः २१ सत्त्वे प्रलीनाः स्वर्गातिनरलोकरजोलयाः। त
सोलयास्तनिरययतिमा मेव निगुणाः २२ मर्त्येणां निष्कलं वासात्किं कनितकर्मतत्। राजसफलसं
कल्पहिंसाप्रायादितामसं २३ कैवल्यसात्त्विकज्ञानरजोवैकल्पिकं तु यत प्राकृतं ततामसं ज्ञानं मन्त्रिष्ट

कृष्ण
६६

त्रिगुणोऽस्मृतं २४ वनंतसात्त्विको वा सोऽप्यो राजस उच्यते। तामसं द्यूतमदनेमन्त्रिकेतं तु निगुणं २५
सात्त्विकः कारकोऽसंगी रागी भोगराजसः स्मृतः। तामसः स्मृतिविभ्रष्टो निगुणो मदपाश्रयः २६ सात्त्विका
ध्याः त्तिकोऽश्रहकर्मश्रहातराजसी। तामस्य धर्म्यया श्रद्धामत्सवापोऽनिगुण २७ पथं प्रतमनायसमा
हार्यसात्त्विकं स्मृतं। राजसं चेन्द्रियभेदतामसे चार्त्तिसासुचि २८ सात्त्विकं सुखमात्मोक्तं विषयोक्तं तरा
जसं। तामसं मोहदैन्योक्तं निगुणो मदपाश्रय २९ इत्येदं शः फलेको लो ज्ञानकर्मचकारकः श्रद्धावत्का
ऽकृतिर्निष्ठा त्रैगुण्यः सत्त्वैव हि ३० सर्वगुणमया भावाः पुरुषास्तु कृत्विष्टिताः। दृष्टं प्रतमवध्याते वद्या
वापुरुषवर्ष ३१ एताः संसृतयः पुंसो गुणा कर्मे निबंधनाः। ये न मे निजिताः सोऽस्य गुणा जीवेन चित्तजा
ः। प्रक्रियो गेन मन्त्रिष्टो मद्रावा यष पद्यते ३२ तस्यादेहमिमं लज्जाज्ञानविज्ञानसंभवो गुणसंग विनिर्भू

भा.ए. यमोप्रजंतविवरुणाः ३३ निःसंगोमोप्रजेदिद्वानुप्रमत्तो जितेदिपः ॥ राजसमश्चाभिजयेत्तत्त्वसंसेव
 ६७ यामुनिः ३४ सत्त्वमभिजयेत्तयुक्तो नैरपेक्ष्ये गणातधीः संपद्यते गुणैर्मुक्तो जीवो जीवे विहाय मो ३५
 जीवो जीव विनिर्मुक्तो गुणैश्चाश्रयसंभवैः ॥ मयैव ब्रह्मणः पूर्णो न वहिर्नोतरश्चरेत् ३६ इति श्रीभारु
 कादशस्कंधे पंचविंशोऽध्यायः भगवानुवाच मल्लरुणमिषं कायं लज्जामहं प्रोक्तवान् ॥ आनं
 दं परमात्मानं मात्स्व्यं स मुपैति मो १ गुणमप्याजीवयोन्या विमुक्तो ज्ञाननिष्ठया ॥ गुणेषु मायायां च
 पुद्गलप्रधानेष्ववस्तुतः ॥ वर्तमानोऽपि न उमानुज्यते वस्तुभिर्गुणैः २ संगेन कुर्यादसतोऽशिशोदर
 तपोऽक्षयिता तस्यानुगतप्रसंघे पतत्यः ॥ धानुगोऽववत् ३ ऐलः संघाडिमो गायमायतदहं ब्रह्म ॥
 उर्वशा विरहान्मुह्यन्निर्विणः शोकसंयमे ४ तत्कालानेव जेतोतीतान् प्रउन्मत्तवन्नृपः ॥ विलपन्नवृण ॥

रुद्र
 ६६

ज्जापेक्षेरेतिष्ठेति विज्ञवः ५ कामात्रतप्तोऽनुषनं दुःखकावृष्याभिनाः ॥ न वेदयंती नीयंती रुद
 र्ग्राह्यचेतनः ६ ऐल उवाच अहो मे मोहविस्तारः ॥ कामकश्मलचेतसः ॥ देव्या गृहीतकं वस्य नायुः ॥ स्व
 डाहमे स्मृताः ७ नाहं वेदाभिनिर्मुक्तः स्वयं बाध्यदितो मुया ॥ मुषितो वषट्पूगानो वताः ॥ हानिगता
 न्युत ८ अहो मे आत्मसंमोहो येनात्मा योषिताः ॥ क्रीडो मृगश्चक्रवर्ती न रदेव शिखाश्रीणः ९ स
 परिच्छेदमात्मानं हि त्वा तृणमिवेश्वरायाती ॥ स्त्रियचावृगमनग्रउन्मत्तं बहुदुःखं १० कुतस्तस्यानुभावः
 स्यात्तेन ईशत्वं मे व वा ॥ योऽवगच्छंस्त्रियं याती ॥ स्वरवत्यादताडितः ११ किं विद्यायां किं तपसा किं त्यागेन शु
 तेन वा ॥ किं विविक्तेन मौनेन ह्यभिधेयं मनो हतं १२ स्वार्थस्याकोविदे धिया मुखं पंडितमाभिनायोऽहं
 मीश्वरताप्यस्त्रीभिर्गोस्वरवज्जितः १३ सेवतो वषट्पूगान्मे उर्वशा अधरासवं न तदप्यत्मात्मभूः ॥ कामो व

भा.प.
६८

हिराङ्गतिमिर्यथा १४ पुंश्चत्वापह तं चित्तं को वत्यो मो चित्तं प्रभुः। आत्मारामेश्वरमृते भगवंतं मधोक्तं
जं १५ वोधि तस्यापि देवा मे सक्त वा को न दुर्मतेः। मनोगतो महामोहो न पयाः त्यजि तात्मनः १६ किमे
तया नोपहृतरा वा सप्यं चेतसः। रज्जुस्वरूपा विदुषो योऽहं परजिते दिव्यः १७ कापं मलीमसः कापो
दौर्गंध्याद्यात्मकोऽभुविः। कथं एताः सोमनस्याद्यास्तथा श्रोऽविद्याकृतः १८ पित्रोः किं स्तु भाषीयाः
स्वामिनोऽप्येऽश्वघृष्टयोः। किमात्मनः किमु ह्यमिति पो नावसीयते १९ तस्मिन्कले परं मेध्यं तच्छनि एव
वज्जते। अहो सुभदं सुवसं सुस्मितं च मुनिवद्विद्याः २० त्वद्या सक्तविरत्नाय मेदो मज्जास्त्रिसेहते। विष्णु
इत्येवमृतो किमीमां कथयदतरं २१ अथापि नोपसज्जेत ह्यीषुस्त्रैः। षोडशवर्षवित्। विषये दिवसयोगात्म
नः कुर्याति नात्यदा २२ अदृष्टादश्रुतोद्वा वा न्भाव उपजायते। असे प्रयुजतः। आत्मा ह्यति लिपितं मनः

कृष्ण
६८

१३ तस्मात्संगोनकर्त्रेण स्त्रीषु वुं दिव्यैः। विदुषो नाप्यविश्रब्धः षड्गः किमु माहशं १४ भगवानुवाच
एवं प्रगायन्नपदेव देवः स उर्वशी लोकमथो विहाय। आत्मानमात्मन्यवगम्य स वै उपायमृतज्ञानविह
तमोहः १५ ततो दुःसंगमुत्सृज्य स त्सृज्जेव बुद्धिमान्। संतप्य तस्य चिदंति मनो व्यासंगमुक्तिनिः १६ सं
तो न पेक्षामि विज्ञाः प्रशंताः समदर्शिनः। निर्ममानिरहंकारनिर्द्वंद्वानिष्परिग्रहाः १७ तेषु निरूपमहाभा
गमहाभागेषु मत्कथाः। संभवति हि तो न्दृष्टानुषतोऽपुनं त्यद्य १८ तायेष्वावतिगायति ह्यनुमोदंति
चादृतोऽस्त्यराः अद्वयानाश्च भक्तिविदंति ते मयि १९ भक्तिं जहवतः साधोः किमन्यदवशिष्यते म
य्यनंतगुणव्रस्य एषानं हानुभवात्मनि २० यथोपश्रयमाणाः स भगवंतं विभावसुं। शान्ते भयं तमोप्ये
ति साधून् संसेवतस्तथा २१ निमत्स्यो न्नज्ञाता घोरे भवाहौ परमायुषां। संतो ब्रह्मविदः शांतानौ ईदं देवाः सुमज्जतो।

भा. ए.
१६

अवेहि पाणिनां प्राण आत्मानां शरणां त्वहं धर्मो विनन्दतां वेत्स संतोर्वाक विष्णु तोरां ३३ संतोर्दिशं
ति चक्षुषि व हिरण्यः समुत्थितः देवता वीधवाः संतः संत आत्मा ह मे व च ३४ वैतसे न लता ये व मुर्वेषु
लोक निस्सुहः सुक्त सं गो मही प्रेता मात्मा रा म शु वार ह ३५ इति श्री भागवते महा पुराणे एका दश स्कंधे
षड्विंशति मोध्यायः उद्धव उवाच क्रिया योग स मा चक्षुः भवदा ग धने प्रभो यस्मा त्त्वा ये यथा र्थेति
सा त्वताः सा त्वत र्षभ १ एतद्वदंति मुनयो मुहुर्निश्रेयसे नृणां नारादो भगवान् व्यास आचार्यै गिराः सुत
ः २ निःसृतं ते मुखं भोजा त यदा ह भगवान् जनः ३ उच्यते भूय सुखेभ्यो देवैर्बभूव भगवान् जवः ३ एतद्वदंति
वर्णा नामाश्च माणां च संभृतं श्रेयसा मुत्तमं मन्येस्वीश्वराणां च मानद ४ एतत्कर्म लपचा कर्म त्वं
धविमोचनं प्रकृत्य चानुरक्ता यज्ञ हि विश्वेश्वरेश्वर ५ भगवानुवाच न ह्यंतोः नेत पारस्पकर्मको

कल
६६

उत्सवोद्वा सं हि सं वर्णा मिष्या मि यथा वदनु पूर्वशः ६ वैदिक सां वि को मिश्र इति मे वि विद्यो मखः
त्रयाणां मीक्षिते नैव विधिनामो म सर्वयेत् ७ यदा स्वनिगमै नो कं हि ज त्व प्राप्य पूरुषः यथा यजेत
मो प्रक्या प्रदया त त्रिवोध मे ८ अर्वा यो त्व डिले गौ वा स र्ये वा सु ह दि हि जे ९ द्योण म कि यु को र्बे त्व
गुरु मा म मा यथा १० पूर्व स्त्राने प्रकुर्वीत धीत दंतोऽंग शुद्धये ११ भयै रथि वृत्तानं मे वै मृदु ह्णादिना १०
संध्यो पास्त्या दिक मीणि वेदेना वेदि तानि मे १२ जेतैः कल्पयेत्तस्मै कलः कर्म पावनी ११ शैली
दारु मयी ली हीले प्याले व्याचरै कता मनो मपी मणि मयी प्रति माष्ट विधा स्मृता १२ चला चलेति हि
विधा प्रतिष्ठाता वमं दिर १३ उद्धा सा का ह ने न साः स्ति रा पा मुद्ध वाः र्बे ने १३ अस्ति रा पा विकल्पः स्यात्तं
दि ले तु प्रवेत ह्यं स्वप नै त्वः विलेप्या या म न्यत्र परि मार्जनं १४ द्वयैः समिद्धैर्मद्याः प्रति मादि धामा

पृ. ३०

पिनः प्रकृत्य च यथा लब्धैर्हृदि भावे न वै वहि १५ त्वा नालं करारां घे एमर्नयामेव तद्वत् स्वेडिले त
 त्विद्वन्वा सो वक्रावोत्पन्नत हविः १६ सूर्यो वा मर्हण वैष्टलिले सलिलादिभिः ग्रहयोपकृतं तेषु
 भक्ते नममवापि १७ धूर्यप्रकोप हतेन मे तोषाय कल्पते। गोक्षोभूयः सुमनसो दीपो ज्ञातव्यं किं
 पुनः १८ शुचिः संभृतं भारः प्राग्भ्रमैः कल्पितासनः। आसीनः प्रागुदया हृदयीया त्वय मे मुखः १९
 कृतन्यासः कृतन्यासा मदवी पाणिनाः सृजेत। कलशं प्रोक्षणाये च यथावदुपसाधयेत् २० तदा इदं व
 यजनं द्रव्याणां त्मानमेव च २१ प्रोक्षपात्राणि त्रीण्यद्विस्तैस्तैर्द्वयैश्च साधयेत्। पाद्याद्यो वप्रनीयाथ २२।
 पाप्माणां शिष्टैः शिष्टैः २३ हस्तशोभ्याः यशस्विता गायत्र्या च अभिमंत्रयेत् २४ पिंडे वाद्यभिसे सुहृदुत्पन्नं
 परममम। अर्चनीयं कलो ध्यायेत् आदां तैस्त्रिभुजावितो २५ तथाऽसंभृतया पिंडे व्यासे संप्रत्यतन्मयः। आ

कुल १०

वाह्यादीदिषु स्थाप्य न्यसांगं प्रयुजयेत् २६ पाद्योपस्पर्शादीनां नुपचारान् कल्पयेत्। धर्मो
 दिभिश्च न वभिः कल्पयित्वासनं प्रम २७ पद्मपटलं तत्र कर्णिकाकोशरोहणं। उभाभ्यां वेदं तत्रा
 भ्यामस्यैतन्मयमिहये २८ सुरर्शनं यो वज्रं न्यगदासीषु धनुर्हं लान। मुशलं कौस्तुभं मालां च
 तैवानुपूजयेत् २९ नंदं सुनेंदं गरुडं प्रचंडं चंद्रमेव च। महाबलं वलं चैव कुमुदं कुमुदेक्षणां ३० दुर्गा
 चिनाय कव्यासे विष्वक्से नं गुरु नंदुरान। स्वेस्वे स्थाप्य त्वः प्रियं वा नूतनं यत्प्रोक्षणादिभिः ३१ चंद
 नोशारकपूरं कुंकुमागुरुवापितैः स्नापयेन्मंत्रैर्नित्यं दाविप्रवेसति ३२ स्वर्गाधर्मो नुवाकेन महापु
 रुषविद्यया पौरुषेणापि सत्कै नमाममी राजनादिभिः ३३ वस्त्रोपवीताभराणां पत्रसंक्षुब्धलेपनै
 ः। अलं कुर्वीत स प्रेममदकौमो यद्योचितं ३४ पाद्यमावप्रनीय वगंधं सुमनसोऽहं तान। धूपदीपोप

हारीतिदद्यात्मेष्टदुयावीकः ३३ गुडयायससपीषिशकुल्पायमोदकानासंयावरक्षिसूया
 अनेवैद्यसतिकल्पयेत् ३४ अमृगोत्तर्दनादशैतधावाभिषेचनाअत्राद्यगीतनृत्तानिपर्वणि
 स्फुटावह ३५ विविनाविहितेकुडेमेखलागृहवेदिभिः॥अग्निमाध्यापरितःसमूहेत्यागिनो
 दितं ३६ परिसीकः॥यययुहेदन्नाधाययथाविधिप्रोक्षणासाद्यद्व्यागिप्रोत्साप्रोभावेयतमा
 ३७ तन्नजोन्नदप्रत्यंशखचकंगरदुजैःलसन्नतर्जुजशांतयद्यकिंजल्कवाससे ३८ स्फुरतिरोरक
 टककटिसूत्रवरंगदंश्रीवत्सवत्ससंश्राजत्कोरुभवनमालिनं ३९ ध्यायन्नभ्यर्च्यदासुगिहविषाऽपि
 द्युतानिवाप्राप्त्यासुभागावाद्यारीदत्वाचम्यन्तुतेहविः ४० नुद्रयान्मूलमेवैण्णोदशर्चावदानतः ४१
 मोदिम्योयथान्यायमेवैःस्निष्टकृतवृधः ४२ अभ्यर्चयन्मस्तृप्यार्षदेम्योवलिहरेतामूलमेव

कृष्ण
७१

जपेडस्तस्मिन्नारायणात्मकं ४३ दत्वाचमनमुच्छेधेविष्कतेनापकल्पयेतामुखवासंभुरभिमन्त्रो
 वृलाद्यमथाऽहेयेत् ४३ उपगायन्गृणाञ्जुत्यनकमौष्पमिनयन्ममामक्तथाःस्वावयङ्गुणनमूहत्त
 कृणिकोभवैत् ४४ लवैरुद्यावैःलोत्रैःपौराणैःप्राकृतैरपिस्तुत्वाप्रसीदभगवन्निति वंदेतदेवत
 ४५ शिरोमत्यादयोःकृत्वावाङ्मोचपरस्परं प्रपन्नयाहिमामीशमीतमृत्फणहारिवात् ४६ इति
 शेषामपादत्रांशिरस्याधायसादरा उद्वासयेद्देवद्व्यास्योतिर्ज्योतिषितत्पुनः ४७ अर्वादिषुयदा
 पुत्रश्रद्धासातत्र चर्चयेत्। सर्वभूतेष्वामनिचमवीत्माहमवस्थितः ४८ एवंक्रियायोगपथैःसुमा
 नैदिकतोविकैः॥अर्च्युभयतःसिद्धिमन्त्रोविदत्यभीष्टिता ४९ मदचौसंप्रतिष्ठाप्यमंदिरकर
 येतहृदोपुष्पाद्यानानिरम्याणिपूजायाजोत्सवाधितान ५० पूजादीनांप्रवाहार्थमहापर्वस्वःयाज्ञहो

भा.ए.
७९

ज्ञेयाप्राप्त्युपशान्तनदत्तामत्ताष्टितामियात् ५१ प्रतिष्ठयासावेभौ मंसयनाभुवनत्रयं प्रजादि
नाबल्लोकं विभिमत्तापतामियात् ५२ मावेवनेपेह्येणभक्तियोगेनविंदति। भक्तियोगसलभतए
वयः पूजयेतमां ५३ यः स्वदत्तापरैर्दत्तौहरेत्सुरविप्रयोः। इति सजायते विदुषोपाणमयुतायु
ते ५४ कर्तुंशुसारथेहेतोरनुमोदितुरेवच। कर्मणोभागिनः प्रेतभूयोभूयसितत्फलं ५५ इ
तिश्रीभागवतेमहापुराणेकादशस्कन्धेसप्तविंशतिप्रोध्यायः भगवानुवाच परस्वभाव
कर्मोपनिषदोसंज्ञगर्हयेत्। विश्वमेकात्मकं पश्यन्प्रकृत्यापुरुषेणाच १ परस्वभावकर्मोपायः
प्रशंसतिनिंदति। स आमुप्रपतेस्वायीदसत्यभिनिवेशतः २ तैजसेनिद्रयापन्नपिउच्छेन्नष्टचेतनः।
मायाप्राप्नोतिमृत्कृत्वातद्विज्ञानार्थदकुमान् ३ किंभदेकिमभदेवाहैतस्यावस्तनः। कियत्। वाचोदिते

सप्त
७९

दन्तमनसाध्यातमेवच ४ त्रायायुत्पाद्वयाभासात्संज्ञोप्यर्थकारिणाः। एवंदेहादयोभावायुखं
त्यामृत्कृतोभये ५ आत्मेवतदिदंविश्वंमृज्यतेमृजतिप्रभुः। त्रायतेजातिविश्वात्माक्षिपतेहरत)शु
रः ६ तस्मात्त्रह्यात्मनोसस्मादन्तोभावो निरूपितः। निरूपितेयंविबिधानि प्रैकाभातिरात्मनि ७ इदं
गुणामयंविहि विविधमाययाकृतं। एतद्दिद्वान्मदुदितंज्ञानविज्ञाननैपुणं। ननिद तिनचलोतिलो
केवरतिस्त्वयवत् ८ प्रतह्येणानुमानेननिगमेनात्मसंविदा। आद्यंतवदसनज्ञात्वानिःसंगोवि
चरेदिह ९ उद्धवउवाच नैवात्मनो न देहस्यसमृतिर्दृष्टृदृश्ययोः। अनात्मसदृशौरीशकस्यस्या
दुपलभ्यते १० आत्माऽव्ययोऽगुणाऽशुद्धः स्वयज्योतिरनाहतः। अश्रिवद्भारुवदविदेहः कस्येहसंमृतिः
११ भगवानुवाच यावदेहेन्द्रियप्राणोरात्मनःसेनिकर्षणं। संसारः फलवोस्तावदपार्थोपः। विवेकि

भा.प.
७३

नः १२ अर्थेऽपि विद्यमानेऽपि संसृतिर्न निवर्तते। आद्यतो विषया तस्य स्वप्नेऽनर्थगमो यथा १३
यथा ह्यप्रतिबुद्धस्य प्रत्यापो वक्तुं न शक्यते। स एव प्रतिबुद्धस्त्वैव मोहाय कल्पते १४ शोकद्वेषमयको
धलो भ्रमो हस्तु हादयः। अहंकारस्य ह स्पृते जन्मसूक्तश्रुतात्मनः १५ देहो द्विषाणा मनोभिमा
नो जीवोऽतर्त्ता गुणकर्ममूर्तिः। सूत्रे महानिष्कुरुध्वं गीतः। सारश्चाधवतिकालतंत्रः १६ सुमू
लमेतद्वद्वरुपत्तिर्न मनोवचः। प्राणशरीरकर्म। ज्ञानासिनो वासनया शितेन छित्वा मुनिगोवि
चरत्पुण्ड्रः १७ ज्ञाने विवेको निगमस्तपश्च प्रत्यक्षमैतिहासमथाऽनुमाने। आद्यंत्योरस्य यदेव
केवले कालश्चेत्तु श्रुतं देवमधो १८ यथा हिरण्यस्य स्वः कृतपुरस्तात्पश्चाच्च सर्वस्य हिरण्यस्य।
तदेवमधो व्यवहार्यमाणानामपदेशैरहमस्य तद्वत् १९ विज्ञानमेतद्विद्यवत्कर्मगुणप्रयकार

कृष्ण
७३

णकार्यकर्तृ। समन्वयेन व्यतिरेकतश्च येनैव तुर्येणातदेव सत्त्वं २० नयत्पुरस्तादुत्पन्नपश्चात्
ध्ये च तत्र व्यपदेशमात्राभूतं प्रसिद्धं च परेण। अद्य तत्र देवतस्यादिति मेमनीषा २१ समाहितैः कः क
रतो गुणास्तन्निर्गुणो भवेत्सत्त्वविचित्रधाम्नः। विक्षिप्यमाणैरुत किं बुद्ध्यां घनैरुपेतैर्विगतै
रवैः किं २५ यथानमोदाय नलो बुध्नुतो गीतागतैर्वर्ज्युणैर्न सज्जते। तथा कुरे स त्वरन्तस्तमो
मलेरहमतेः संसृतिहेतुभिः परं २६ तथापि संगः परिवर्जितो गुणेषु मापारवितेषु तावत्।
मद्वक्तृयोगेन दृष्टेन यावद्दुर्जनिरस्येत मनः कषायः २७ यथाभयो साधुविक्रितितो नृणां
पुनः पुनः संतुष्टिप्ररोहना एव प्रतो पक्षकषायकर्मकृद्योगिवेद्विधितिरुवसंगं २८ कृद्योगि
नापे विदता ह्यंतर्गम्येन नृष्यभूतैस्त्रिदशोय सृष्टेः। तेषां कृतात्मा सवलेन भूयो युजति योगेन तु कर्म

तंत्रं ३७ करोतिकर्मक्रियतेचनंतुकेनाप्यसौदितआनिपातात्। नतत्रविद्वान्महतास्त्रितोषि
निवृत्ततस्मःस्वमुखानुभूत्या ३० तिष्ठतमासी नमुतेज्जतंशयानमुहंतमदंमंत्रं। स्वभावमन्य
क्तिमपीहप्रानुमात्मानमात्मस्वप्रतिनवेद ३१ यदिस्मपश्यत्ससद्विद्विषयंनानुमानेनविरुद्ध
मन्यत। नमन्यतेवस्तुतया मनीषास्वाप्रयथोक्त्यायतिरोदधानं ३२ पूर्वगृहीतगणकर्मविजम्बुजा
नमात्मन्यविविक्तप्रेगा। निवर्त्ततेतत्स नराहयैवनगुह्यतेनापिविसृज्यआत्मा ३३ यथाहिमानोरु
दण्डो नृवंक्ष्णोतमोनिहत्याज्जतुसद्विधत्तै। एवंसमीक्षानिष्ठागामनीमहत्यात्तमिषिउरुषस्वबुद्धेः
३४ एवःसंयंत्योतिरजोःप्रमेयोमहानुभूतिःसकलानुभूतिः। एकोऽद्वितीयोवचसा। त्रिरामेयेनेषिता
वागसवश्चरंति ३५ एतावानात्मसंमोहोयद्विकल्पस्तुकेवलै। आत्मन्तेस्वमात्मानमवलोकनयस्याहि

३६ यजामाहृतिभिर्गोहंपंचवर्णामवाधितं। व्यर्थेनाप्यर्घ्यरासेषंद्वयंपंडितमानिनो ३७ योगिनोऽप
कयोगस्यमुज्जतःकायवह्नितैः। उपसर्गेर्द्धित्येततत्रायंविहितोविधिः ३८ योगधारणायाकाश्रिता
मनैधीराणाद्वितैः। तपोमंत्रौघधैःकाश्विदुषमगीद्विनिर्द्धेत ३९ काश्विन्मन्त्राःनुधानेनामसंकीर्तना
दिभिः। योगेश्वरानुवृत्त्यावाहत्यादष्टप्ररोक्षनैः ४० केचिदेहमिमंधीराःसुकल्यवयमिच्छिरं। विधा
यविविधोपायैरथमुज्जतिमिच्छये ४१ नहितकुशलाहृत्येतस्यासोम्यार्थकः। अतवत्ताछरी
रस्यफलस्येववनस्यतः ४२ योगनिषेवतोनित्येकापश्चेत्कल्पतामियात्। तच्छ्रद्धात्तमतिमाना
योगमुत्तम्यमतरः ४३ योगवयीमिमोयोगीविचरन्मदपाश्रयः। नोतरायेर्विहृत्येतनिरुद्धः। तमुवाच
भूः ४४ इतिश्रीभागवतेमहाप्रणोएकादशस्कंधेअष्टाविंशतिःध्यायः ३८ श्रीउद्भववाच।

मुदकराभिमायने योगवर्मा मनात्मनः यथाऽतसायमाभिहोतमेव ह्येतसाच्युत १ आयशःपुंड
रीकाह्युजंतोयोगिनो मना विधादंतः समाधानात्मनो नियमक शिताः १ अथात आनंददुर्घपरा
नुजंतसाः अथेतराविंदलोचनसुखं सुविश्वेश्वरयोगकर्मभित्त्वायथाऽप्रविह तानमानिनः ३
किंचित्रमच्यततवैतदशेषवंधोरासेषः न न शरणेषु यरात्मसात्त्वोयोऽरोचयत्तदृष्टैः स्वयमी
श्वराणां श्रीमक्तिरीढतटपीडितपादपीठः ४ तं त्वाविलासदपितेश्वरमाश्रितानां सर्वार्थदं सक्त
तविहिस्तुजंतका नुकोवा प्रजेक्तिमपिविस्तृतयोः नुभूतैर्किंवा प्रवेजतवपादरजोनुषानः ५
नैवोपयंत्यः पचितिकवयस्तवेशजसायुषाः पिरुतमृदमुदः स्मरंतः योतव हिस्तनुभृतामसु
प्रविशन्वत्राचार्यैत्यव उवास्वगतिव्यनक्ति ह श्रीशुक उवाच इत्थद्वेनाऽत्यनुरक्तवैतसा

एषोजगत्कीडनकः स्वशक्तिभिः गृहीतमूर्तिवयुर्दश्वरेश्वरोत्तगादसपेममनोहरस्मितः ७
श्रीजगवानुवाच हेततेवर्गपिष्ठाभिममधुमीत्सुमंगलानां योद्धयावरन्मस्मीमृत्कजयति
दुर्जये ८ कुर्यात्तर्काणि कर्माणि मदर्थानकैः स्मरन्नामप्यः पितमनश्चित्तोमद्विमीक्षमनोरतिः
९ देशान्प्रापान् संश्रयेतमद्रक्तैः साधुभिः श्रितानां देवासुरप्रभुषु मद्रक्ताचारितानि च १०
यकमत्रेण वा मद्रोपवेयात्रामहोत्सवीनां कारयेद्गीतनृत्याद्यैर्महाराज विभूतिभिः ११
ममेव सवेभूतेषु बहिरंतरपादतः ईहेतात्मनिवात्माने यथावममलाशयः १२ इति सच्चिदानिभूतानिम
द्रवेनमहाद्यते। सभाजयन्त्यमानाज्ञानं केवलमाश्रितः १३ आसृणुष्वक्षसे सनेत्रलापे कौस्तु
भिंगका अङ्गरेकुरकेवैवममद्रकं हि तोमतः १४ नरेष्वः श्रीहोमद्रावेऽसौ भावयतो विगता स्वहीम

अतिरक्तागः साहंकारवियंतिहि १५ विमृश्य स्मयमानान् स्वानुद्वेगं वीजे वदैहिकं। प्रणामेदं डवद्
 मावाः शुचं डाल गौरव १६ यावत्सर्वेषु भूतेषु मद्रावो नोपजायते। तावदेव मुपासीतवाङ्मनः कायवृ
 त्तिभिः १७ सर्वव्याप्तकृतस्य विद्यात्मनो यथा। परिपश्यन्नुपरमेत्सर्वतो मुक्तमेशयः १८ अणुहि
 सर्वकल्पानां सञ्जीवो नो मतो ममा मद्रावः सर्वभूतेषु मनोवाक्कायवृत्तिभिः १९ नह्योपक्रमेध्वसो मे
 दुर्मस्योऽङ्गवावपि। मया व्यवसितः सम्पन्ननिर्गुणात्वादनाशिवः २० यो यो मयि परे धर्मः कल्पते
 निःफलाय वेत। तदायासो निरर्थः स्याद्वा देवि स तम २१ एषा बुद्धिमतो बुद्धिर्मनीषा वमनीषिणा।
 यत्तत्पमनृतेनेह मत्त्रै नः प्रोतिमाधृते २२ एष तेभिहितः कृत्स्नो ब्रह्मवादस्य संप्रदः। समासयासविधि
 नादेवानामपि दुर्गमः २३ अमीहाशस्ते गदितं ज्ञानं विस्पष्टयुक्तिमत। एतद्विज्ञायमुच्येत पुरुषो नष्ट

ह. स.
 १६

संशयः २४ सुविचिन्तव्यप्रश्नमयैतदधिधारयेत्। सनातनं ब्रह्मगुह्यं परं ब्रह्माधिगच्छति २५ य एत
 न्मममत्तैषु प्रपद्यतामुपल्लव। तस्याः हं ब्रह्म ह्यस्य देहमात्मनो नमात्मनः २६ य एतत्तमधीयीत
 पवित्रं परमं शुचि। स पूयेताहरहर्मी ज्ञानं ह्ये न दर्शयन् २७ य एतच्छ्रुयानि तमव्ययः शृणुयात्रः
 । मयि भक्तिपरा कुर्वन् कर्मभिर्न स बध्यते २८ अष्टादशवत्सया ब्रह्मसर्वसमुपधारिता। अपि ते विगा
 तो मोहः शोकश्चासौ ममोभवः २९ नैतत्त्वया देव भिकायनात्तिकायशुभाय वा। अमुं श्रुत्वा भक्त्या य
 दुर्विनीताय ह्ययतो ३० एतेर्दोषैर्विहीना य ब्रह्मण्यया विद्याय वा। साधवेषु च ये ब्रह्मादक्तिः स्याच्छ्रु
 योषितो ३१ नैतद्विज्ञाय जिज्ञासो ज्ञातव्यमवशिष्यते। पीत्वा पीयूषममृते पातयेनाः वशिष्यते ३२
 ज्ञाने कर्मणि योगे च वात्नीयो देवधारतो। यावानर्थो नृणां तात तावांस्तैः हंचतुर्विधः ३३ मत्तौ यदा

भा.ए.
७७

त्यक्तमस्तकमिति वेदितात्मा विविकीर्षितोमेतदाऽमृतत्वं प्रतिपद्यमानो मया लभूयाद्युचकल्प
तेवे ३३ श्रीशुक उवाच सपवमादर्शितयोगमार्गस्तदोन्नपहो कवचो निगम्य। बहो जलिः प्रीत्य
यरुद्धकंदोनकिं विरूवेऽमुपरि श्रुताहः ३४ विष्टम्यवित्तं प्राणायवधूर्तधैर्यं तागजवृद्धमन्यमानः।
कृतो जलिः प्राह युद्धप्रवीरश्रीस्मृशंस्तच्चरणारविंदं ३५ उद्धव उवाच विश्वविभो मे ह महांधकारो
ए अश्रितो मे तव सन्निधानात्। विभावसोः किं नु समीपगस्पशी तं तमो मीः प्रभवत्यजाह ३७
प्रत्यर्पितो मे भवता नु केपि नाभृत्पाय विज्ञानमयः प्रदीपः। हित्वा कृतज्ञस्तव पादमूलकोऽन्यत्तमो
याचुरागं त्वदीयं ३८ वृष्णाश्च मे सुदृढः स्नेहपाशो दाशाहं वृष्णधकसा त्वते पु। प्रसारितः सृष्टिवि
वृद्धये त्वया स्वमायया ह्यात्मसुबोधेति ना ३९ नमोस्तु ते महायोगिन्यपन्नमनुशाधिमायया

रुष्म
७७

त्वच्चरणोभोत्तरति स्फादनपायिनी ४० श्रीभगवानुवाच गच्छोद्धवमयादिष्टो वदार्थं ममाश्रमेत
वमत्पादेतोयोदेस्त्रानोपस्पृशेनैः शुचिः ४१ ईक्ष्यामि लकं राया विहृताशेषकल्पपः। वस्तानो वल्क
लान्ते गवन्पशुकुत्सु खनिष्ठहः ४२ तितितुर्दृढमात्राणामुशीलः संयतेन्द्रियश्चातः समाहितचियाज्ञा
नविज्ञानसंयुतः ४३ मत्तोऽनुशिद्धितं यज्ञैर्विविक्तमनुभावयन्। मयावेशितवाक्किंतो मद्भमेति तौ
भव ४४ अतिजंयगतीस्तिस्त्रो ममेष्मि ततः परो ४५ श्रीशुक उवाच सद्यमुक्तो हरि मे भयोद्धवः
प्रदक्षिणां ते परिश्रित्य पादयोः। शिरोनिधायाः शुकलाभिराईधौ न्यषिचदं हंपरोऽप्यः पकमे ४५
सुदुस्तप जस्नेहवियोगकातरा नशक्नुवंस्तं परिहातुमातुरः। कृच्छययो मूढं निमर्तपादुके विभ्रन्नमस्त्वि
तययौ पुनः पुनः ४६ ततस्तमंतं हृदि सनिवेश्य गतो महाप्रागवतो विशालायां। यद्योपदिष्टो जगदेक

भा.ए.
७८

बंधुना तपः समास्थाय हरेरगाद्रतिं ४० या एतन्मन्दसमुद्रसंभृतं तत्तानामृतं भागवता पभाषितं कल्पे
नयो गेष्ट्यसे वितो घ्राणा सकृदया मे वा जगद्दिमुच्यते ४८ भवमयमपदे तं ज्ञानविज्ञानसारे निगम
कुरुप जज्ञे भृगवदेदसारे अमृतमुदधितश्चाऽपाययदुत्पवर्गोत्पुरुषस्य भगवतो कल्पसंज्ञेन तो।
स्मि ४९ इति श्रीभागवते महापुराणे कादशस्कंधे भगवदुद्भवसंवादे वदरिप्रवेशो नाम को न
विंशत्तमोऽध्यायः ५० श्रीगोविंद उवाच ततो महाभाग वत उद्भव निर्गतं ते वनं हारवत्ता किमकरोत
न गवान्भूतभावतः १ ब्रह्मशापोपमं सृष्टे स्वकुले यादवर्षभः प्रेयसीसुवेने ज्ञाता तनुं सकथमा
युजत २ प्रत्याकृष्टं नयनमवलाय न्नमं न शोकः कर्णा विष्टं न सरति ततो यत्तता मात्सल्यो यच्छी
कोचो जनयति रतिं कौतुमाना कवी नोदृष्ट्वा जिह्मोयुधिष्ठिर गतं यच्च तत्ताम्यमीयुः ३ श्रीजगद्गुरुवा

कल्प
७८

च दिविमुच्यः तदिहैवमहोत्पातान्ममुह्वितान् दृष्ट्वाऽसीनान् सुधर्मोयां कल्पः प्राह यदुनिदे ४
श्रीभगवानुवाच एतेद्योगमहोत्पाता हारवत्ता यमकतवः मुहूर्तप्रपिनस्ते यमवतो यदुपगवाः ५
स्त्रियोवालाश्च दृष्ट्वा शोकोद्गरे च जन्तवः तवैष्यमासमास्यामोपत्रप्रत्यक्षरस्वती ६ तत्राऽभिषिच्य
मुचयउपोष्यमुसमाहिताः देवताः पूजयिष्यामः स्नपनं लेपनाह्वानाः ७ ब्राह्मणां क्लमहाभागान् क
तस्वस्त्वयना वयो गौभूहिरापवासो निर्गजाश्चरश्च वैष्मभिः ८ विधिर्विष्ठाऽरिष्टघ्नो मे गलायनमु
त्तमो देवहिजगद्वो पूजाभूतेषु परमो भवः ९ इति सर्वसमाकल्पियदुद्दहाममुद्दिष्टः तद्येति नो मि
रुक्ता ये भगवता दिष्टयदुद्देवेन पादकाः चक्रः परममाभक्त्या सर्वश्रेयोप
वेदितं ११ ततस्तस्मिन् महापाने पञ्चमैरेयकं मधुविष्टं विधाय यत्तद्वैभवं श्रुते मतिः १२

भा.पः
७८

महापानामित्रानोवीराणां दृष्टवेतसो। कृष्णमायाविमूढानां संघर्षः सुमहान्भूतः १३ युयुधुः
क्रोधसंरक्षावेलायां माततायिनः। धनुर्भिरसिभिर्भैरवैराभिस्तोषरिभिः १४ पतत्यताकैरथकु
जरादिभिः खरोष्ठगोभिर्महैषेनैरैरपि। मिथः समेत्याः श्वतरैः सुदुर्महान्महोदधिरिवदिपावने १५
पद्मप्रसादौ युधिष्ठिरमत्सराः वक्रभोजः वनिरुद्धसायकः। सुभद्रसंग्रामजितो सुरारुणो गहोसु
मित्रासुरघौसमायतः १६ अन्येच ये वै निशते लुकादयः सरस्वजिह्वतजिह्वानुमुखाः अन्योन्य
मासाद्यमदोषकारिता जघ्रमुकुंदेन विमोहिता वृशः १७ दशार्हवर्ष्यधकभोजसात्वतामध्वबुदा
मायुरभूरेतेनाः। विमर्जनाः कुकुराः कुंतपश्चमिथस्ततसेः श्वविमृज्यतो हृदं १८ पुत्राश्च युध्यन्ति ह
मिश्रति मिश्रस्वस्त्रीयदौहित्रापत्यव्यमातलैः। मित्राणि मित्रैः सुहृदः सुहृद्भिर्जीतोत्सवः हनृजातय

कृष्ण
७९

एवमूताः १९ शेषुहीयमानेषु मज्जमानेषु धनुषु। शस्त्रेषु ज्ञायमाणेषु मुष्टिभिर्जङ्घरेरकाः २० ताव
ज्वकल्पाः श्वभुत्परिद्यामुष्टिनाभूताः। जघ्रिषस्ते कृष्णेन कार्यमाणास्तत्रैव २१ प्रत्यनोकमन्य।
मानावलभदेवमोहिताः। हतं हतधिपोराजं पत्रां श्रुततायिनः २२ अथतावजिसंकुडावृष्ट्या।
कुरुनेहना। हरकामुष्टिपरिद्योचरेतौ जघ्रतयुधि २३ अस्मथापोपसृष्टानां कृष्णमायाहतात्मनां स्प
र्शक्रोधः रूपं निनैवैरावोश्रियथावने २४ एवंनेषु सर्वेषु कुलेषु स्वेषु केशवः। अवतारितो भुवोभार
इति मेनेव शेषितः २५ रामः समुद्रवेलायां योगमास्थाय पौरुषः। तस्याजलो कंमावर्ष्यसे यो त्यात्मानमा
त्मनि २६ रामनिर्याणमा लोकाभगवान् देवकीसुतः। निषसादधरोपस्थितस्त्रीमासाद्यपि प्यले २७
विभ्रजतुर्भुजैरुपभ्राजिषु प्रमयास्वया। दिशो वितिमिराः कुर्वन्निधूमश्च पावकः २८ श्रीवलीकंघ

भा. ए.
८०

नशाप्रतप्रहारकवचसाकौश्यावरसुम्नेनपरिवीतं सुमेगलं २७ सुंदरस्मितवक्त्राजं नीलकुंतल
मंडितं। उदरीकाभिगमाकंसुरमकरकुंडलं ३० कटिस्तव वल्लस्तवकिरीटकोटद्वैः। हारवृष्ट
रमुद्राभिः कौस्तुभेन विराजितं ३१ वनमालापरीतांगमूर्तिमूर्तिनिजायुधैः। कृत्योरैरुद्दिष्टाणोपादमा
सीनंपंकजारुणं ३२ मुसलावशेषयः खंडकृतेषु लुब्धकोजरा। मृगास्पाकारं तच्चरणाविव्याधमृ
गशंकया ३३ चतुर्भुजैर्गुरुवदृष्टासकृत्किं विषः। भीतः पपात शिरसापादयोरसुरद्विषः ३४ अज्ञा
नतीकृतमिदं पापेन मम सुदृढं। कृतमहसिपापस्य उन्नमश्लोकमैः नद्य ३५ यस्याः नुस्मरणाद्दामज्ञा
नधीतनाशनं। वदेति तस्य ते विष्णो मयाः साधु कृतं प्रभो ३६ तन्मासु जहि वैकुण्ठपाप्मानं मृगलुब्धकं।
ययापुनरहं त्वेवं कुपोसदतिक्रमं ३७ यस्याः त्वयोगरचितं न विदुर्विरिंच्योरुद्रादयोः स्यतनयाः पत

कृष्ण
८०

योगिरां यो। त्वन्मायया पिहितदृष्ट्या एतदंजः किंतु स्यते वयमसद्रतगोचराः। ३८ श्रीप्रभवानु
वाच मात्रैर्नैव सुनिष्कृष्टकोपपृक्ततौहिमो। याहित्वमदनुज्ञातः स्वर्गमुक्तितोषदं ३९ इत्यादिष्टो
भगवता कृष्णेन छाशरीरिणा। त्रिः परिक्रम्यते तत्त्वाविमानेन दिव्ययौ ४० दारुकः कृष्णपदवीमविच्छ
न्नाधिगम्यतो। वायुतलसिका मादमाघ्रायाः। भिमुर्विययौ ४१ तेतत्रतिग्मद्वयमिरायुर्वैर्दृष्टं। श्रुत्वा
मूले कृतकैतनेपतिस्त्रिहस्तुतात्मा निपपातपादयोरथाववस्तुत्सवाष्पलोचनः ४२ अपश्यतस्ते
वराणां वृजं प्रभोदृष्टिः प्रनेष्टे मसि प्रविष्टादिशेन ज्ञानेन लभे च शान्ति यथा निशया मुदुपपन्नं ४३
इतिब्रुवति सूरते वैरयोगरुडलां छेनगरवमुत्पपातराजं दस्ताध्वजउदीकृतः ४४ तमवगच्छन् दिव्या
निविष्टुप्रहरणा निवाते नातिविस्मितात्मानं सूरतमाहजनाईनः ४५ गच्छद्धारवता सूरतज्ञाती नो निव

भा.प.
८१

नमिथः। संकर्षणस्य निर्यातां वंचुष्यो ब्रह्मिहमदशां ४६ ह्यारकायां च न स्तेयं भवद्विभ्रमं वंचुषि शमा
यात्पुक्तो यदुपुगेत मुदः स्यादयिष्यति ४७ स्वस्वंपरिग्रहं सर्वं आदाय पितरौ च नः। अत्र नैना विता
ः सर्वं इदं प्रसक्तं गमिष्यथ ४८ त्वत्तमहर्मास्त्वामिदं ज्ञानं निष्ठुष्येत्तु कः। मन्त्रायारचनामैता विज्ञायो
पशमव्रज ४९ इत्युक्तं तोषीरं कर्म नमस्कृत्य पुनः पुनः तत्पादोऽंशं स्तुष्येत्तु पादोऽंशं इमेनाः प्रययोपुगे
५० इति श्रीभागवते महापुराणे एकदशस्कंधे श्रीशाले कुलहय त्रिशप्तोऽध्यायः ३० श्रीशुक
उवाच अथ तत्रागम इहानवाचनमभवंः महोदय मुखादेवा मुनयः सप्रज्ञेश्वराः। पितरः सि
ङ्गंधवी विद्याधर महोरगाः। चारणा यक्षरक्षां सिकिं नराः सारसा द्विजाः १ इष्टुकाः प्राग्भवतो निया
ता परमोत्तुकाः। गायंते शृणोते शृणोरेः कर्मणि जन्म च ३ वटेषुः पुष्य वंशे णि विमाना वलिजिर्नमः

कर्म
८१

कुर्वतः संकुलं राजन्मन्त्रापरमया युताः ४ भगवान्पितामहं वीक्ष्य विभूती रात्मनो विभुः। संयो
ज्यात्मनि चात्मानं पश्येनैव त्समीलयत ५ लोकाभिरामोऽस्वतनुं धारणाध्यानमंगलं। योगधारणया
मेव्याः दग्धाधामाः विशतत्त्वं ६ दिवि दुंदुभ्यो नेदुःपेतः सप्तमसश्च वातः। सप्तमसश्च वातः सप्तमसश्च वातः
त्रिः श्रीश्चानुते ययुः ७ देवादयो ब्रह्मसूर्यान् विशते स्वधामनि। अविज्ञात गतिं कल्लरदृष्टुश्चाति वि
स्मिताः ८ सौदामिन्या यथाः काशे यो त्याहि त्वाः प्रमंडले गतिर्न लभ्यते प्रमंडले तया क्लृप्तस्य देवतेः ९ ब्र
ह्मरुद्रादयस्तौ तदृष्ट्वा योगगतिदुरेः। विस्मितास्तौ प्रशंसतः स्वस्वलोके ययुस्तदा १० राजन्यरस्मते नुभू
त्तननाम्पये हामाया विदुं वनप्रवेदियथानटस्य। मृष्टात्मने दमनुविश्वविहृत्य चोतेत हृत्पचात्मनः।
हिनो परतः सञ्जाते ११ मत्स्येन यो गुरुमुते यमलोकनीतत्वा वाः न यक्षरणादः परमास्वदग्धा जिग्येत कान

भा.ए.
८२

कमपीशमसावनीशः किंस्वावनेस्वरनयन्मृगयुंसदेहं १२ तथाप्यशेषस्थितिसंभवाप्ययेषु न त्पहे
तयंदशेषशक्तिरुता नैच्छत्वोत्तं वपुरवशेषितमत्तै न किंस्वस्थगतिप्रदशीयन् १३ यस्तोत्रातरु
त्वायकृष्णस्पपदवरो। प्रयुतः कातेयैइत्तातामेवात्रोत्पनुत्तमा १४ हातुकोद्वारकाभेत्तवमुदेवोअष्ट
नयोः। पतित्वाचरणवसैत्येधिं वत्तस्मविच्युतः १५ कथयामासनिधनेहस्मि नोक्तत्तशोनृपातकृत्वा
विमहरयाजनाः शोकविमूर्छिताः १६ तस्मत्वरिताजमुः कृष्णविश्लेषविद्वलाः। व्यसवः शरतेयवज्ञातयो
घतआननं १७ देवकीरोहिणीवैवस्वमुदेवस्तथा सुतौ। कृष्णराभावपश्यतः शोकात्तं विजडः स्मृति १८
आराग्यविजडस्तत्र भगवद्विरहात्तराः उपगृह्यपतीस्ता नस्तानचितामारुहः स्त्रियः १९ रामयत्नस्य त
देहमुपगृह्याग्रिमाविशनावमुदेवपत्यस्तद्वा त्रैपद्यआदीनहरेः सुखाः कृष्णयत्नोः। विशत्रैरुत्तिगणयास्त

कृष्ण
८२

भा.ए.
८३

हात्मिकाः १० अर्जुनः प्रेयसः सरव्युः कृष्णस्य विरहात्तराः आत्मानं तां त्वयामास कृष्णगीतैः स डक्तिभिः २१
वेधुनो नष्टगोत्राणा मर्जुनः सापरायिका हतानो कारया मोसयथावदनुपूर्वैशः २२ हारकोहरिणा त्यक्तास
मुद्रोच्चावयतलाणा ताव जैयित्वा प्रहाराजश्रीमद्भागवदालये २३ त्रितयमनिहितस्तत्र भगवान्मुसदनः स्म
त्पोषाशुभरः सर्वमंगलमंगले २४ स्त्रीबालवृद्धानादाय हतशेषा न धने जयः इदं पृच्छममावेशपव जेत
काशेषेचयत् २५ अत्वा मुहदधरा जज्ञुना त्रेपितामहाः। त्वागुवेशधरकृत्वा जमुः सर्वमहापथ २६ यस्तदे
वदेवस्य विष्णोः कर्माणि जन्मचः। कात्रेये छेदयामर्त्यैः स र्द्ययायैः प्रमुच्यते २७ इत्यहरे मंगवतोरुदिरावतार
वोयोनिबाल चरितानि वशतमानि। अत्यत्र वेहृवक्रतानि गृणानमनुष्यो भक्तिपरो परमहंसगतौ लभेत २८
॥ इति श्रीभागवते महापुराणे कादशस्कंधे पारमहंस्योसंहिताया मोशलनाम एकविंशतमोऽध्यायः ॥

कृष्ण
८३

श्रीमान् श्री

Indira Gandhi National
Centre for the Arts